

ПОЛИТИКИ

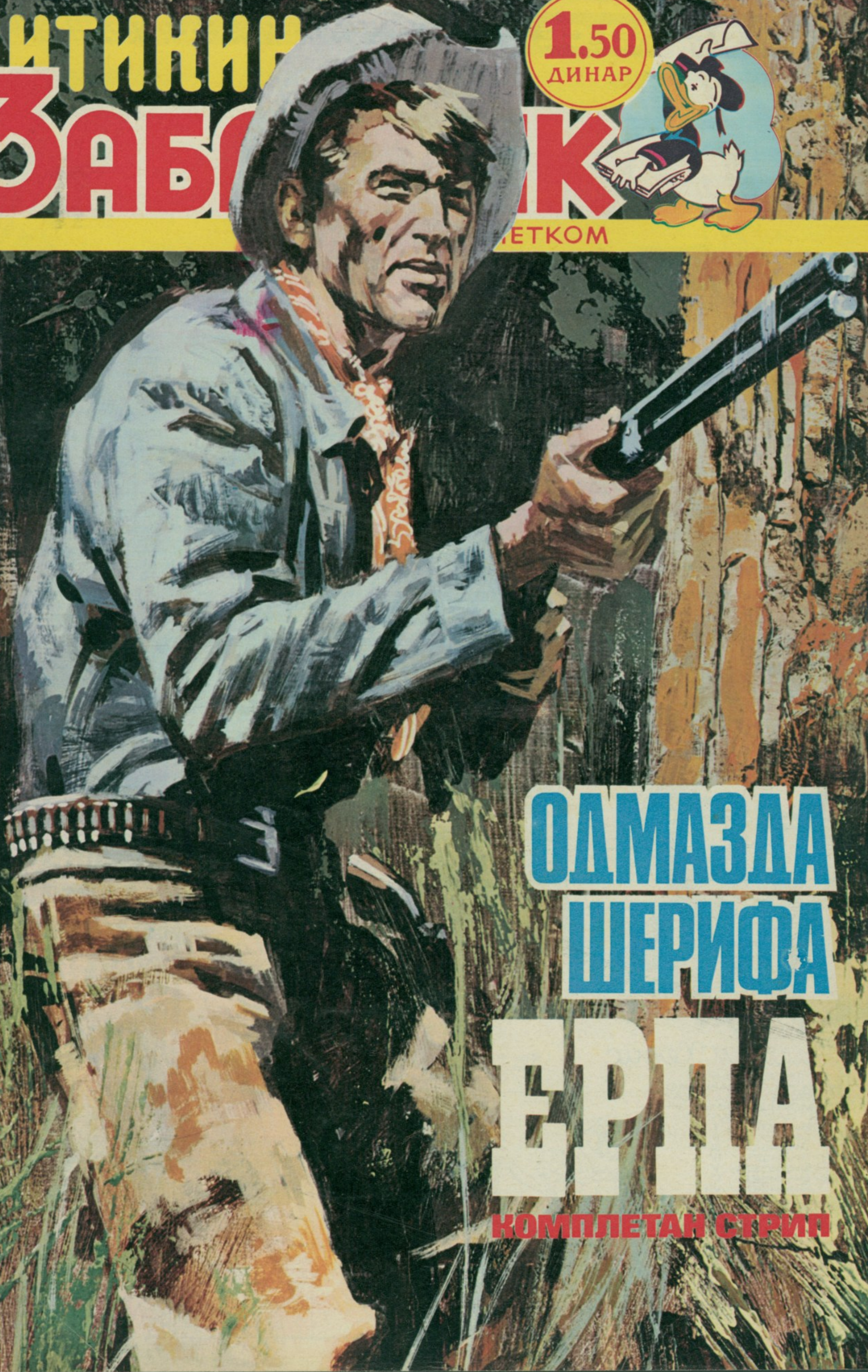
ЗАБ

1.50
ДИНАР

ГОДИНА
XXXI
БРОЈ
974
28. VIII 1970.

К
МЕТКОМ

ОДМАЗДА
ШЕРИФА

ЕРПА

КОМПЛЕТАН СТРИП

ДОГОДИЛО СЕ...

УВЕК СВЕЖЕ ЈАЈЕ. — Аустралијски фудбалер Дејвид Гибсон, који је на једном тренингу сломио ногу, несрећан је ако ујутру нема свеже јаје. Да не би зависно од трговаца купио је себи кокошку која му је убрзо постала љубимица и коју сад стално води са собом, као пса.

КУТАК ЗА ШКРАБАЊЕ. — На међународној изложби „Експо 70“, која се одржава у јапанском граду Осаки, уређен је за најмлађе посетиоце нарочити „кутак за шкрабање“. Ту деца могу да нађу оловке у боји, четке и боје и дозвољено им је да њима цртају и пишу па за то одређеним белим зидовима. Сваке вечери, после затварања, њихове шкратотине се истружу а зид поново премаже белом бојом. Организатори изложбе тврде да су на овај начин избегли уобичајено дечје шкрабање по зидовима изложбених павиљона.

Ripley Вероватни или не!

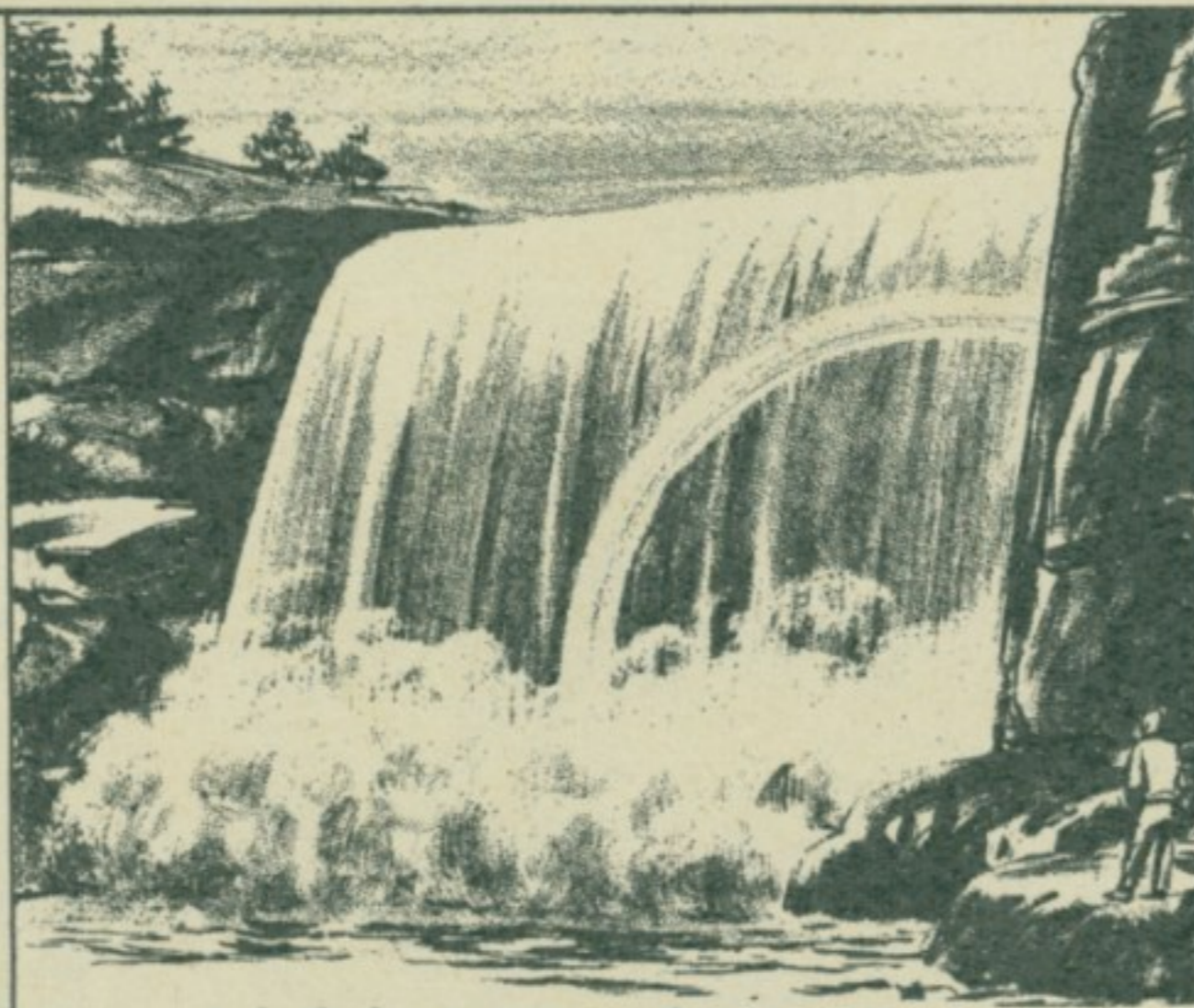
Вилијам Керис

ИЗ ЛОНДОНА КОЈИ ЈЕ СЕБЕ НАЗИВАО „КРАЉЕМ КОБАСИЦА“ СЕДМОРИЦИ СВОЈИХ СИ-НОВА ДАО ЈЕ ИМЕНА

- ВИЛИЈЕМ I
- ВИЛИЈЕМ II
- ВИЛИЈЕМ III
- ВИЛИЈЕМ IV
- ВИЛИЈЕМ V
- ВИЛИЈЕМ VI
- ВИЛИЈЕМ VII

ТАЛИСМАН СРЕЋЕ

КОЈИ СУ У СРЕДЊЕМ ВЕКУ НОСИЛИ МНОГИ ЕВРОПЉАНИ У СТВАРИ ЈЕ БИО МОНОГРАМ ИМЕНА МИХАЕЛ ИСПИСАН КЕБРЕЈСКИМ ПИСМОМ!

НОЋНА ДУГА

НА ВОДОПАДУ КАМБЕРЛЕНД (САД) СВАКЕ НОЋИ КАД ЈЕ ПУН МЕСЕЦ, МОЖЕ СЕ ВИДЕТИ ДУГА. ЈЕДИНО ЈОШ НА ВИКТОРИЈИНИМ ВОДОПАДИМА У АФРИЦИ МОЖЕ СЕ ПОСМАТРАТИ НОЋНА ДУГА

ПРВИ БИКИНИ

НА ЗИДНОМ МОЗАИКУ СТАРОМ 1600. ГОДИНА У ВИЛИ РИМСКОГ ИМПЕРАТОРА МАКСИМИЈАНА У ЕНИ, НА СИЦИЛИЈИ, ПРЕДСТАВЉЕНЕ СУ ЖЕНЕ У БИКИНИЈУ

ЖАН АНТОАН МАСО

ИЗ НАНТА, У ФРАНЦУСКОЈ, ОДУМЊИЧЕН ДА ЈЕ УБИО СВОЈУ ЖЕНУ А ЊЕНО ТЕЛО СПАЛИО У ВЕЛИКОЈ ПЕЧИ, БИО ЈЕ ОСУЂЕН ЗБОГ УБИСТВА НА 15 ГОДИНА РОБИЈЕ КОЈЕ ЈЕ ИЗДРЖАО НА ЋАВОЉЕМ ОСТРВУ. МЕЂУТИМ, ПОСЛЕ ПУШТАЊА НА СЛОБОДУ ЊЕМУ ЈЕ УСКРАЋЕНА ДОЗВОЛА ДА СЕ ПО ДРУГИ ПУТ ОЖЕНИ СА ОБРАЗЛОЖЕЊЕМ ДА НЕ ПОСТОЈИ ДОКАЗ ДА ЈЕ ЊЕГОВА ПРВА ЖЕНА МРТВА!

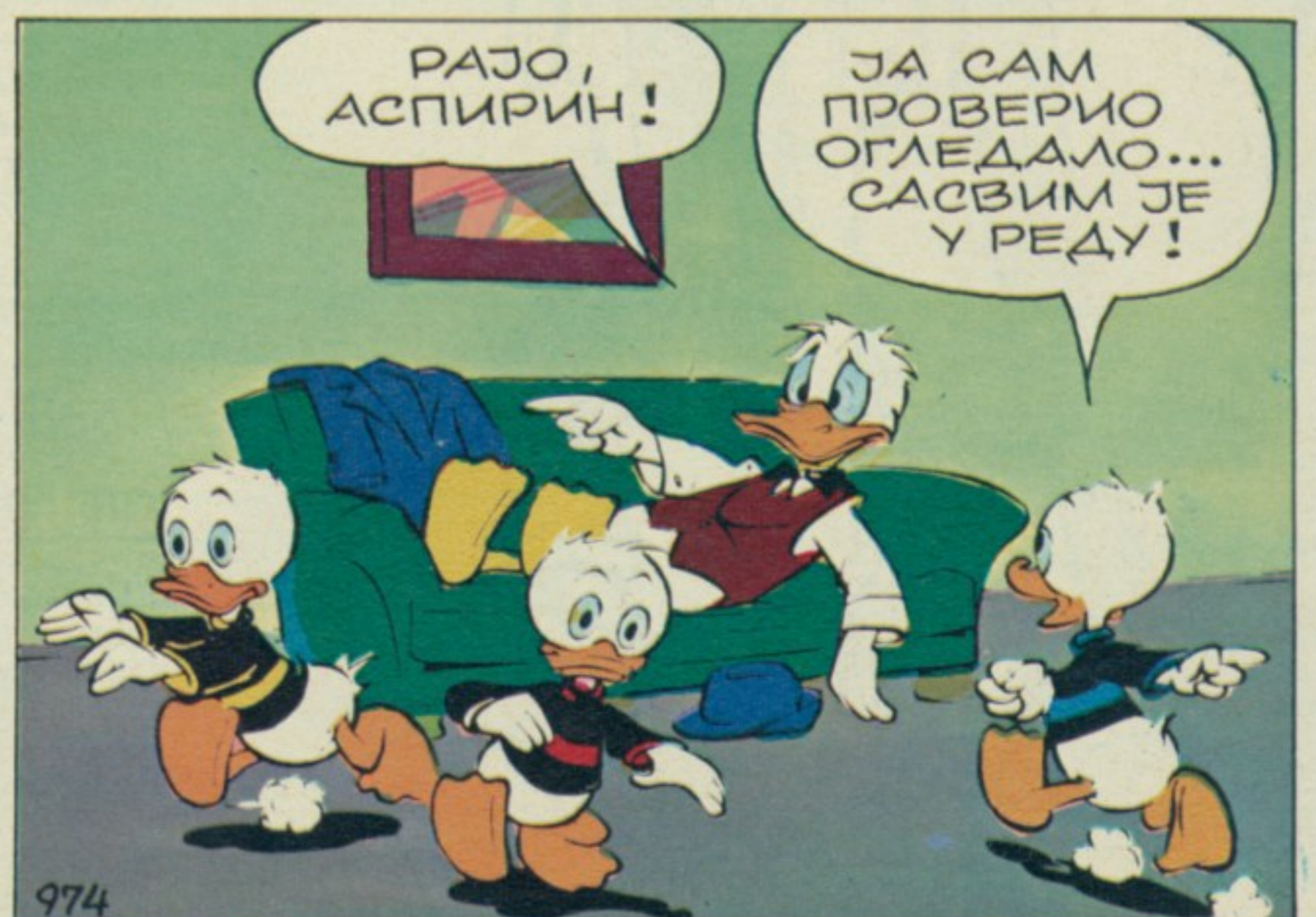
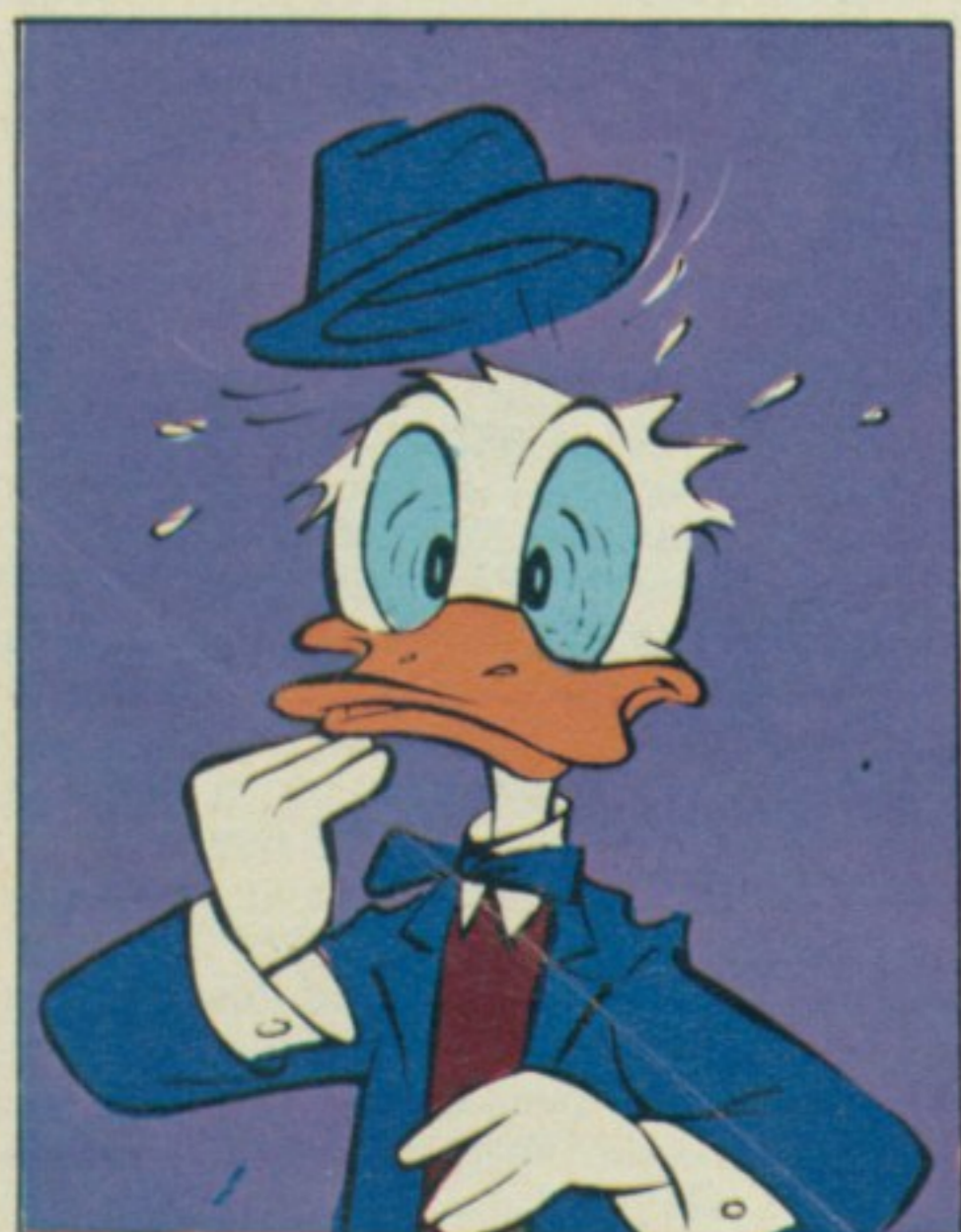
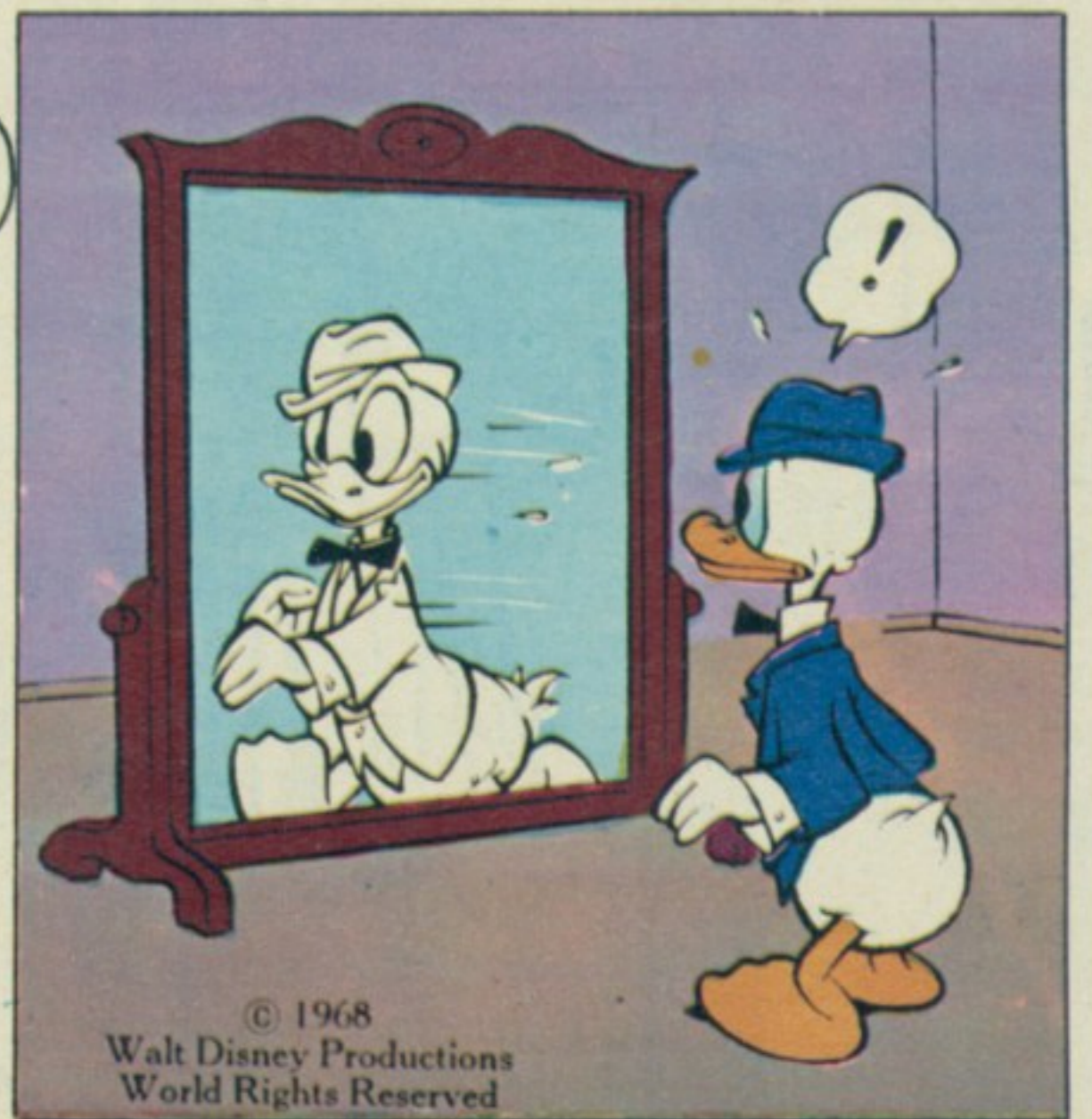
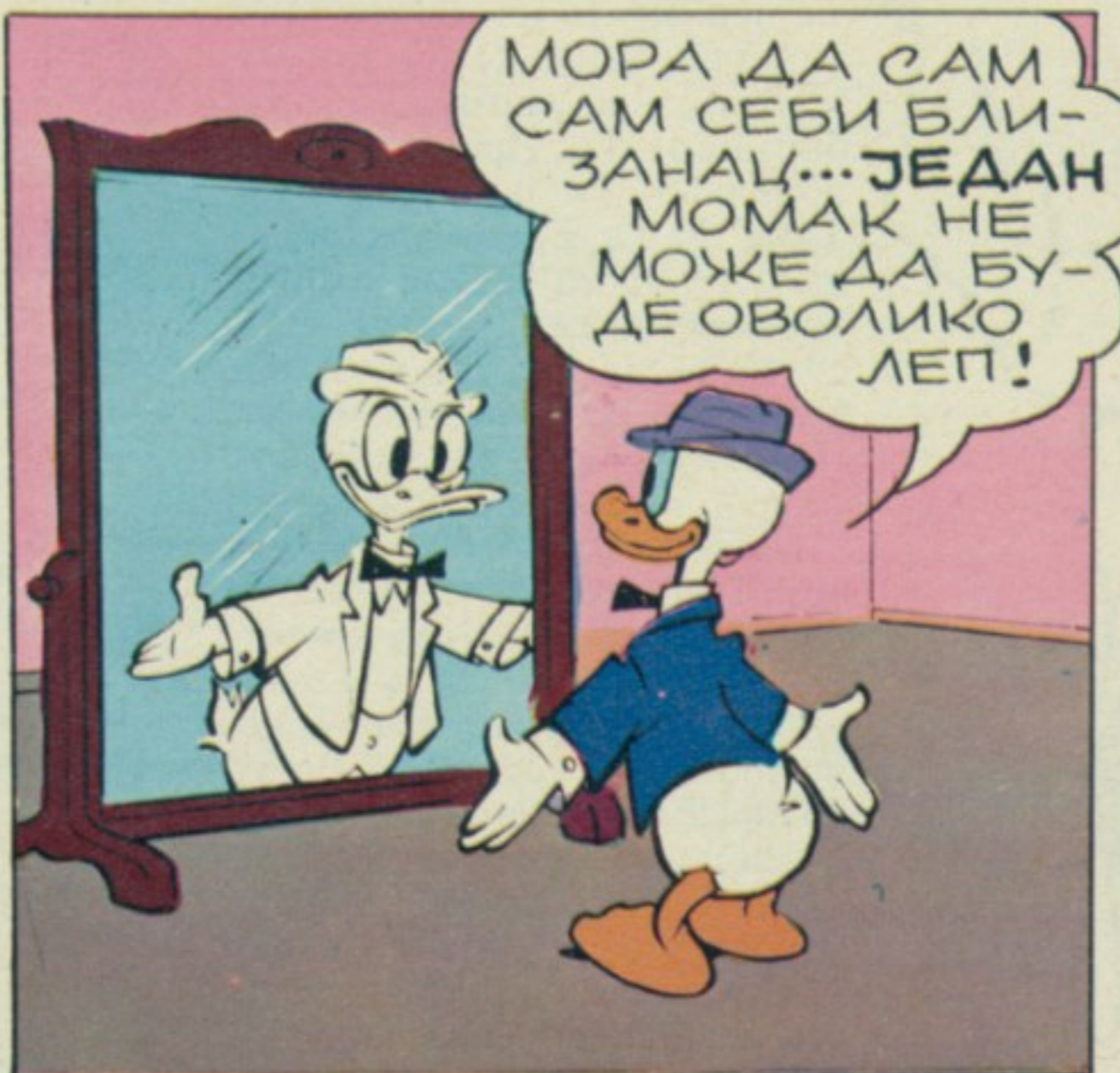
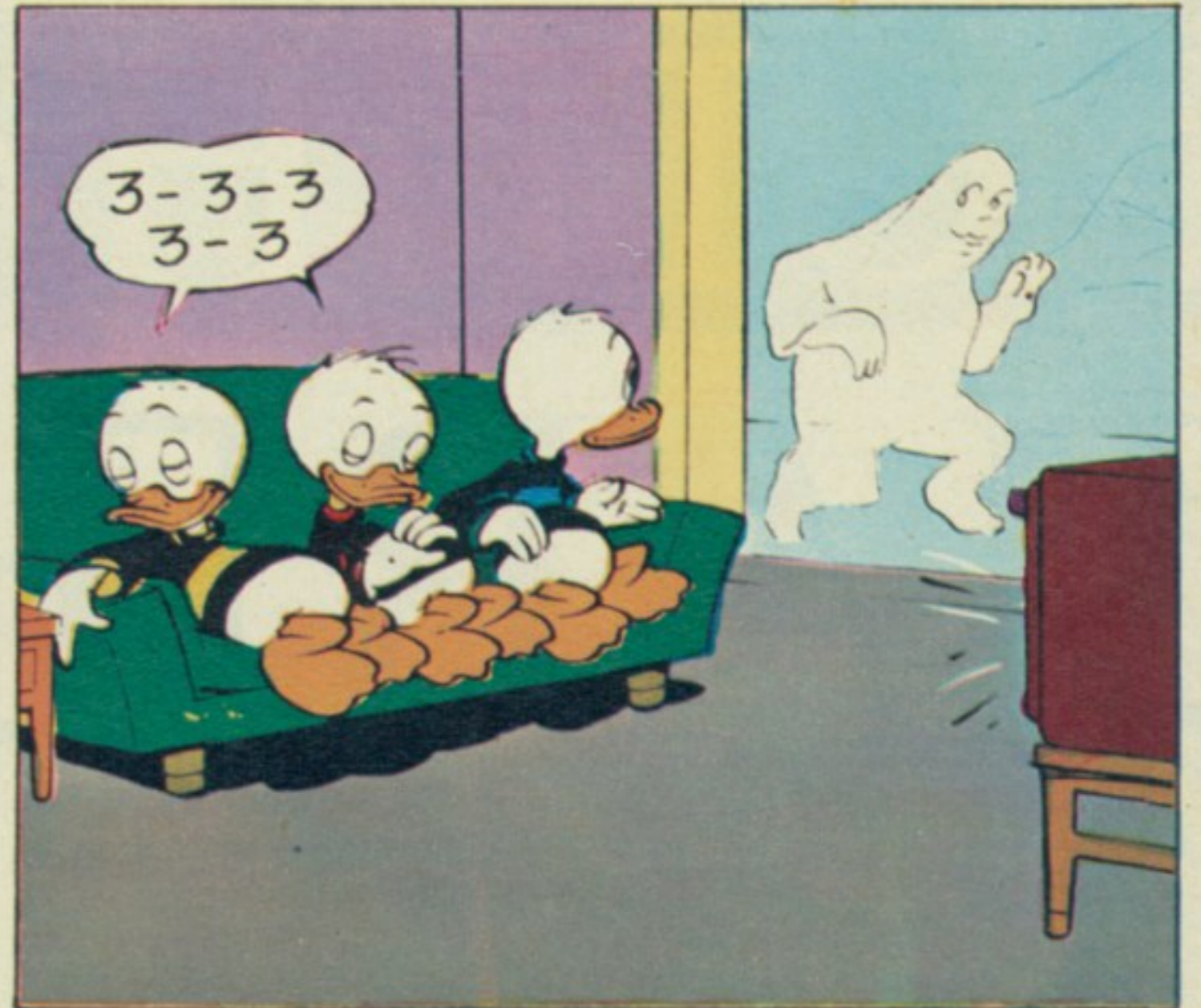
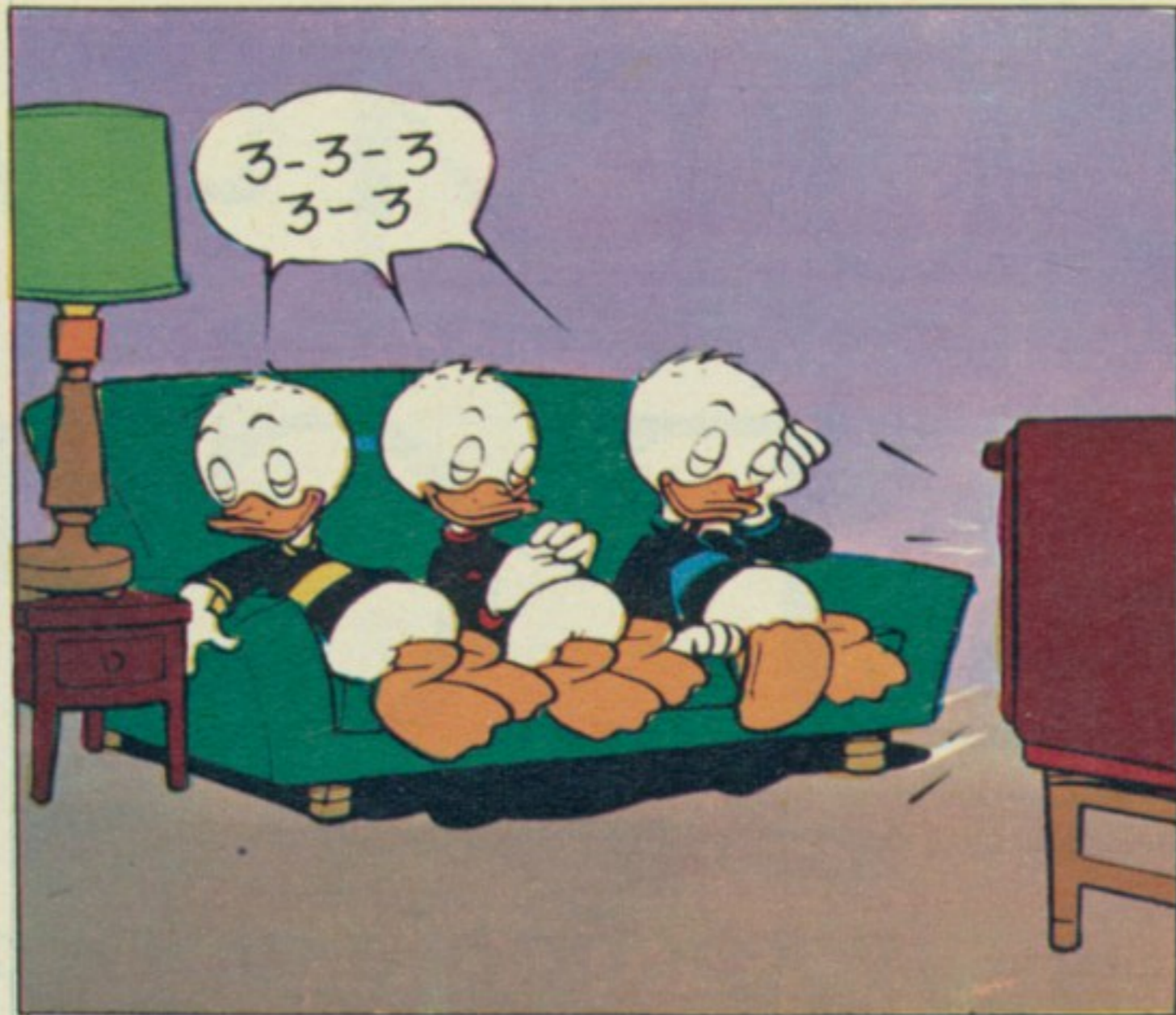
Студентима

УНИВЕРЗИТЕТА У ХАРВАДУ БИЛО ЈЕ 1693. ГОДИНЕ ЗАБРАЊЕНО ДА У СВОЈЕ СОБЕ УНОСЕ ВОЊНЕ КОЛАЧЕ КАО „НЕДОСТОЈНЕ ЗА ЉУДЕ ОД НАУКЕ“!

WALT
DISNEY

ПАЈА
ПАТАК

ЈА САМ
ПРОВЕРИО
ОГЛЕДАМО...
САСВИМ ЈЕ
У РЕДУ!

ИСТИНА О РИЧАРДУ ЛАВЉЕГ СРЦА

Био је храбар али ужасно окружан: наредио је да се њог зидинама града Акре њобије 3.000 заробљеника!

РИЧАРД ЛАВОВО СРЦЕ

Ричард Лавово Срце није био ни добар син ни добар човек а није много вредео ни као краљ. О њему су створене легенде које га славе као узорног средњовековног витеза али је у њима истинита само његова велика храброст.

Енглески краљ Хенрик II Плантагенет имао је четири сина: престолонаследника Хенрика, две године млађег Ричарда, Гофрија и најмлађег Јована названог Без Земље јер му није припадало никакво наследство али му је отац, као свом љубимцу, био наменио Ирску. Млади принчеви, уз подршку краљице мајке Елеоноре, склапали су често савезе с француским краљем против сопственог оца а често су и међусобно ратовали само да се домогну што већег богатства и што више власти.

Први је издао оца најстарији Хенрик. Он се у осамнаестој години тајно крунисао, из страха да владање потомака Хенрика II не спречи папа због сукоба између краља Енглеске и кентерберijsког надбискупа Томаса Бекета, некадашњег краљевог најбољег пријатеља. Затим је одмах затражио и велики део очевих поседа. Када је одбијен, побегао је у Француску где су му се убрзо придружила и браћа Ричард и Гофри. Краљица Елеонора, преобучена у мушко одело, покушала је и сама да побегне али је ухваћена и стрпана у тамницу где је одседела пуних шеснаест година.

Прсиен као оирошшај

Сваког дана до краљевих ушију допирале су вести о племићима и вазалима који су га напуштали и изјашњавали се у корист пребеглих принчева. Наравно, то су били великодостојници чију је самовољу и власт Хенрик II својевремено покушао да укроти а који су са-

да очекивали својих пет минута. Али, краљ је савладао тугу и повео одлучну борбу против француског владара Луја VII који је подбадао његове синове. У тим борбама против оца принц Ричард започео је своју каријеру славног и окрутног ратника. Али, није био најбоље среће и после битке код Руена која је трајала шест недеља морао је да се преда и замоли за опроштај који је одмах и добио.

Није прошла ни година а принц Хенрик се поново подигао против оца, изгубио битку и добио опроштај. И то се поновило више пута, све до смрти младог принца. Лежећи на смрти у једном француском граду и осећајући да му се ближи крај, Хенрик је оцу послао гласнике с молбом да дође и да му последњи благослов. Краљ је одмах хтео да се баци у седло и похита сину заборављајући све увреде, али су га спречили дворани плашећи се преваре. Тада је краљ скинуо прстен с руке и послао га умирућем сину у знак опроштаја и очинске љубави.

Три године касније принц Гофри је погинуо на једном турниру. Остали су само Ричард и Јован који се заклео оцу на вечиту верност. Ричард се међутим опет побунио, прешао француском краљу Филипу II и обећао му да ће за њега освојити све очеве бројне поседе на територији данашње Француске које му је жена, Ричардова мајка, својевремено донела у мираз. Последњи ударац претрпео је стари краљ од свог љубимца Јована Без Земље. Док је лежао болестан, донета му је листа оних који су га напустили и којима је, после победе, требало дати краљевски опроштај. Први на листи био је његов омиљени син. Од тог удараца краљ се никад није опоравио. Наредио је да га пренесе у мали француски град Шинон који му је одавно био драг и ту је умро пошто је прет-

ходно проклео своју судбину и синове издајнике.

Трећи крстишки рат

Године 1189. Ричард је постао краљ Енглеске. Дворски ласкавци, да би му се умилени, назвали су га Лавово Срце. Да ли му је срце заиста било као у лава није познато, али се зна да је било окуптије од било ког људског срца, што се видело још од раног детињства. Прво што је урадио кад се попео на престо било је да казни све оне који су га помагали у побунама против оца. Други „подвиг“ био је покољ Јевреја на сам дан крунисања. А затим су почеле припреме за III крсташки рат.

После првих успеха хришћана египатски султан Саладин успео је да порази крсташе и заузме њихове новоосноване територије на истоку. То је био узрок III крсташког рата у који су с огромном војском кренули француски краљ Филип Август, немачки цар Фридрих I Барбароса и Ричард Лавово Срце. Већ код Сицилије дошло је до сукоба између хришћанских савезника, веома лош знак за исход будућег рата. На Сицилији су Ричарда сачекале мајка Елеонора и вереница Беренгарија којом се тамо, оженио. Заједно с њима војска је кренула према Кипру, а одатле под зидине сиријског града Акре који је француска флота напала с мора. Град је с оближњих брда бранио египатски султан Саладин.

Муслимани су обећали да ће град препустити крсташима и дати им богат откуп али су оклевали и Ричард Лавово Срце је после четрдесет дана чекања одлучио да нешто предузме: постројио је 3.000 заробљеника и побио их пред очима њихових суграђана. Француски краљ није био нимало крив за овај покољ; он је одавно пловио према Европи јер

ХЕНРИК II

ЕЛЕОНОРА

ЈОВАН БЕЗ ЗЕМЉЕ

БЕРЕНГАРИЈА

ХЕНРИК VI

САЛАДИН

му није пријала пустињска клима. Ричард је борбу наставио сам и његово јунаштво толико се прочуло да се годинама и годинама, пошто је он већ одавно лежао у гробу, међу Турцима и муслиманима причало о његовом чувеном ратном чекићу чија је глава, од енглеског челика, тежила 20 фунти. А када би се неки коњ случајно спотакао на путу, муслимански коњаник би му рекао: „Чега се бојиш, коњићу? Сигурно мислиш да нас гони краљ Ричард!“

Лав у кабезу

И сам Саладин познавао је и ценио лавовско Ричардово срце. Када се овај једном разболео од грознице, Саладин му је послао свежег воћа из Дамаска и снега са планинских врхова да се расхлади.

Најзад је хришћанска вој-

ска стигла у Јерусалим али се из „светог града“ брзо повукла. Са Саладином је склопљено примирје које је значило крај III крсташког рата. Ричард је морем кренуо кући, на Јадрану претрпео бродолом и наставио копном преко Далмације и Аустрије. Путовао је под лажним именом плашећи се непријатеља али су га у Аустрији препознали и бацили у тамницу. Немачки цар Хенрих VI који је наследио Барбаросу тражио је од Енглеске да откупи свога краља за тада фантастичну суму од 100.000 фунти стерлинга. Да би сакупили новац, Ричардови министри ударили су тешке порезе и намете на народ а откуп је немачком цару однела лично краљица, мајка Елеонора, на велико негодовање Јована Без Земље који није био одушевљен повратком старијег брата јер је рачунао да ће овај настрадати

у рату а њему оставити пре сто.

Смрт код Лиможа

Ричард није могао дуго да мирује у родној Енглеској, а како су његови француски поседи били у опасности, ускоро је скупио нову војску и кренуо преко Ламанша, против Филипа Августа, свог доскорашњег савезника. Догодило се у то време да је један Ричардов француски вазал, виконт од Лиможа, на свом имању пронашао велико благо. По правилу које је владало у средњем веку, половину блага виконт је послао Ричарду, али овај је хтео да му припадне све и опколио је Лимож.

Једна стара француска балада говорила је да ће Ричард Лавово Срце умрети од стреле направљене у Лиможу. Можда се Бертран д

Гурдон, младић који је био међу браниоцима града, сетио те баладе када је са тврђаве угледао краља како у пратњи само једног капетана јаше испод зидина. Младић је подигао лук, нанишанио, промрмљао „нека те бог води“ и одапео стрелу која је погодила краља у леву плећку. Рана сама по себи није била опасна али је Ричард ипак морао да се повуче из боја и у постели испод шатора пратио је заузимање Лиможа. Град је освојен а ухваћен је и Бертран који није одмах погубљен.

Ричардова рана се у међувремену компликовала услед погрешног лечења и дошло је до гангрене. Када је осетио да му се ближи смрт, Ричард Лавово Срце наредио је да му доведу младог Бертрана.

— Шта те је навело, робе, да ме гађаш са тврђаве? — упитао га је.

— Шта ме је навело? Ти си својим рукама убио мога оца и браћу, ти би убио и мене да срећа није хтела другачије. Сада ме пусти да умрем. Изабери смрт коју хоћеш, сасвим ми је свеједно. И ти ћеш умрети и срећан сам што сам спасао свет од тебе!

Ричард га је неко време посматрао а затим је наредио да га пуште да иде где жели. После неколико дана краљ је умро у четрдесет другој години живота, после свега 10 година владавине, а његова последња воља није поштована јер је капетан страже одмах наредио да Бертрана живог одеру и обесе.

Ричард је сахрањен недалеко од Лиможа а његово срце, то чувено лавовско срце, по тадашњим обичајима извађено је и сахрањено у катедрали француског града Руена.

Б. Д.

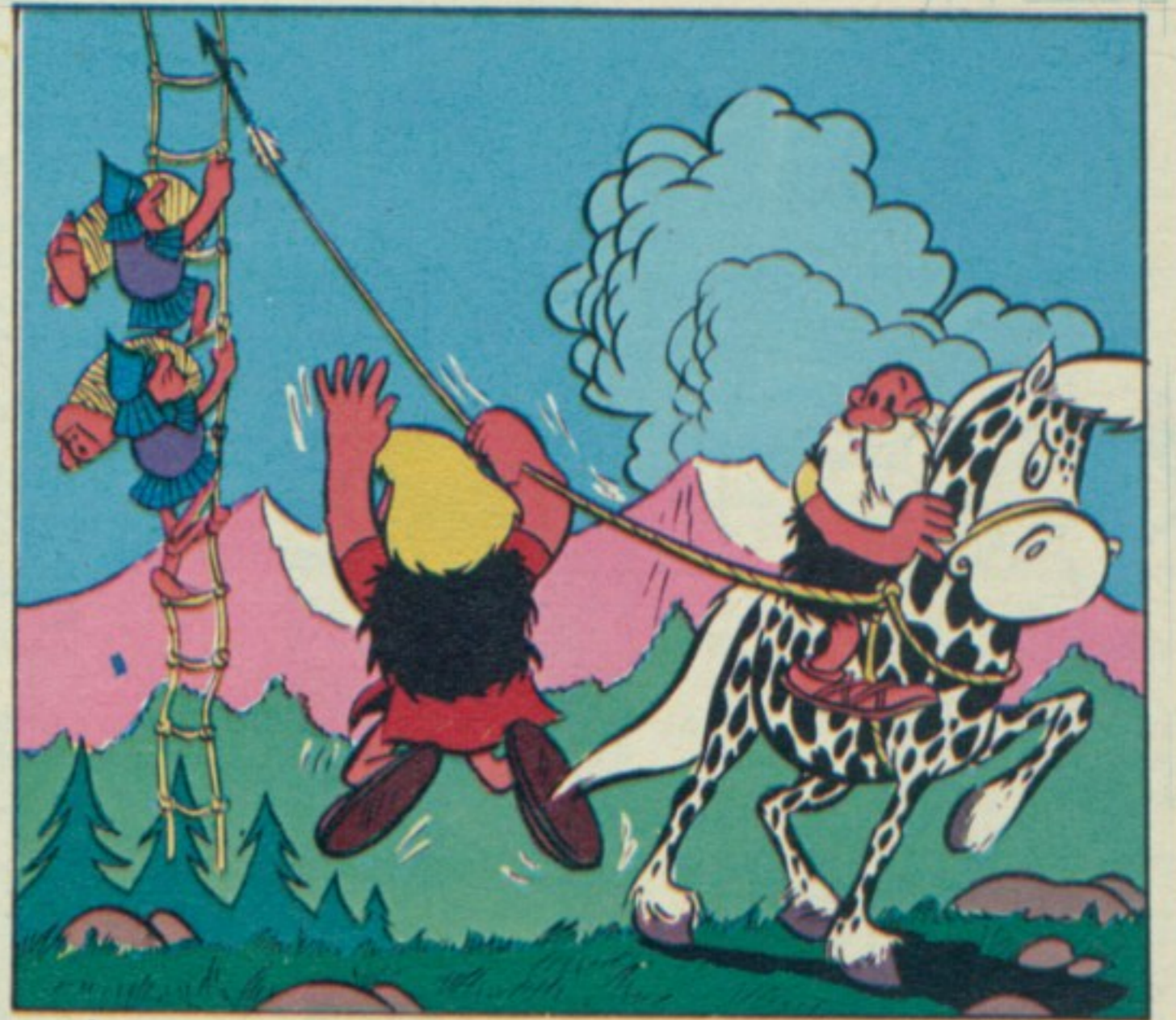
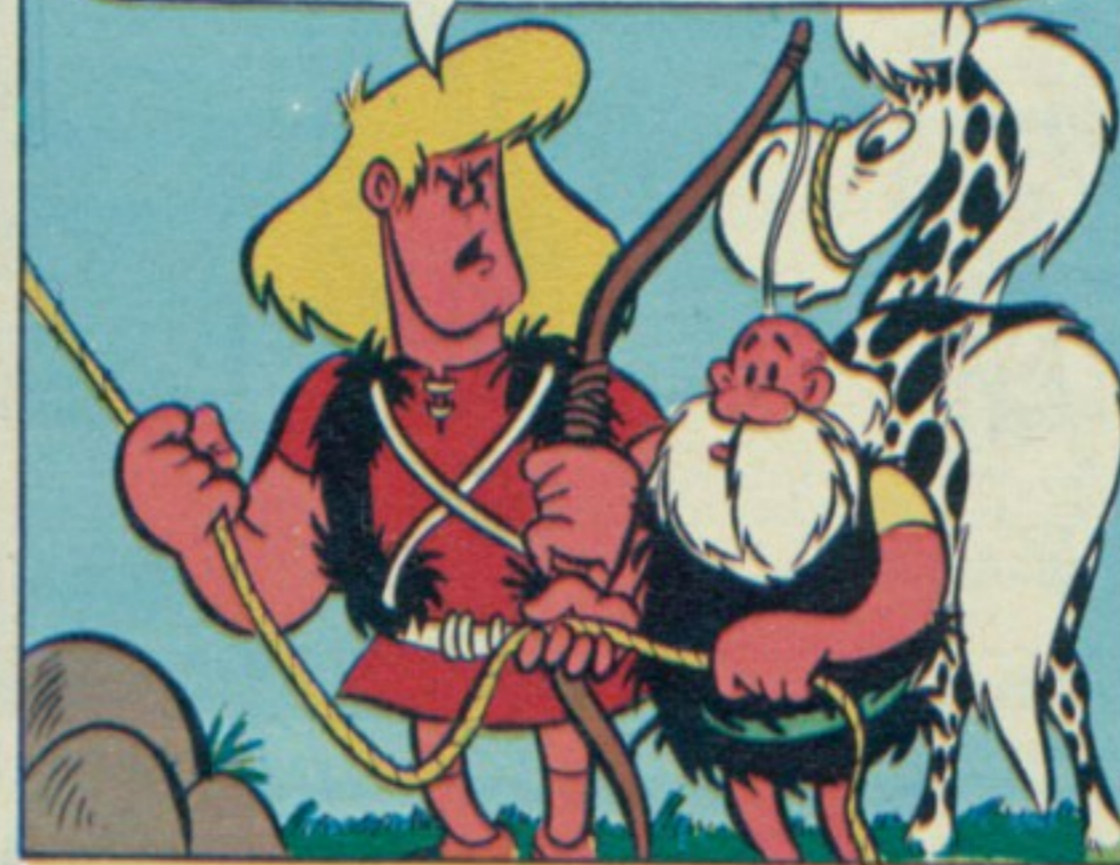

КАД ЈЕ ОСЕТИО ДА МУ СЕ БЛИЖИ СМРТ, РИЧАРД ЈЕ НАРЕДИО ДА ДОВЕДУ ЊЕГОВОГ УБИЦУ, МЛАДОГ БЕРТРАНА

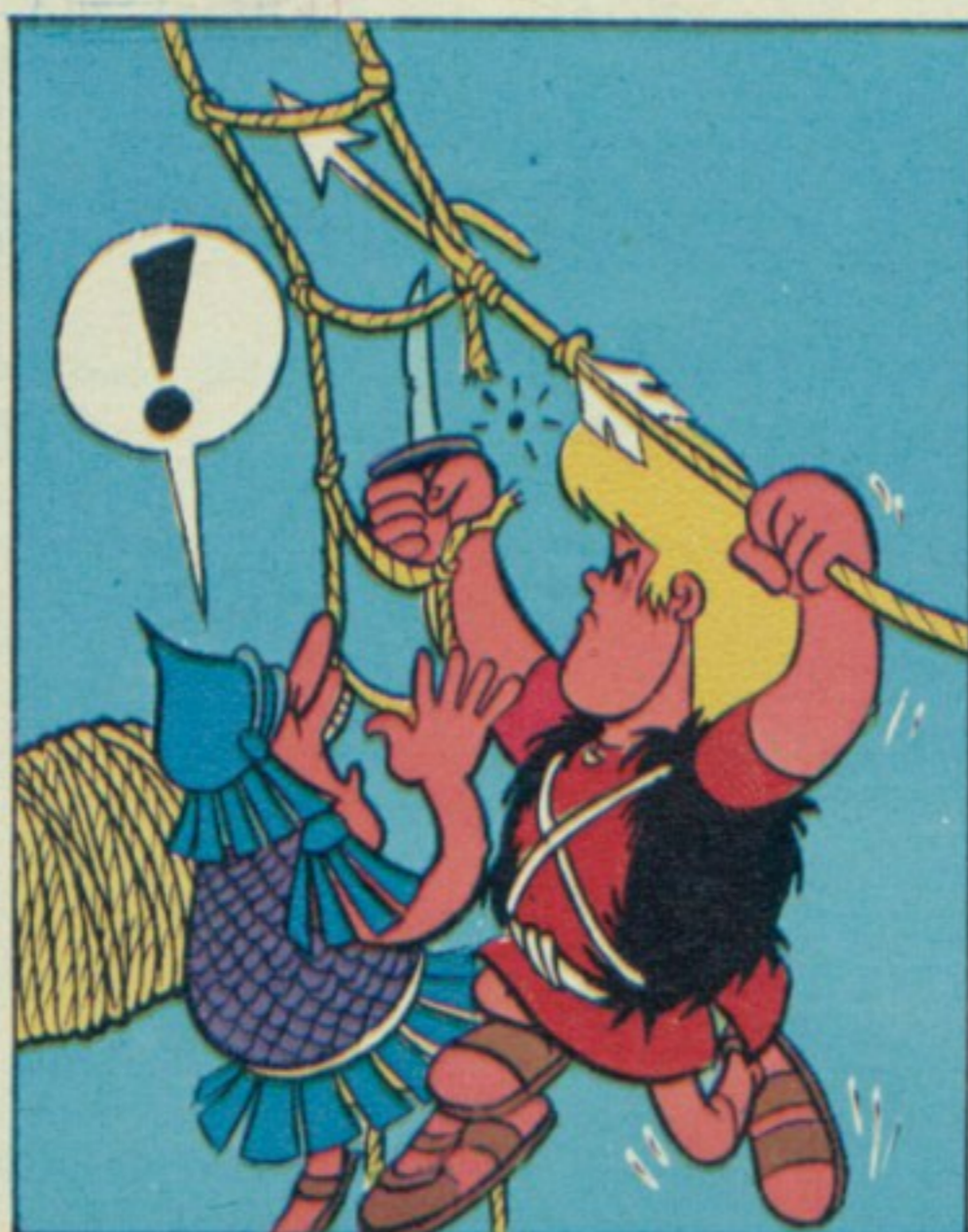
ДИКАНОВЕ АВАНТУРЕ

ГОСПОДАР ДИОКЛЕЦИЈАНОВЕ ПАЛАТЕ

ВЕЖИ ОВУ ОПУТУ ЗА
ЗОКАНА, ПА ВУЦИ
А ЈА ЋУ МАЛО ДА ПОРАЗ-
ГОВАРАМ СА ОВОМ
ДВОЈИЦОМ!

ПЕЊИТЕ
СЕ УВИС!
УВИС!

БУП!

ОПА!

СА КОЊЕМ ЈЕ БОРБА
УВЕК ИНТЕРЕСАНТНИЈА!

АХА!
ПЉАЧКАШИ!

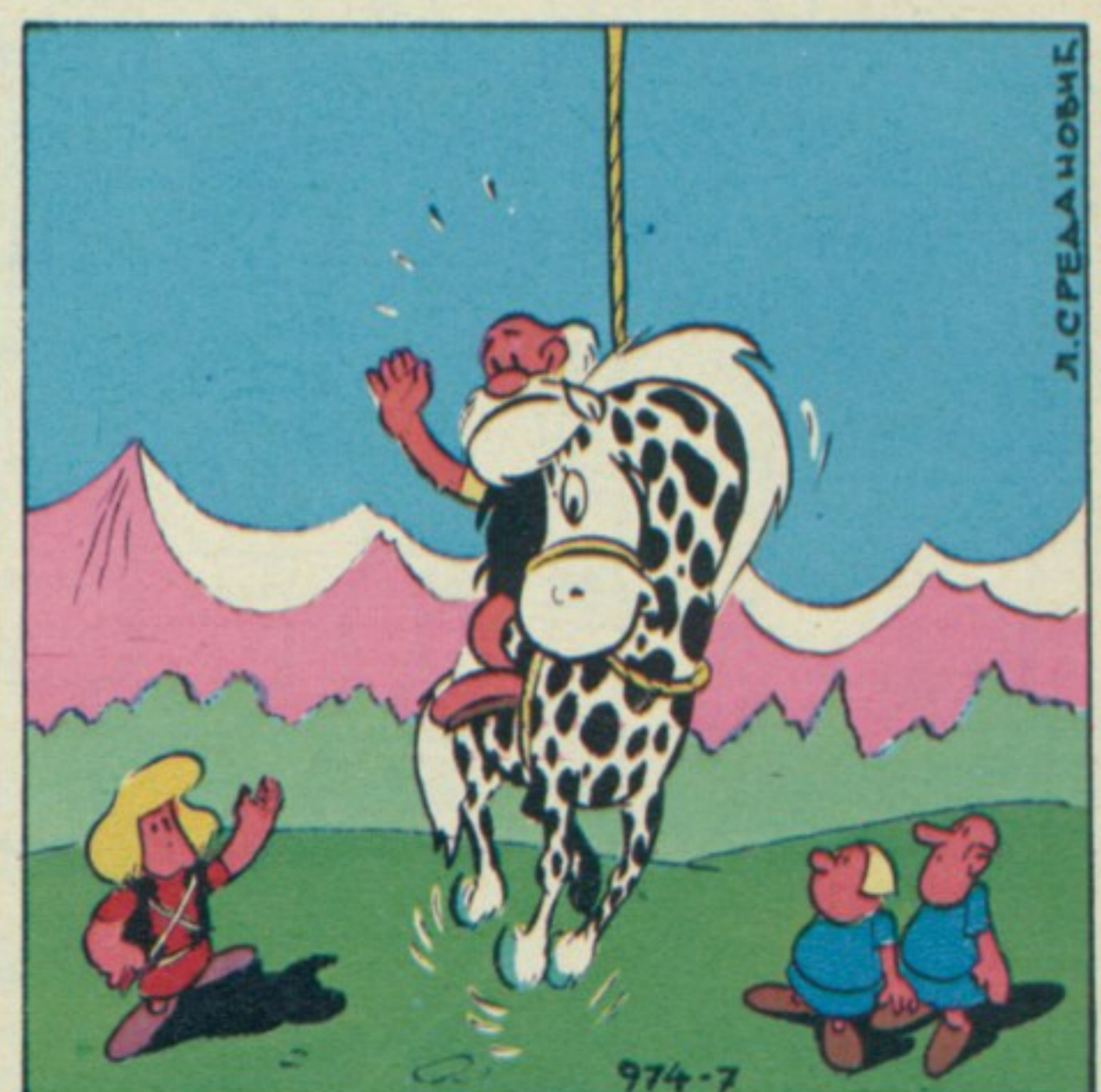
МИЛИЦИЈА!

ОВИХ САМ СЕ
ЈАКО ОСЛОБОДИО!

ДИКАНЕ!
УПОМОГ!

974-7

КАД КОКОШКА ПРОГОВОРИ

У живој се понекад дешавају такви случајеви које би и писац, мешко мојар да измисли. Ево неколико догађаја о којима се овога лећа прича у свеју

МАКСИ КАПУТ

Аустралијски фармер Никола Донато ушао је у кокошарник да као и обично покупи свежа јаја. На његово огромно запрепашћење једна кокошка дочекала га је питањем:

— Шта има ново, стари мој!

Сељак је ван себе од чуда побегла главом безобзирце у кућу, пробудио своје жену и повикао:

— Брзо! Дођи да видиш кокошку која говори!

Жена му, наравно, није поверовала, али је ипак пошла

до кокошарника уз пут га грдећи. Међутим, на месту где се малопре налазила брбљивица лежала је само једна угинула кокошка. Међу супружницима је настала неописива свађа. Разјарену жену успео је да умири тек њихов сусед, лекар Касовић. Он им је објаснио да је без питања узео једну њихову кокошку и пресадио јој глас не жице једног папагаја. Кокошка је искористила непажњу научника и побегла натраг у кокошарник, преплашила газду и угинула.

МУЗИКА ИЗ ЗУБА

Живот Кларе Дириг из Дајтон Бича у Флориди претворио се у последње време у прави пакао. Разлог: једног дана зачула је гласове који су долазили из њених рођених зуба! Некад је то био цез, некад филхармонијски концерт, рекламе, политички говори. Објашњење за ову чудну појаву је следеће: пломбе на Клариним зубима реагују у додиру са пљувачном киселином и делују као радио-пријемник, хватајући извесне радио-таласе. Вибрације су са зуба даље преносене на слушни нерв преко костију главе које сачињавају изванредан резонатор.

КЛОЗЕТ НА ПОЗОРНИЦИ!

Априла ове године у парискском позоришту „Комеди Франсез“ за време извођења комада Жана Жироуда „Песма над песмама“, један педесетогодишњи посетилац, управо док је на позорници извођена сцена која се одиграла на тераси једног хотела, осетио је малу али хитну потребу да изађе. Међутим, уместо у ходник који води лево, он је погрешно и упутио се оним десно, право на бину. Да забуна буде комплетнија, у дну позорнице угледао је врата на којима је писало: ВЦ. Ова непредвиђена сцена унела је такву пометњу међу глумце и смех међу гледаоце да је представа морала бити прекинута (Овај догађај причава се сад као виц).

Узалуд је Италијанка Ели забета Роси целог пролећа преклињала мужа Серђа да јој купи макс мантил, он је упорно одбијао. Кад је негде крајем априла брачни пар Роси отпутовао у Француску, једне вечери у кабинети брода „Шантиј“ Елизабета је показала мужу мантил који је кришом од њега купио. Новац је узела са њихове штедне књижице. Серђа је то толико разбеснело, да је на сав глас почео да грди

Елизабету. Сва у сузама она је побегла на палубу. Ту се незгодно саплела и пала у воду а да то нико није приметио. На несрећу није знала да плива и свакако би се удавила да је није спасао макс мантил, који се напуно ваздухом и одиграо улогу појаса за спасавање. Један холандски бродич случајно је наишао на Елизабету и спасао је. Муж је у међувремену заспао.

УЗБУНА У САМОУСЛУЗИ

— Ако направиш још једну глупост, да знаш, напустићу те! — запретила је тог јутра Ан Мироек свом веренику Жан-Пјеру Хенену, који се у последње време заиста није одликовао великом спретношћу. Обећао јој је

да у њиховој радњи није дозвољено пушење. Желећи да је послуша што пре и при том, по свом старом обичају, не мислећи ништа Хенен брзо баци упаљену цигарету на под. Аларми уређај који реагује на најмањи траг дима одмах је ступио у дејство, а одмах затим су аутоматски млазеви воде почели обилато да квасе изложену робу, продавачице, купце. Настала је неописива гужва. Ускоро је стигла и полиција коју је позвао власник радње да процени штету коју је овај сметњак изазвао. Жан-Пјер код себе није имао новца да положи кауцију, па је замолио полицајце да обавесте његову вереницу. Када је стигла девојка је упорно тврдила да га никад није ни видела. Али, неко од присутних их је препознао и посведочио да она лаже, да су они у ствари верени. Ан је ухапшена због тога што је покушала да обмане власти. Штампана је касније писала да је девојка за све време суђења упорно понављала само једну једину реченицу: „Само он може да буде тако блесав, блесав, блесав, блесав...!“

ПАДОБРАНАЦ НА ГРОБЉУ

За време последњих црквених празника у Глазгову маса света кретала се према гробљу да посети гробове својих ближњих. Док су породице, већином старији људи, у немој тишини стајали око гробова, на небу се изне нада појавио падобран. Неке старице попадале су на земљу верујући да се небо отворило и да им се указао сам господ бог. Међутим, био је то само један несрећ-

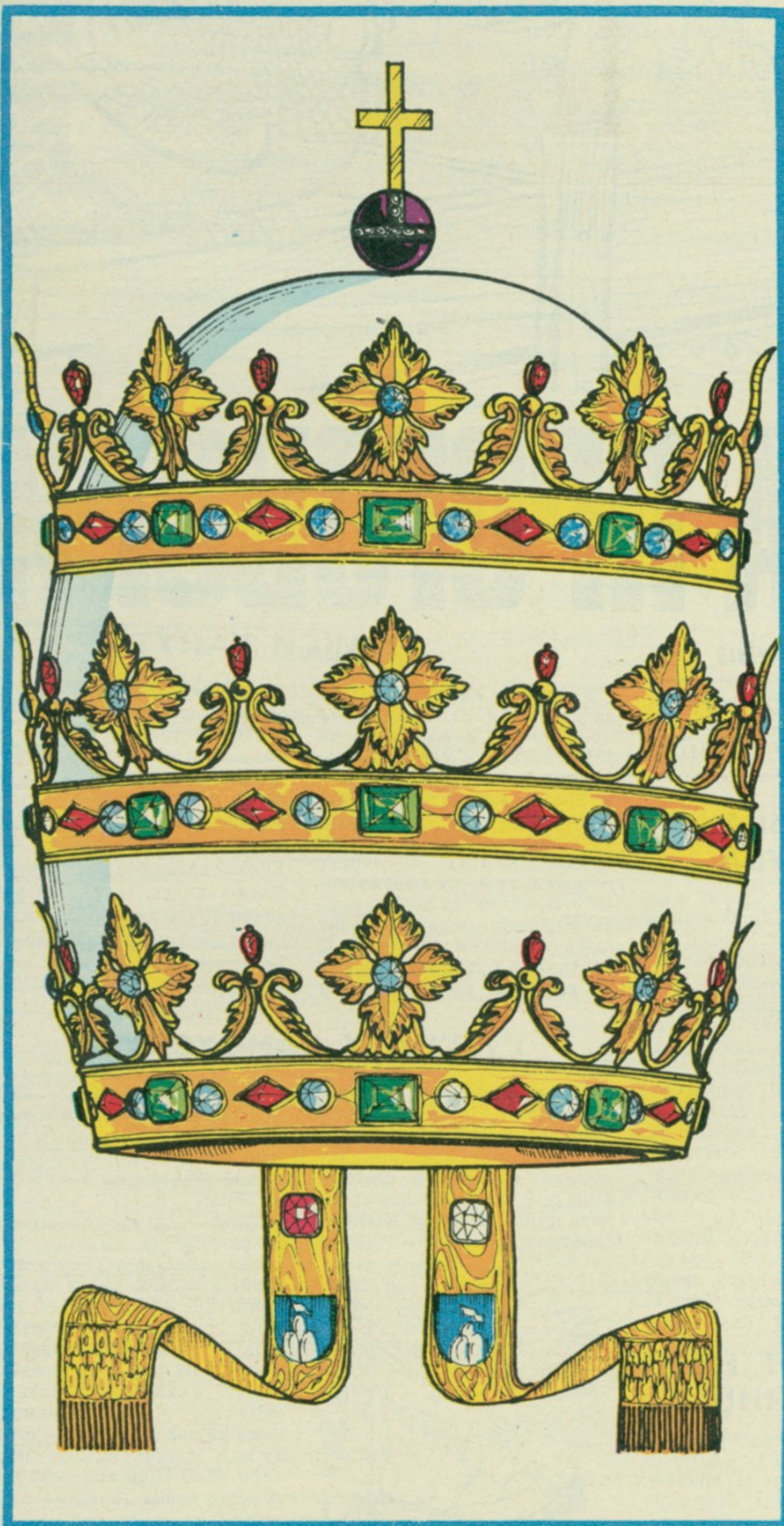
ни падобранца кога је ветар занео на гробље.

Људи и жене навалили су на падобранца и почели да га туку. Неки гробар га је чак ударио и лопатом по глави. Да се није појавио један свештеник, ко зна да ли би падобранца преживео.

Ниједан од 66 грађана и грађанки, колико је било испитано у полицији, није могао да објасни зашто је учествовао у овом нападу.

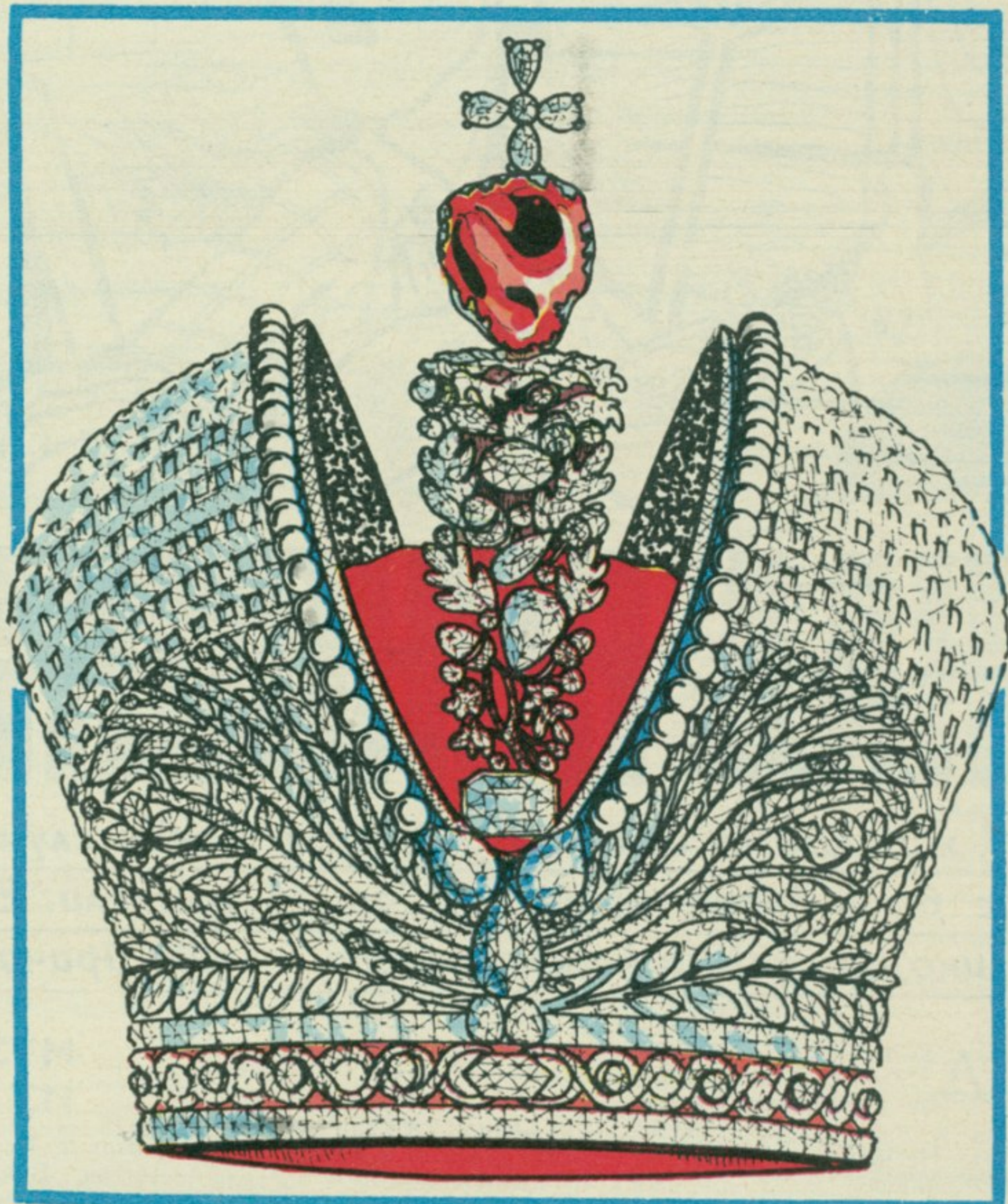

да ће се поправити и пошао да прошета. Пушио је и разгледао излоге. Тада је решио да уђе у велику самоуслугу и купи нешто за вечеру. Одједном је иза леђа зачуо оштар глас продавачице која га је опомињала

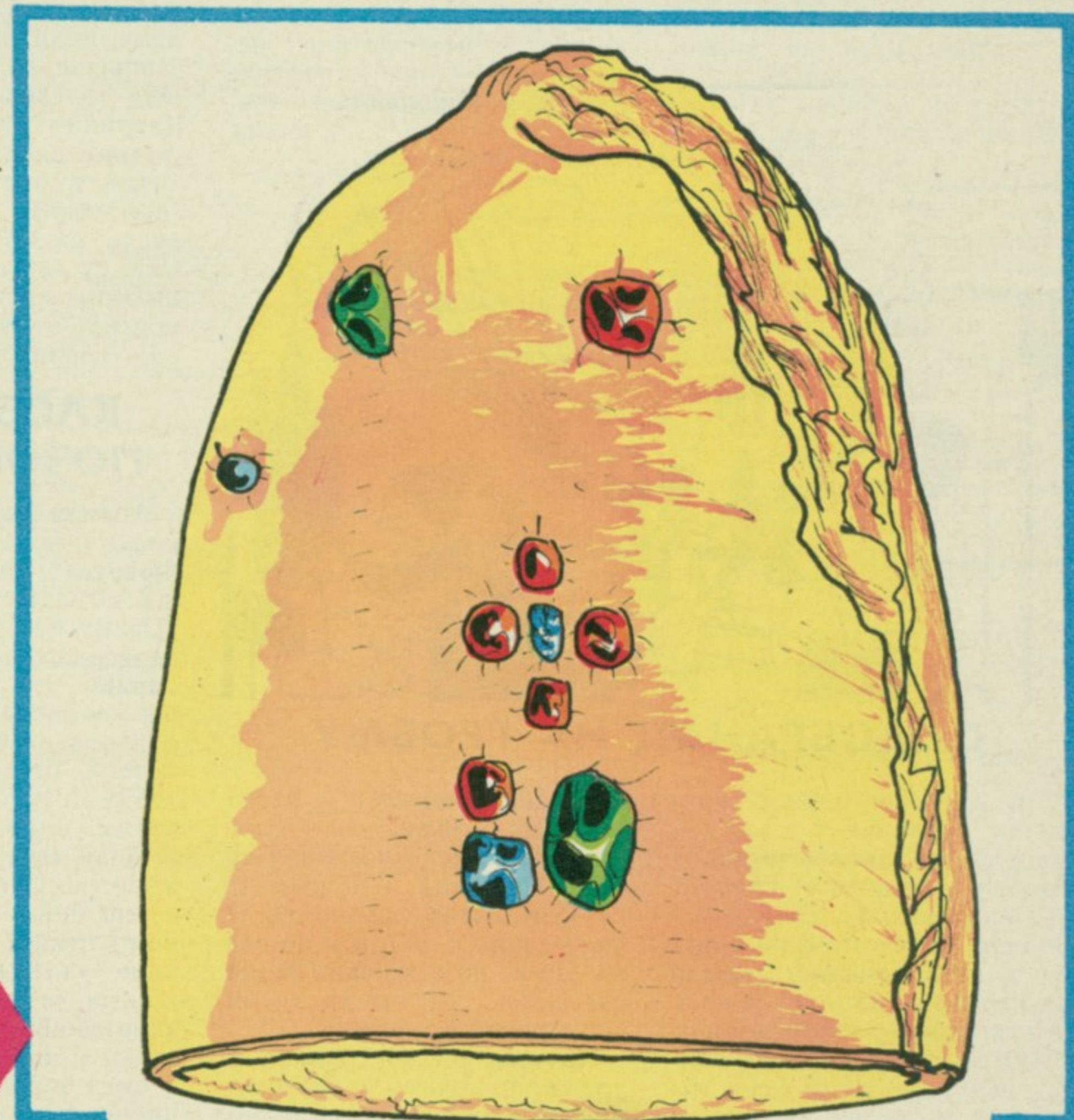

ПАПИНА ТИЈАРА. — Ово је посебна врста круне коју носи поглавар католичке цркве. Састоји се од високе беле капе и три златне круне, које треба да значе да је папска власт свештена, краљевска и царска, или да је мисија папе трострука: отац краљева, самодржац света и заменик Христов на земљи. Девет тијара чува се у ризници катедрале Св. Петра у Риму и 3 тијаре у приватном папском стану.

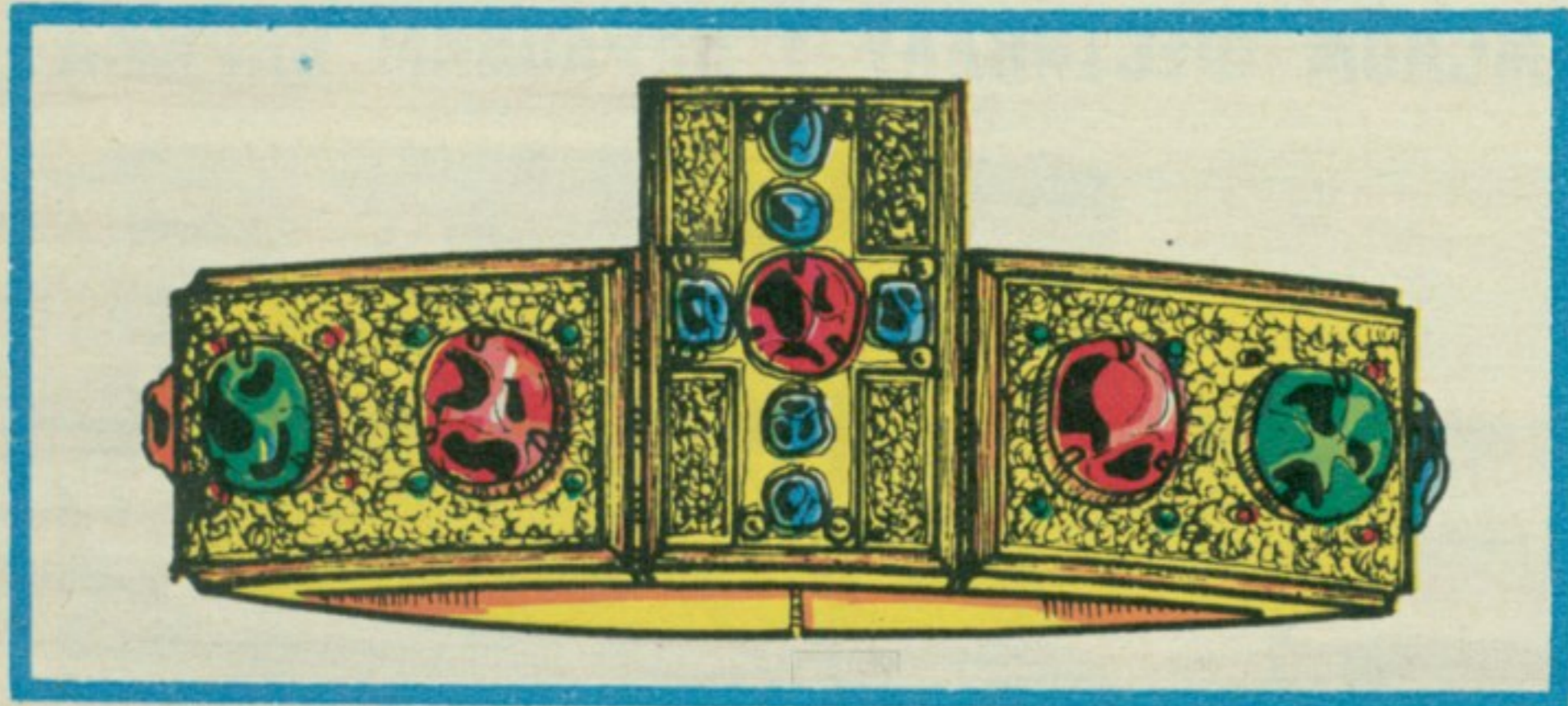
ПОЛА ХЛЕБА. — Најнеобичнијом круном крунисан је Педро II, краљ Арагона, 1196. г. Њега је требало да крунише папа Иноћентије III. Педро је обавештен да ће папа стати ногом на његову круну пре но што га крунише да докаже своју надмоћ. Педро испече велику векну хлеба без квасца (као за причест), пресече је, и поднесе је папи да га њом крунише знајући да се ни папа неће усудити да стане ногом на безквасни хлеб.

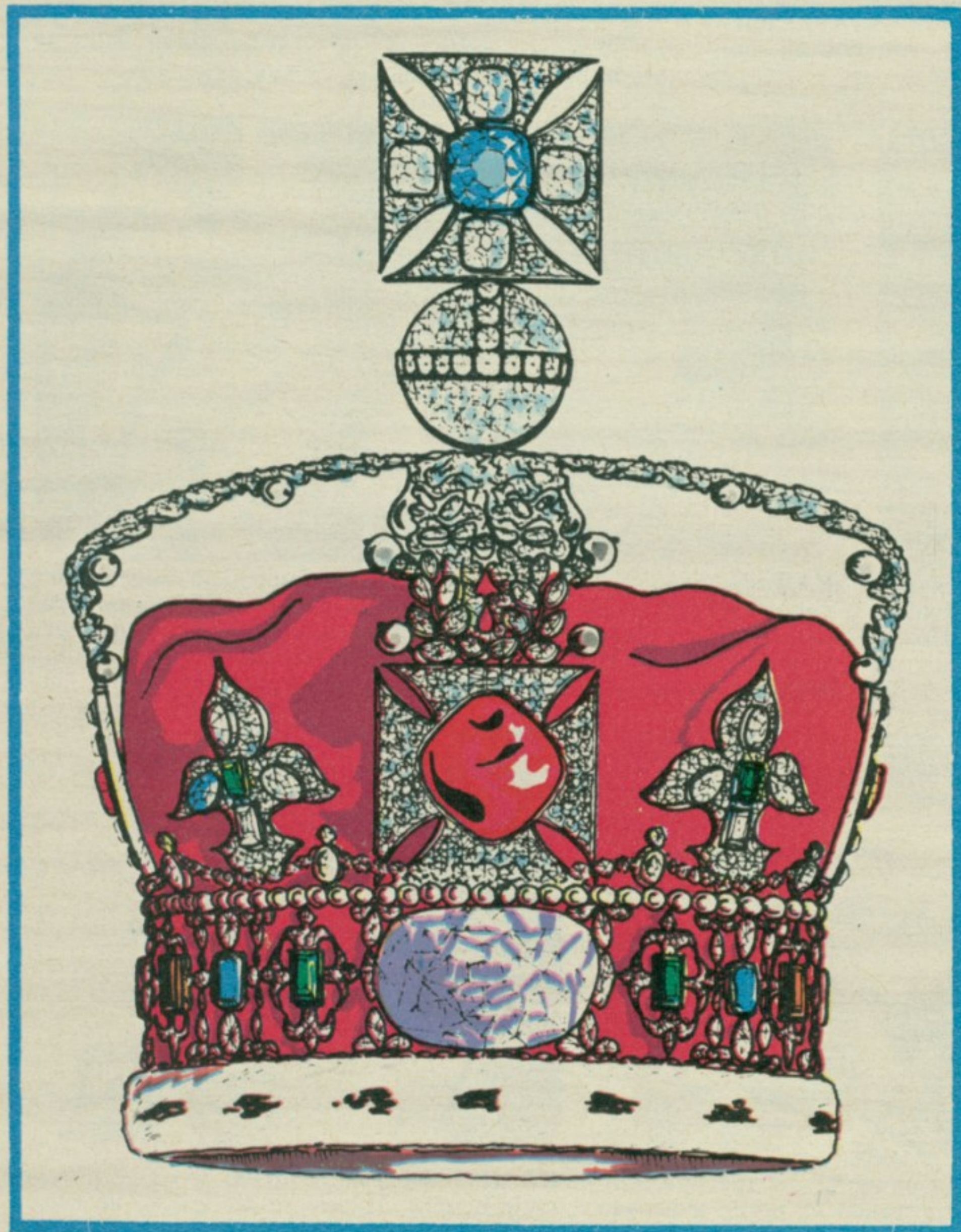
РУСКИ ЦАРЕВИ. — Начињена је за Катарину Велику 1762. године. Основни материјал је сребро, а украшена је са 74 бисера и око 9000 дијаманата и брилијаната. Једини обојен камен је рубин на врху круне од 414 карата. Круна је сада у ризници у Кремљу.

ХОВЕ СУДБИНЕ 2

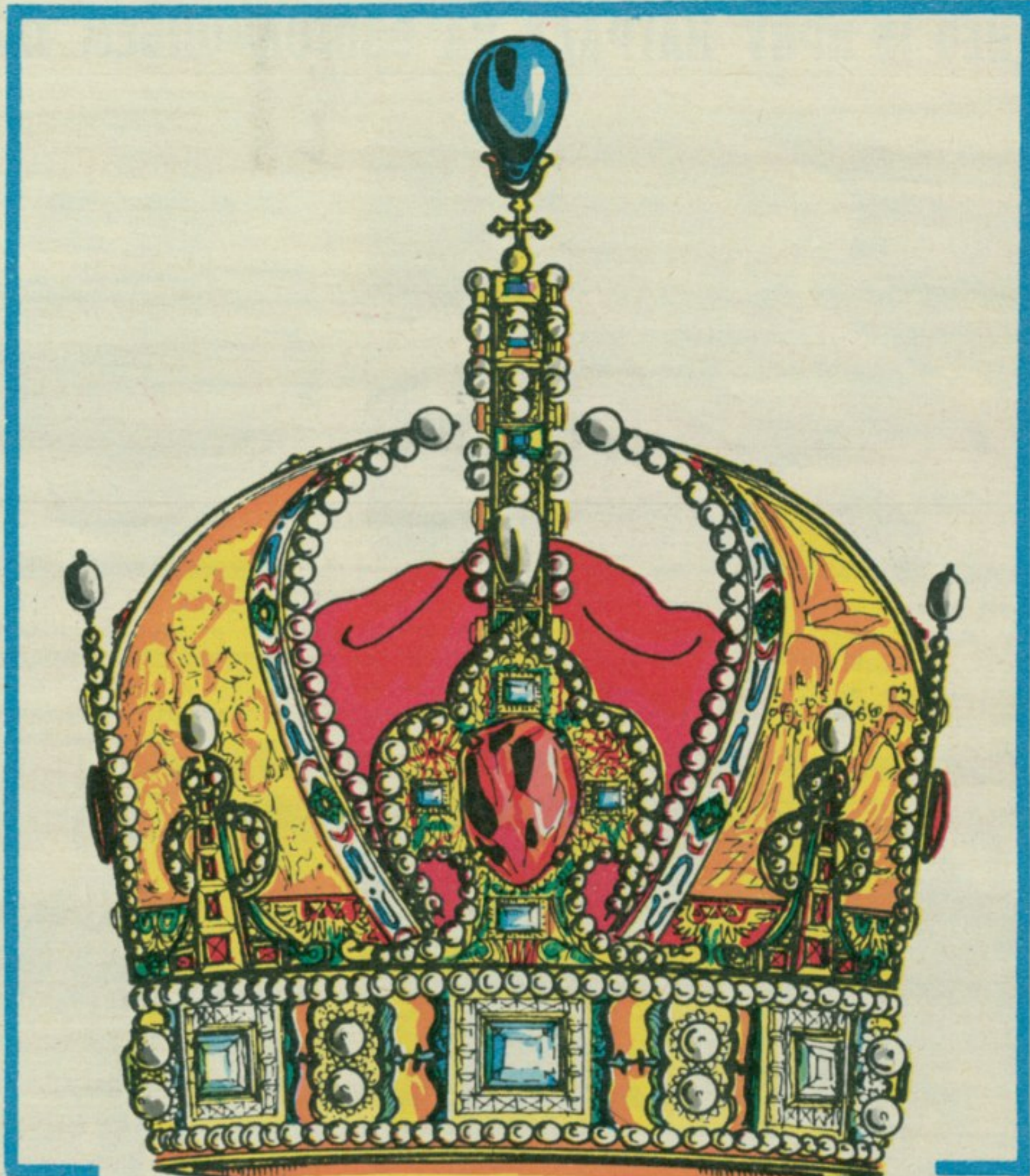

НАЈТЕЖА. — Најтежу круну изгледа да је имао краљ Ричард Лављег Срца. У старим се списима наводи да је у процесији морао да је носи најјачи међу лордовима. На престо су монтирани нарочити држачи како тежина круне не би сломила врат владару. Ричард је зато круну претопио.

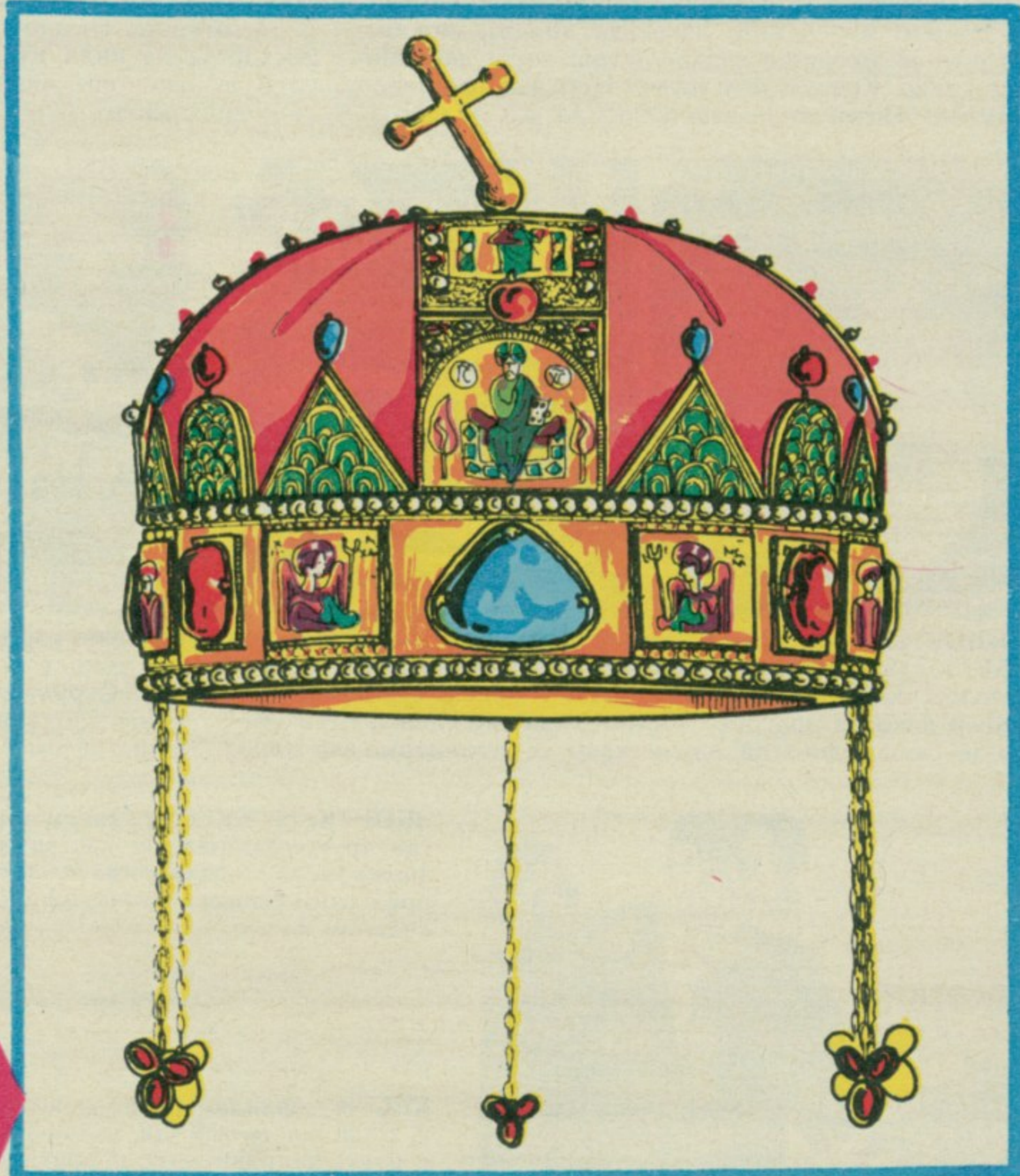

ВЕЛИКА БРИТАНИЈА. — Једина европска круна која се и данас користи за крунисање владара је такозвана „круна светог Едварда“ у Великој Британији. Како је она тешка, замењује се круном (на слици) начињеном 1953. године. Ова круна је веома раскошна и садржи 3250 дијаманата и разног драгог камења, између осталог и дијамант „Звезда Африке II“ од 310 карата (други по величини дијамант на свету).

МАЂАРСКИ КРАЉЕВИ. — Мађарска краљевска круна је веома стара. Начињена је из два дела, оба из XI века, и припада реду великих средњовековних круна. Круна носи име „Св. Иштвана“. Иначе, до данас још нико није умео да објасни зашто је крст на врху ове круне искривљен. Сада се чува у Форт Ноксу, у САД, али се релативно добре копије чувају у Будимпешти, Ватикану и Бечу.

АУСТРИЈА. — 1804. године проглашено је аустријско царство. За круну је узета постојећа круна Рудолфа II. Има 700 бисера, 200 дијаманата, 80 рубина и другог драгог камења. Изложена је у Бечу.

КРАЈ

БИЛИ И ЊЕГОВ СОКО

ЕНГЛЕСКИ ФИЛМ »ЖЕС« У КОМЕ СУ ГЛАВНИ ЈУНАЦИ ДЕЧАК БИЛИ КАСТЕР И ЈЕДНА ПТИЦА ОДНЕО ЈЕ ПРВУ НАГРАДУ НА ОВОГОДИШЊЕМ ФИЛМСКОМ ФЕСТИВАЛУ У КАРЛОВИМ ВАРИМА

БИЛИ има петнаест година. Кажу најлепше године. Али не и за Билија, који је усамљен, повучен у себе, без пријатеља. У школи прави испаде и често добија казне које су у енглеској школи и данас оштре. Неко би помислио да је Били рђав дечак...

НИ у кући за Билија није боље. Живот у малом рударском насељу није весело ни лак и његова мајка принуђена је да зарађује како зна и уме. Заузета собом она нема времена за свог сина који је препуштен сам себи.

ЏУД, Билијев старији брат, ради у руднику. Он нема ни времена а ни воље да се позабави млађим братом. Подједнако је груб и према мајци и према Билију и често их злоставља. Били нема са ким да разговара. Осећа се сасвим сам.

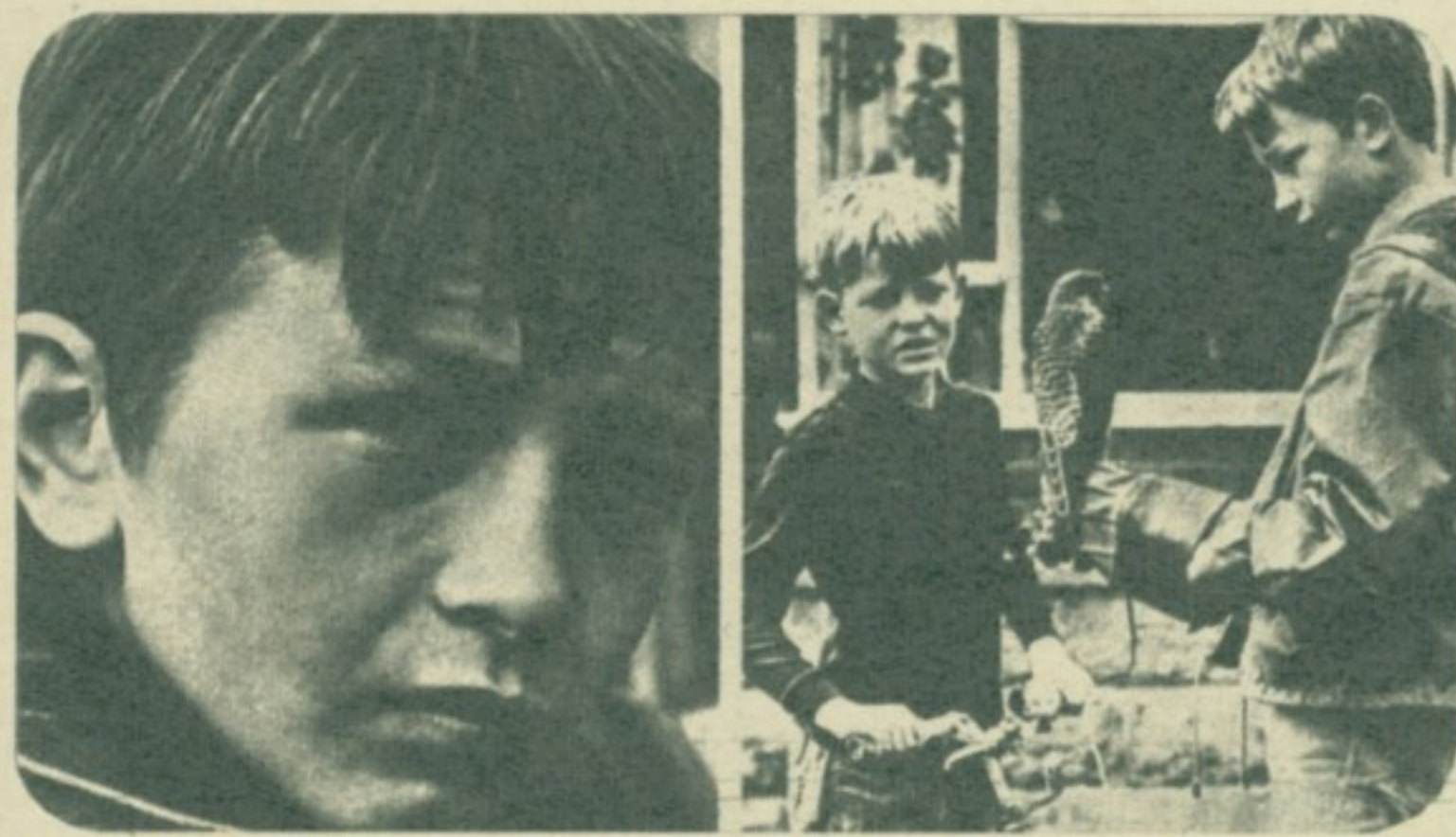
ЈЕДНОГ јутра Били се пробудио с осећањем умора. Никако му се није ишло да продаје новине, као што је то чинио сваког јутра, да би зарадио који динар. Кренуо је у шуму. Цео дан је провео шетајући. Потпуно је заборавио да оде у школу.

ДУГО је ходао, трчао, скакао и... открио гнездо соколова. Застао је да види птице. Помислио је како они живе, могу ли се припитомити?

КАД се вратио кући, ни о чему другом није могао да мисли сем о соколовима. Како да сазна нешто више о овим ретким птицама? Отишао је у библиотеку одакле су га истерали. „Овог пута заиста нисам ја крив“, помислио је гневно Били, ушао у књижару и украо жељену књигу. Одмах се бацио на читање.

БИЛИЈУ више није било тешко да увече сам остаје код куће. Задубљен у књигу дечак је заборављао све што га је мучило: увек одсутну мајку, грубог брата, строге наставнике и пакосне другове. Постао је за све слеп и глув. Жеleo је само једно: да научи како се припитомљава соко.

СА пуно стрпљења почео је да дресира младог сокола којег је донео из шуме и назвао Кес. С рукавицом на десној руци сатима је понављао вежбе и није му било тешко — птица је била прво биће које га је разумело.

НА дечаковом лицу почео је да се појављује осмех. Открио је да је Кес не само добар пријатељ већ и интелigentна птица с којом може да проведе сате а да му не буде досадно.

ЗБОГ Кеса Били је занемарио све друго. Уображени наставник физкултуре казнио га је зато пред свим ђацима поливајући га леденом водом.

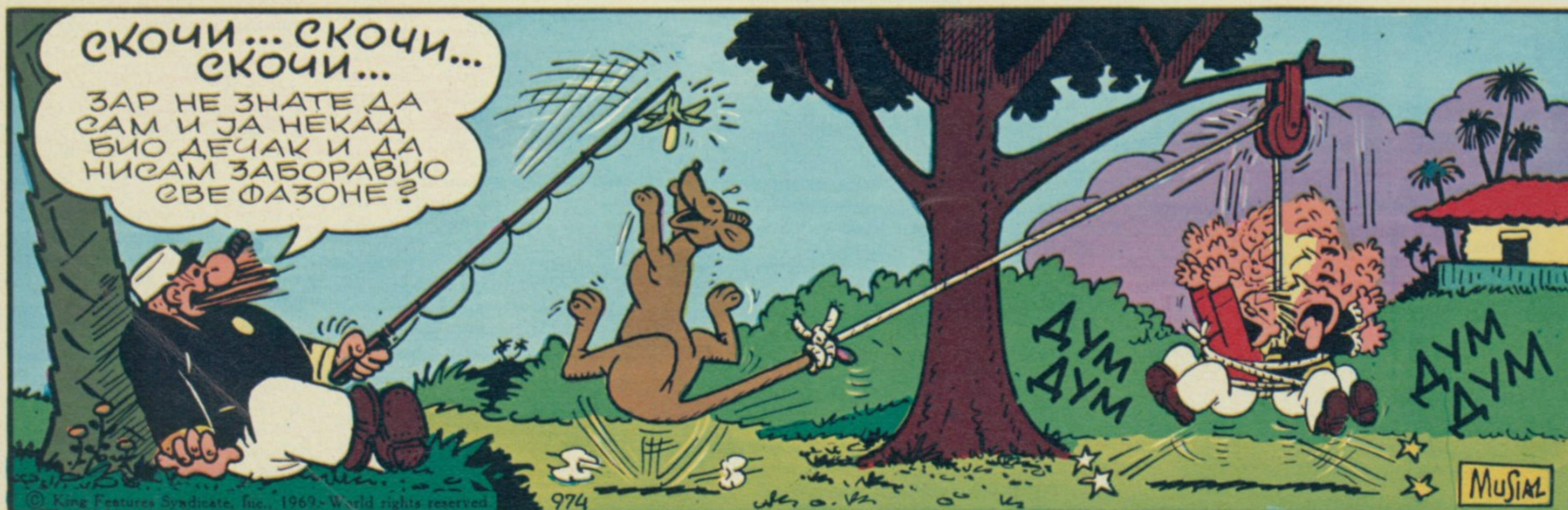
КЕС је савладао разне вештине и Били га пушта да му полети с руке, направи круг и врати се натраг. Уверен у његово пријатељство Били одлучује да га пусти на слободу.

НА жалост Кесова слобода је била кратког века. Да би казнио Билија за непослушност, Џуд из освете убија Кеса.

БИМ И БУМ

JOE MUSIAL

ИЗИШЛИ СМО КОД »ФОНТАНЕ«.

ПОБЕГЛИ СМО У ПОГРЕШНО

Драги Забавниче!
Са својом девојком побегао сам од куће на неколико дана па бих хтео да опишем сав тај пут, патње и бриге нанесене родитељима. Ако би се сложили са тим, молио бих вас да ми јавите.
Сеад Субашић, ученик,
Тузла

Драги Сеаде,
Слажемо се са твојим предлогом. Опиши нам своје бекство.

Редакција „Политикиног забавника“

»Ја и моја девојка ишражили смо рођаку Катицу у Загорју об Сави иде она није иосшојала, док су нас родитељи ишражили шамо иде је Катица сиварно била«

неколико километара. После тога ја бих отишао кући и тако свакодневно.

ОПРОШТАЈНО ПИСМО

Једног мартовског дана ОНА ми је предложила да бежимо од куће. Одмах сам прихватио њену идеју јер се мој отац управо спремао да оде наставнику хармонике и види како напредујем. А ја, занесен љубављу, нисам ни ишао на часове хармонике, па сам се сада бојао батина. Одлука је пала и само је требало смислити где да побегнемо. Мућкали смо данима док ЊОЈ није пало на памет да бежимо код њене рођаке Катице која живи сама у Загорју. Само нисмо знали у које Загорје да идемо јер постоје два: једно у Словенији (Загорје об Сави) и друго, Хрватско загорје које је читава област. Да не би испало сумњиво, ОНА се

код куће није поближе распитивала за Катицу, па смо одлучили да идемо у Словенију.

Датум је већ био одређен — 30. март 1970. године, понедељак. Дан пре тога ОНА је дошла у Тузлу. Са мном је био мој најбољи друг Алмир Овчина — Хабула. Пред њим нисам имао никакве тајне тако да је и он био упућен у наш план. Написали смо опроштајно писмо, наравно не наводећи куда идемо, затим смо разговарали о путу и на крају о новцу. ОНА је рекла да ће набавити 40.000 ст. дин.

У понедељак ујутро сачекао сам своју ДЕВОЈКУ на аутобуској станици. Кад је дошла рекла ми је да бекство морамо одложити за сутра због тога што ће јој мама данас доћи у школу, па кад је не нађе похватаће нас још у Тузли.

Пожурио сам кући да из

нашег поштанског сандучића извучем опроштајно писмо.

КАО БРАТ И СЕСТРА

Сутрадан сам устао рано, спремио се, опет убацио писмо у поштанско сандуче и кренуо на састанак. Морали смо најпре да ЊЕНУ сестру отпратимо до школе. Малу смо морали да слажемо како ћемо нас двоје остати напољу јер немамо прва два часа.

Пожурили смо одмах у „Путник“ где сам узео две возне карте првог разреда за Загреб преко Добоја. То нас је коштало 11.500 ст. динара. Купио сам и нешто за јело.

Сели смо у воз у 10 часова, а он је полазио тек у 11. Трешало је издржати читав сат, а да нас још у Тузли не ухвате.

Баш негде у то време моја бака враћала се са пијацице и пролазећи поред сандучета за пошту приметила моје писмо. Узела га је и са чуђењем га отворила јер је на коверту познала мој рукопис. Кад је прочитала шта смерам, пожурила је у болницу где ради моја мама и саопштила јој новост. Ма-

24. фебруар ове године за мене није био дан као и сваки други. Јер, тога дана почео сам да се забављам са једном девојком. То је било ђачко и дечачко забављање. На одморима смо се састајали и причали онако без везе. Наравно да то није промакло осталим ђацима тако да је ускоро о нашој љубави почела да бруји цела школа.

Гласови су дошли и до моје разредне Невенке Грујичић. Једног дана она ми је рекла: „Нећу више да те видим са њом!“ Али, ја сам наставио по старом.

После школе пратио сам своју девојку до аутобуса јер је становала у насељу које је од Тузле удаљено

„Ово је моја слика. ЊЕНУ нисам никад ни имао“

У 18 часова постало ми је већ досадно то путовање. Али морао сам издржати.

ТАКСИСТА ЈЕ БИО ПРЕСКУП

У 19,15 били смо у Загребу. Отишао сам до службенице за информације на железничкој станици и питао је за аутобус према Словенији. Није знала да ми одговори, али ми је дала број телефона аутобуске станице. Пошто нигде нисам нашао телефонску кабину, нисам хтео да се распитујем да не бисмо испали сумњиви, сели смо у такси и рекли шоферу да вози на аутобуску станицу. Он нас је одвезао и наплатио 10 н. динара. Учинило ми се много за такву релацију, али нисам хтео да се расправљам. На аутобуској станици чекало нас је непријатно изненађење, рекли су нам да ниједан аутобус вечерас не иде у правцу Зиданог Моста. Ни је било друге него да се опет вратимо на железничку станицу. Тамо сам купио карте за воз који креће у 22,15.

За то време код куће је био прави хаос. Отац се обратио директору моје школе Вуколи Жугићу и њих двојица су отишли до родитеља моје девојке и саопштили шта се догодило. Још једна породица пала је у очајање. Мој најбољи друг Хабула није више могао да гледа како се моја мајка мучи, па је испричао све што је знао. И Халид Баки мој школски друг знао је такође нешто о бекству. Обојица су испричали да смо отпутовали у Загорје код Катице. Тада су родитељи моје девојке рекли да та Катица не живи у Словенији у месту Загорје об Сави већ у једном селу у Хрватском Загорју.

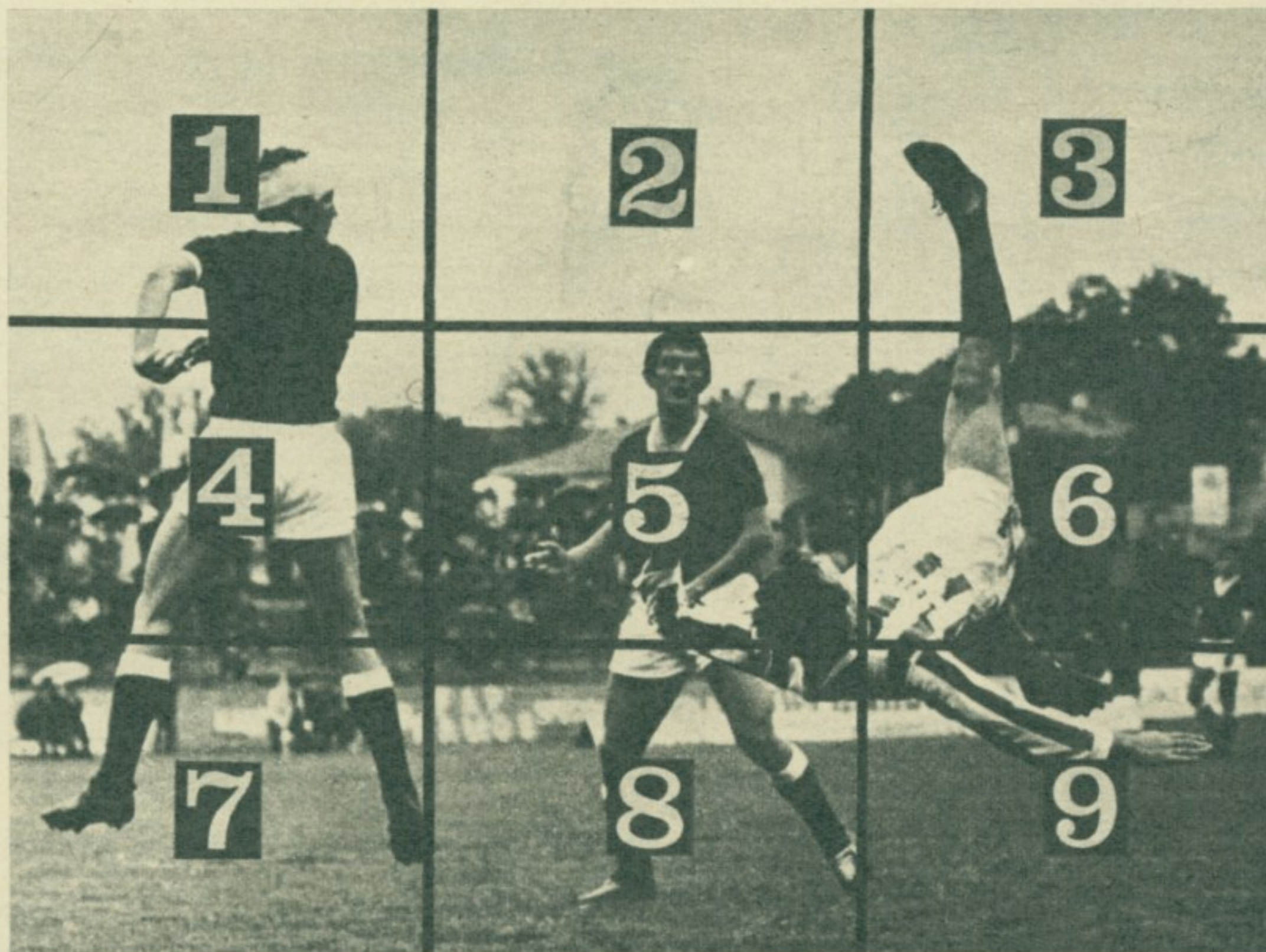
Одмах су обавестили станицу милиције, а тузланска милиција је обавестила месни уред у селу где живи Катица. Одмах су пронашли и Катицу. Већ су имали и план. Ево какав је био: да нас Катица лепо прими као да ће нас крити, а затим да обавести милицију и да нас спроведу натраг у Тузлу.

ЛУТАЊЕ...

За то време ми смо сели у воз и само смо чекали да крене. У купеу су били је-

ГДЕ ЈЕ ЛОПТА?

ФУДБАЛСКИ НАГРАДНИ КВИЗ

АКРОБАТСКА ПОЗА. — Прошле јесени, у борби за бодове на Омладинском стадиону на Карабурми, Марибор је неочекивано савладао ОФК Београд са 4:1. Једини гол за „плаве“ дао је Петар Кривокућа, кога на овом снимку видимо како шутира у акробатском скоку. Али, где је лопта?

Лопту смо на овај слици избрисали. Изрежи приложени купон, залепи га на дописницу и упиши у купон број правоугаоника у коме се налазила лопта. У још два броја ЗАБАВНИКА објавићемо још два оваква задатка. Тек кад решиш сва три задатка, пошаљи их залепљене на дописници ЗАБАВНИКУ.

МЕЂУ ЧИТАОЦИМА КОЈИ РЕШЕ СВА ТРИ ЗАДАТКА ИЗВУЋИ ЋЕ СЕ НА СРЕЂУ ДОБИТНИЦИ СЛЕДЕЋИХ НАГРАДА:

БИЦИКЛ ПОНИ
ЕКСПРЕС

10 ФУДБАЛСКИХ
ЛОПТИ

10 ФУДБАЛСКИХ
ДРЕСОВА
Поклон ФК „Црвена звезда“

**1 ЛОПТА ЈЕ У
правоугаонику
број.....**

ма неколико минута није могла да се сабере, а затим је позвала телефоном оца. Он је био заузет, имао је неке пословне пријатеље и рекао је да тренутно никако не може напустити радно место.

Воз је кренуо. Потражио сам на ауто-карти Загорје об Сави, али га нисам нашао. Тек касније ОНА га је пронашла и најзад смо знали у ком правцу треба да идемо. У Добој смо стигли у 12,40 а воз за Загреб кретао је тек за један сат. Одмах смо заузели места тако да смо удобно седели до Загреба.

Ословљавали смо се између себе као да смо брат и сестра. О бекству нисмо говорили наглас него смо писали у један блок који смо додавали.

дан Бањалучанин и неки трговачки путник. Ишли су за Трст. Пошто воз нигде осим у Видем Кршком није стајао, брзо смо стигли у Зидани Мост, у 23,45. На благајни сам сазнао да воз за Загорје об Сави полази тек у 4,08. То је било предуго али требало је издржати. Мало уз причу, мало уз читање и то време је прошло.

И напослетку у 5,30 нашли смо се у том тако дуго очекиваном месту. Сада се пос-

тавило питање како да нађемо ту Катицу којој чак ни презиме не знамо. Питали смо сваког пролазника али нико није чуо за њу. Како више нисмо могли да стојимо кренули смо од куће до куће, али Катице нигде. У једној кући наишли смо на једну породицу из околине Тузле. Ту нам рекоше да, ако Катицу не пронађемо, можемо код њих преспавати. То смо и учинили.

смо мало натуцали енглески тако да смо се некако споразумевали.

У 18 часова стигли смо у Београд где смо сели у аутобус број 46 и дошли на Нови Београд. Изашли смо код „Фонтане“ и упутили се у стан мог ујака Мије. Све смо редом испричали ујаку и он је затим позвао оца телефоном у Тузлу. Рекао му је да смо овде и да смо живи и здрави. Тата је јавио да сутра ујутру долази. Са чика Мијом смо дуго причали, па смо вечерали и легли уморни да спавамо.

Ујутро је тата дошао са мамом и сестром колима и негде после ручка кренули смо у Тузлу.

Увече, кад смо стигли, јавили смо се у милицију, тако да се све сретно завршило.

Са ЊОМ сам престао да се забављам месец дана након нашег бекства.

Сеад Субашић,
ученик I разреда гимназије
Титова 68/3
Тузла

АКО СТЕ БЕЖАЛИ ОД КУЋЕ!

Опишите Забавнику кад и зашто сте бежали од куће и како се бекство одиграло. Бекства која буду занимљива објавићемо и хонорисати. Не заборавите да опишете и бригу родитеља! И старији читаоци који описују бекство од куће нека се присете појединости (време, место, имена и презимена лица итд) а нека не забораве да уз потпис ставе и своје данашње занимање.

ПАЖЊА: Рукописе не враћамо!

...И ПОВРАТАК

Сутрадан 2. априла дигли смо се у 5,30. У пола седам смо били на железничкој станици. Тачно у 7,01 смо имали воз за Зидани Мост, одакле смо одмах наставили у Загреб. У Загребу сам узео карте за Београд експресним возом у 10,10. За то смо дали 15,020 ст. д. У путу смо разговарали са једним Белгијанцем који је био са нама у купеу. Нас двоје

ЦРНЕ ЗАСТАВЕ

ПОРОДИЦА КРЕМЕНКО

НЕ... НЕ, КА-
МИЧКУ! ТАТА
НЕ МОЖЕ ДА
УИТА УЗ
ТУ БУКУ!

БАНГ БАНГ
ТРАС ДУМ
ТРАС

ЗАШТО СВИ
РОДИТЕЉИ
ИМАЈУ ТАКО
ОСЕТЉИВЕ
УШИ?

ОРЕДЕ,
ПОКУПИ
СВЕ ШТО ЈЕ
ПРЉАВО У
КУЋИ... ПА ДА
НОСИМО У
ПЕРИОНИ-
ЦУ!

ДОБРО!

© 1970
Hanna-Barbera, Inc.

5-3

... А ЈА
ЋУ ПОНЕТИ
КАМИЧКА!

А?

ШТА ЈОЈ
ЈЕ ОД-
ЈЕДНОМ?

УАА
УАА

ОТКУДА
ЗНАМ
!!

ШТА ТИ
ЈЕ ЗЛАТО?
ЗАШТО
ПЛАЧЕШ
?!

УАА
ААА
ААА

ЈЕ ЛИ
ТО СВЕ
КРЕМЕНКО-
ВИЦЕ?

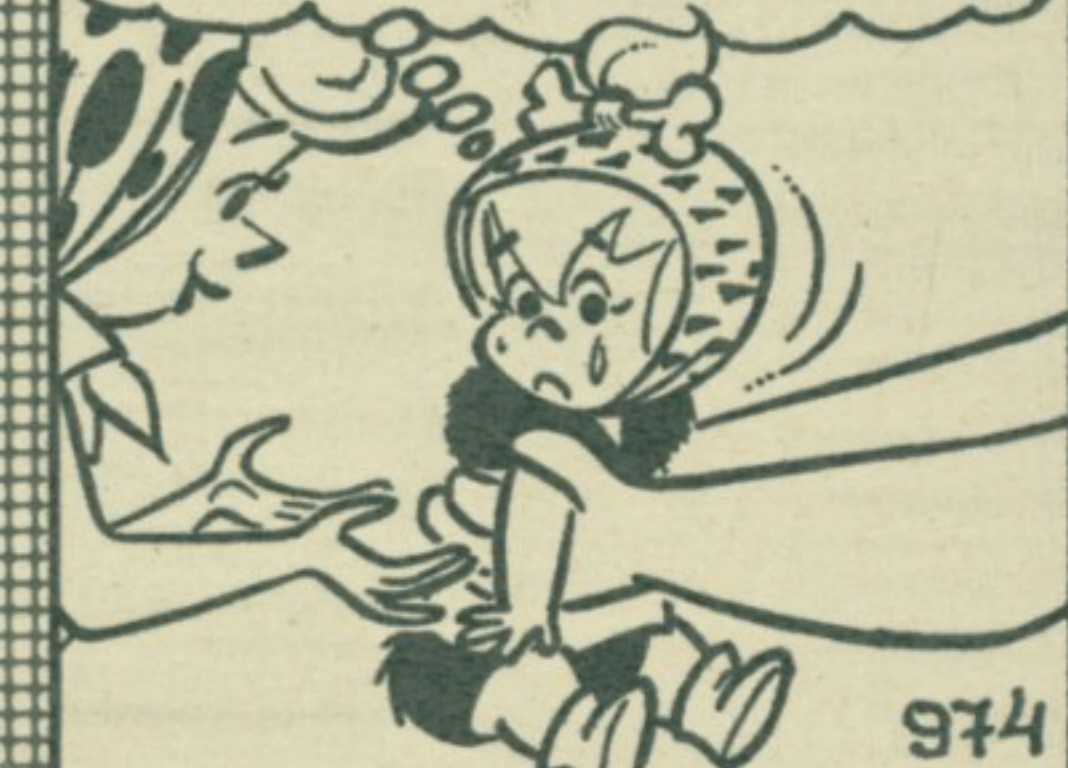
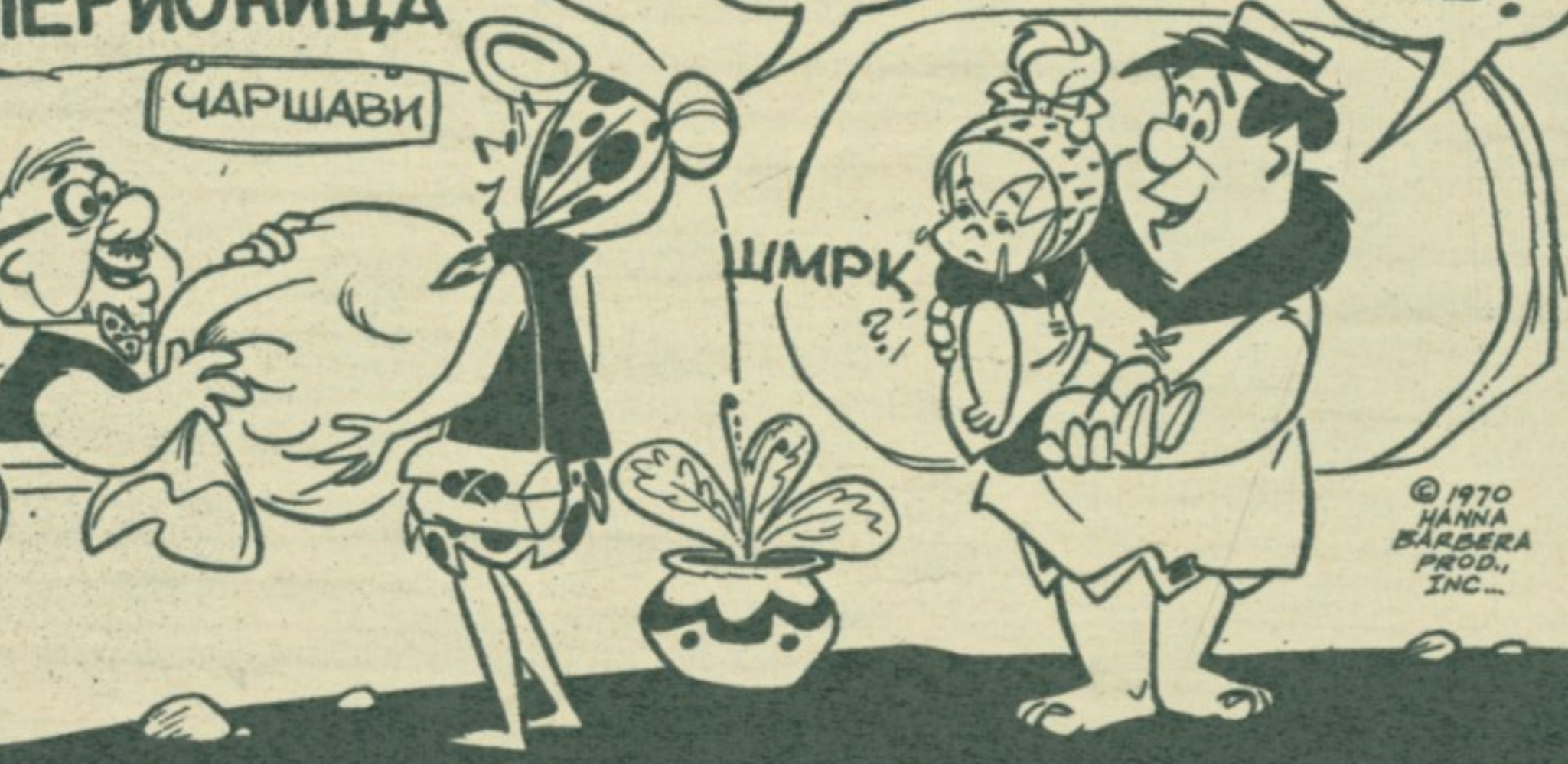
ПЕРИОНИЦА

ЧАРШАВИ

СВЕ!

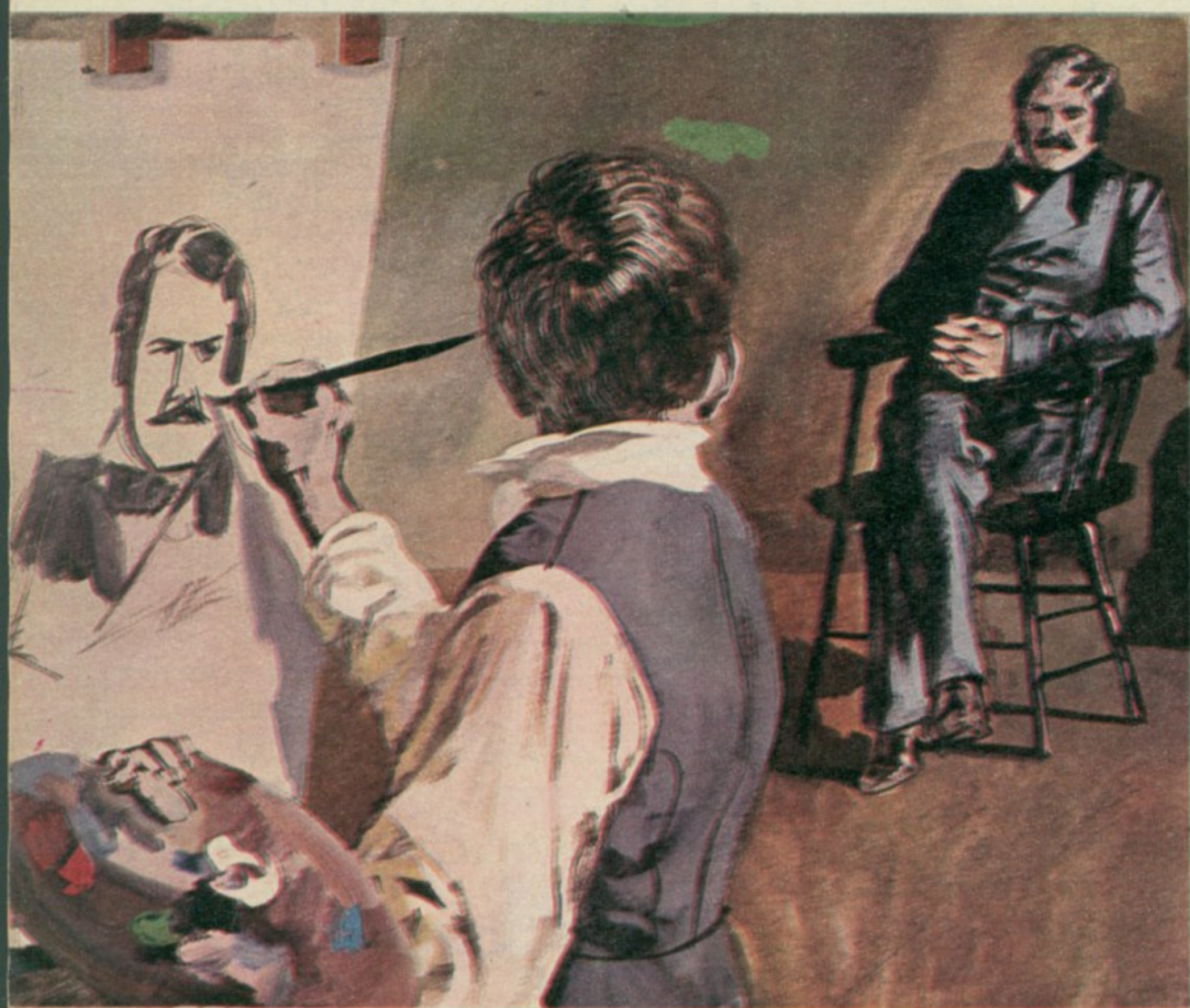
ХЕЈ! ПРЕСТА-
ЛА ЈЕ ДА ПЛА-
ЧЕ!

УХ... КАД ЈЕ РЕКЛА
ТАТИ ДА СКУПИ СВЕ
ШТО ЈЕ ПРЉАВО У
КУЋИ... МИСЛИЛА
САМ ДА ЋЕ И МЕНЕ
ДА ДАЈУ НА ПРАЋЕ!

© 1970
HANNA-
BARBERA
PROD.,
INC...

ЛУЈ ПАСТЕР

НЕСУЂЕНИ СЛИКАР

Луј Пастер, научник који је човечанство спасао

страшне болести беснила, родио се у француском градићу Долу 1822. године. Као дечак није био највреднији ђак и много више је волео да црта него да учи. Сви су мислили да ће Луј једног дана постати сликар, још као врло млад правно је лепе портрете, и није било мало изненађење када је он одлучио да студира биологију и хемију. Пастер је, међутим, постао један од најталентованијих и најбољих студената.

МИКРОБИ

После завршених студија Пастер је постао прави „ловац микроба“. Доказао је да они не настају у човечијем телу сами од себе већ од других микроба, да су бактерије жива бића, да изазивају заразне болести. Захваљујући његовим радовима створене су асептика, техника дезинфекције важна за хирургију, микробиологија, пастеризација (прекидање врења). Али, Пастер никада није заборавио крике и смрт човека кога је на његове очи, кад је био дечак у Долу, ујео бесан пас.

БЕСНИЛО

Пастер је 1880. почео да узима пљувачку из чељусти бесних паса и да је проучава под микроскопом. Он је то чинио голим рукама и ризиковао да се и сам зарази што га није спречило да настави своје експерименте. Није му пошло за руком да открије вирус беснила али је успео да добије вакцину коју је испитао лабораторијски на животињама. Године 1885. доведен му је човек кога је ујео бесан пас. Пастер му је после краћег оклевања дао вакцину и — човек је оздравио!

ПАСТЕРОВИ ЗАВОДИ

Вест о вакцини против беснила одјекнула је свом и Пастеру су почели да стижу болесници. Тако му је руски цар послао сељаке које су изуједали бесни вукови. Али, није се завршило на лечењу оболелих. Пастер је основао институт за серуме и биолошка истраживања и то добровољним прилозима из целог света а под окриљем Француске академије наука. Касније се такви заводи оснивају у свим земљама. Пастер је умро 1895. ожаљен од читавог човечанства.

ОДМАЗДА

ШЕРИФА ЕРТА

ДОБИО САМ ОВЛАШКЕ-
ЊЕ ДА ЗА САРАДНИКЕ
УЗЕМ НАЈБОЉЕ ШЕРИФЕ
И ДА ЗАРЕДНИЧКИ
ИСПИТАМО СТАЊЕ И
ПОДНЕГЕМО
ИЗВЕШТАЈ...

ЗБОГ ТОГА
САМ ЛИЧНО ДОШАО
ДА ВАС МОЛИМ ЗА
ПОМОК!

ХВАЛА!
ПОЛАСКАМ САМ...НИСАМ
ЗНАО ДА САМ ПОЗНАТ
И ВАМ ЗБОГ
ГРАДА!

ВЕОМА СТЕ
ПОЗНАТИ, МАТЕ!
УЗ ТО, ПРЕПОРУЧИО
ВАС ЈЕ ВАЈТ
ЕРП КОЈИ ТАКОЂЕ
УЧЕСТВУЈЕ
У ОВОЈ
АКЦИЈИ!

ВАЈТ!? АКО
ВАЈТ УЧЕСТВУЈЕ...
ОНДА
ИМАТЕ МОЈ
ПРИСТАНАК!

ОДЛИЧНО! ЗНАЧИ, ДОГО-
ВОРИЛИ СМО СЕ! СА ВАЈТОМ
И ЊЕГОВИМ БРАТОМ НАКН
ЊЕТЕ СЕ КРОЗ ТРИ ДАНА У
САНТА ФЕ! ОНИ СУ ДОБИЛИ
ПОТРЕБНА УПУТСТВА!

У САНТА ФЕ...

ДРАГО МИ ЈЕ
ШТО ТЕ ВИДИМ,
ВАЈТЕ!

И МЕНИ,
МАТЕ! ИДЕМО
У МОЈ
ХОТЕЛ!

ОВО ЈЕ МОЈ
БРАТ ВИРЛИЛ...А
ОВО ДОКТОР
ХОЛИДЕЈ!

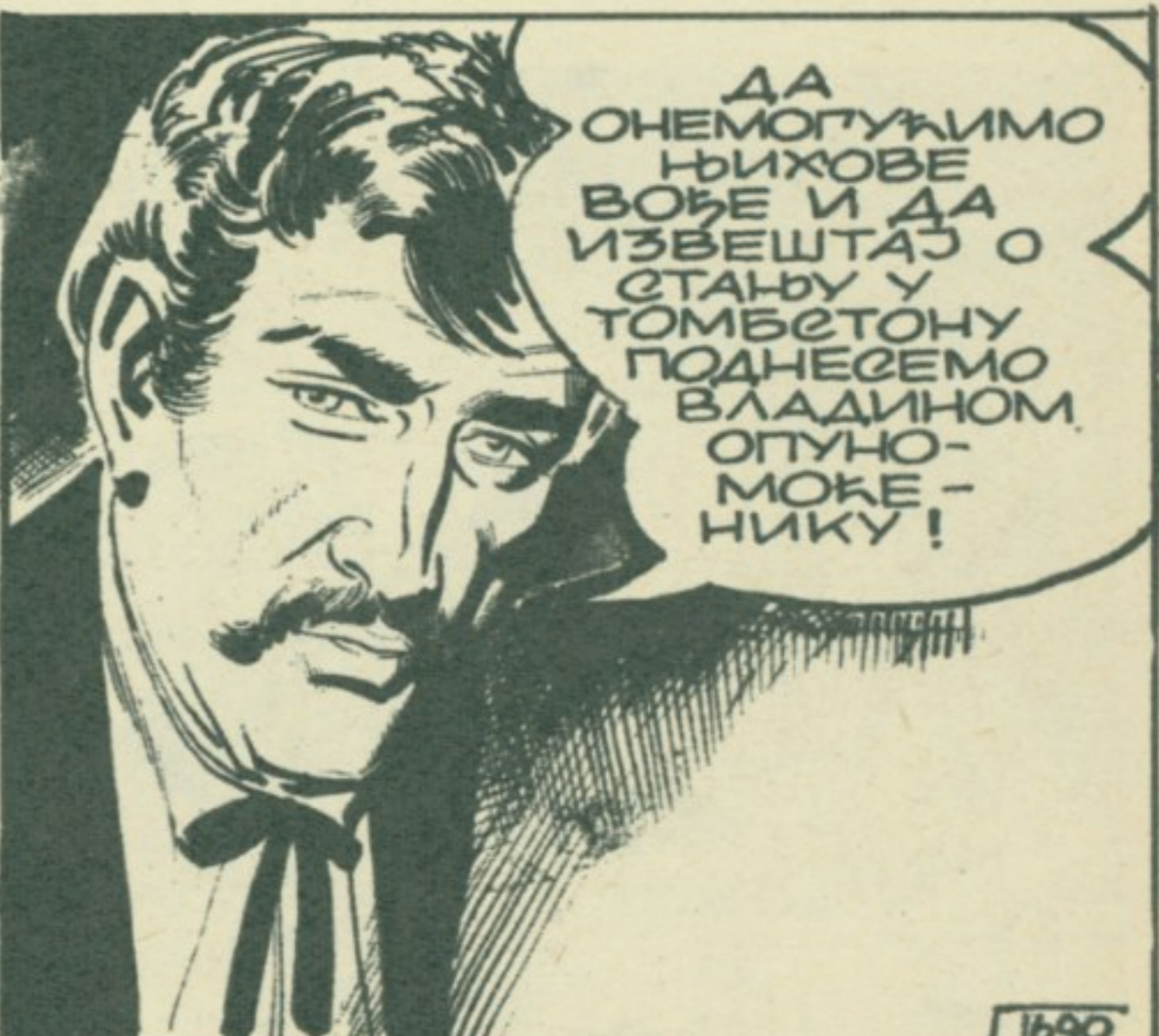
МОРГАН,
МОЈ НАЈМЛАЂИ БРАТ
ВЕК ЈЕ У ТОМБЕСТОНУ!
ОН ЋЕ НАМ БИТИ
ОД ПОМО-
ЋИ!

ОДМЕТНИЦИ
ОД ЗАКОНА ТОЛИКО
СУ СЕ ОСИМИЛИ ДА
СУ САДА У
ТОМБЕСТОНУ ОНИ
ЗАКОН!

И ШТА
МИ ТРЕБА
ДА
УЧИНИ-
МО?

ДА
ОНЕМОГУЋИМО
ЊИХОВЕ
ВОЂЕ И ДА
ИЗВЕШТАЈ О
СТАЊУ У
ТОМБЕСТОНУ
ПОДНЕГЕМО
ВЛАДИНОМ,
ОПУНО-
МОКЕ-
НИКУ!

ЗАР У ТОМБСТОНУ НЕМАЈУ ШЕРИФА!

ОХ... ИМАЈУ, ОВАКАКО! ИЗАБРАН ЈЕ ЛЕГАЛНО... АЛ' ИЗГЛЕДА ДА ЈЕ БЕСПОМОКАН! ЗОВЕ СЕ БЕХАН...

ВЕРОВАТНО МУ СЕ НЕКЕ СВИДЕТИ ШТО ЋЕ НЕКО ДА МУ СЕ МЕША У ПОСАО!

ТО ЈЕ ВИШЕ НЕГО СИГУРНО!

ЈЕДНОГ ПРОЛЕЋНОГ ЈУТРА НА ПУТУ ЗА ТОМБСТОН...

МОРАМ ДА ВАС ОПОМЕНЕМ, ВАЈТЕ, ДА У ТОМБСТОНУ НЕ ДАЈУ МНОГО НА ШЕРИФСКУ ЗНАЧКУ!

МОЈА ЈЕ ДУЖНОСТ, ДОКТОРЕ, ДА ИХ НАТЕРАМ ДА СЛУШАЈУ ЧОВЕКА КОЈИ ТУ ЗНАЧКУ НОСИ!

ЈА НЕ ЖЕЛИМ ДА ВАС УЧИМ, ВАЈТЕ! АЛИ ТРЕБА ДА ВАМ КАЖЕМ ДА ВАМ У ТОМБСТОНУ НЕЋЕ БИТИ ЛАКО...

ТАМОШЊИ ШЕРИФ ЕД БЕХАН ЈЕ ВЕОМА ПОПУСТИВ ПРЕМА ОДМЕТНИЦИМА! КАЖУ ДА ЈЕ ТОМБСТОН ЊИХОВА БАЗА!

АКО ЈЕ ТАКО ИМАЋЕМО МУКЕ СА БЕХАНОМ!

АЛИ, АКО СМО СЕ ПРИМИЛИ ТОГ ПОСЛА МОРАМО ГА ОБАВИТИ БЕЗ ОБЗИРА НА ОТПОР КОЈИ БЕХАН БУДЕ ПРУЖАО!

ГЛЕ! ОДБОР ЗА ДОЧЕК! ЕНО И МОРГАНА!

ВАЈТЕ, ВИРИМЕ! ДРАГО МИ ЈЕ ШТО СТЕ ДОШЛИ!

МОРГАНЕ, ОВО ЈЕ ШЕРИФ МАГ ДИМОН! НА ИСТОМ СМО ПОСЛУ!

ДРАГО МИ ЈЕ! А ОВО ЈЕ ОБДАШЊИ ШЕРИФ ЕД БЕХАН!

1694

19

СЛУШАО САМ О ВАМА,
ЕРПЕ! ЗАМИШЉАТЕ ДА БЕТЕ
ОВДЕ СРЕДИТИ СТВАРИ?
ПА... НЕКЕ ОВДЕ
ИКИ ЛАКО КАО
У ДОЉУ И ВИЧИТИ!

МОЖДА!
А КАКО
СИ ТИ,
МОРГАНЕ?

ОДЛИЧНО,
БАЈТЕ!
РЕЗЕРВИСАО
САМ ВАМ СОБЕ ТУ
У ХОТЕЛУ!

ПОСЛЕ
НЕКОЛИ-
КО
ДАНА...

НЕ РАЗУМЕМ
БЕХАНЕ!
МОГЛИ БИСМО
ДА
ПРИКУПИМО
САВ
ПОРЕЗ И...

ЗАШТО ВИ? АЈК КЛЕН-
ТОН И ЊЕГОВИ МОМЦИ
УРАДИКЕ ТО БОЈЕ ОД
ВАС! ОНИ ПОЗНАЈУ
СВАКУ КУЉУ...

АЛИ, ЧОВЕЧЕ! ПА ОНИ
СУ ПОЗНАТИ КАО ОД-
МЕТНИЦИ...

ЗАТО
ЈОШ НЕМА
ДОКАЗА, ЕРПЕ!
А ДОТЛЕ... ЈА
ВИРАМ ЛУ-
ДЕ КОЈИ
ЋЕ РАДИТИ
ЗА
МЕНЕ!

УСПРЕД
ШЕРИФОВЕ
КАНЦЕЛАРИЈЕ

СА
ОВИМ СЕ
ШЕРИ-
ФОМ
НЕ
МОЖЕ
САРАБИВА-
ТИ, МАТЕ!
АЈК И ВИЛИ
КЛЕНТОН СУ
РАЗВОЈНИЦИ!
ПОД
БЕХАНОВОМ
ЗАШТИТОМ...
ОНИ РАДЕ
ШТА
ХОКЕ!

ШТА
ДА
РАДИМО,
БАЈТЕ?

ОДГОВОР
САМ
ДОЛАЗИ
ПОГЛЕДАЈ,
МАТЕ!

ГРУПА
ПИЈАНИХ
ЈАХАЦА
УЛАЗИЛА ЈЕ
У ГРАД...

ТО СУ БИЛИ
КЛЕНТОН, КОВР-
ЦАВИ ВИЛФРЕНК
И ТОМ ЛОВЕРИ!
УХАПСИЋЕМО
ИХ, МАТЕ!

СТОЈТЕ,
МОМЦИ!
УХАПШЕНИ
СТЕ!
БАЦИТЕ
ОРУЖЈЕ!

НЕ
МОЖЕШ
НАС
УХАПШИТИ,
ЕРПЕ!
МИ СМО
БЕХАНОВИ
ПРИЈАТЕЉИ!

ТО МИ ЈЕ
ПОЗНАТО, БИЛЕ!
АЛИ КУ ВАС ИПАК
УХАПШИТИ!

БИМ
ЈЕ
СЈАХАО, А
ОНДА
СЕ
МАШИО
ПИШТО-
ЛА...

ВАЈТ ЈЕ
БИО БРЖИ И
УДАРИО ЈЕ
БИЛА ДРШКОМ
РЕВОЛВЕРА...

ПАЗИ,
ВАЈТЕ!

ПУЦАКУ
АКО НЕКО
САМО
МРДНЕ! А САД...
СВИ У ЗАТВОР!

1699

ВИРЦИЛ
И
МОРГАН
ПРИ-
ДРУ-
ЖИЛИ
СУ СЕ
ПРУПИ...

ТРЕБА
ЛИ ТИ
ПОМОК,
ВАЈТЕ?

ДА! ПОМОЗИ
МИ ДА ОТЕРАМ
ОВУ БАГРУ ДО
ЗАТВОРА!

МИЧИ
СЕ,
КЛЕНТОНЕ!
ОДАВНО
ЧЕКАМ
ОВО!

1700

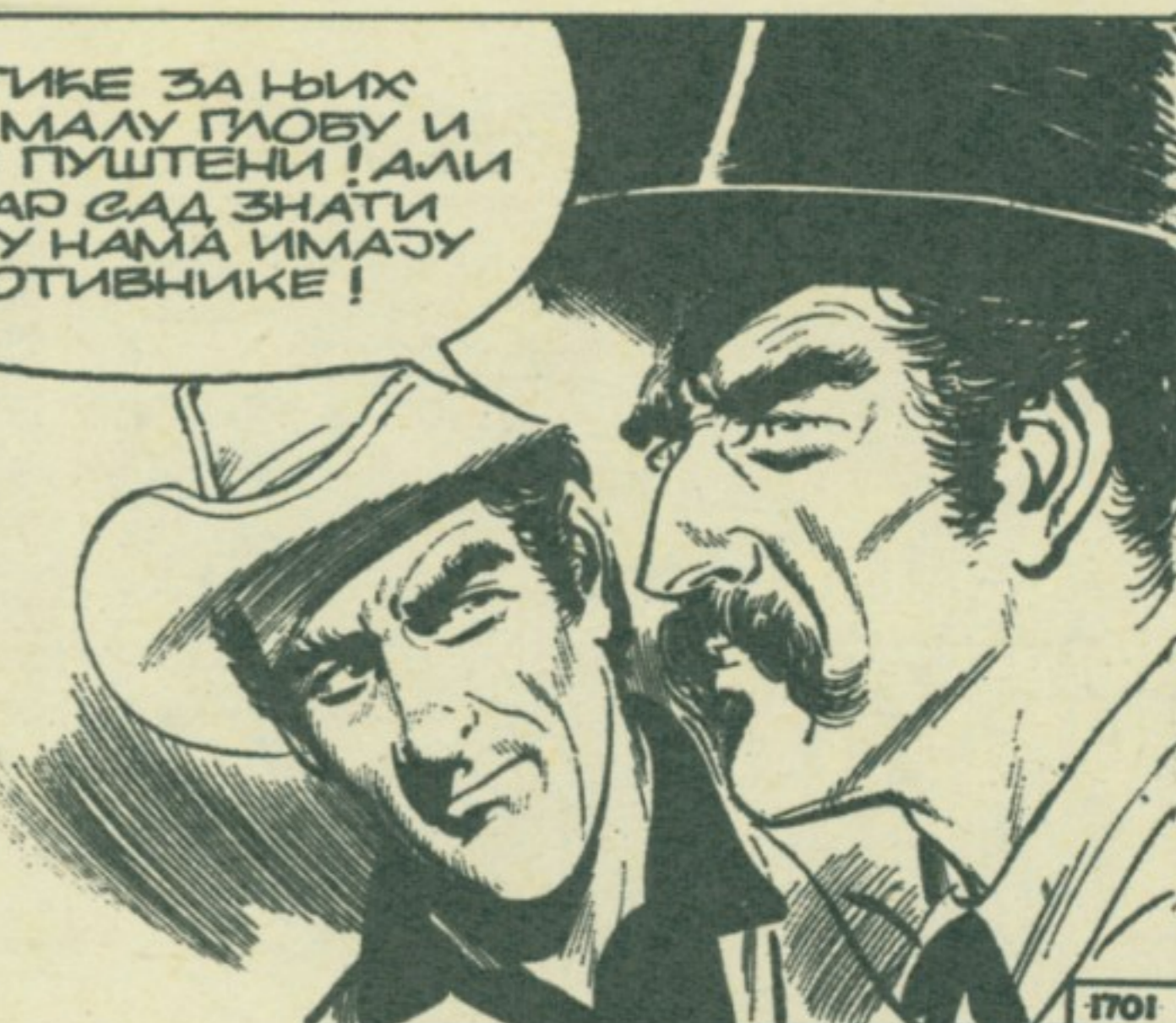

ЛИЈАНИ
ЗАХАЧИ
СУ
СТРПАНИ
ИЗА
РЕШЕ-
ТА-
КА...

ОСВЕТИЋЕМО ВАМ СЕ,
БРАЉО БЕРГ! КАД АЈК КЛЕН
ТОН ЧУЈЕ ЗА ОВО... ЖИВЕ
ЋЕ ВАС ОДРАТИ!

ПЛАТИЋЕ ЗА ЊИХ
НЕКУ МАЛУ ГЛОбУ И
БИЋЕ ПУШТЕНИ! АЛИ
ЋЕ ВАС САД ЗНАТИ
ДА У НАМА ИМАЈУ
ПРОТИВНИКЕ!

1701

ОДМЕТ-
НИЦИ
СУ СЕ
ОСЕКА-
ЛИ
СИГУРНИ...

ПОДСМЕВА-
ЈУ НАМ СЕ,
МАТЕ!
ОВДАШЊИ ШЕРИФ
И МЕСНЕ НОВИНЕ
ПОДМЕЊУ
НАМ НОГУ!

СВЕДОЦИ КОЈИ БИ МОГЛИ
ДА ИХ ТЕРЕТЕ ИЛИ СУ
УПЛАШЕНИ ИЛИ СУ... МРТВИ!
ЈЕДИНО НАМ ОСТАЈЕ ДА ИХ
УХВАТИМО НА ДЕЛУ!

ТО НЕЋЕ БИТИ
ТАКО ЛАКО,
ВИРЦИЛЕ!

702

ЗА ТО ВРЕМЕ ЈЕДНА ПОШТАНСКА КОЧИЈА ЈУРНИЛА ЈЕ ПРЕМА ТОМБЕСТОНУ...

НЕШТО СЕ КРЕКЕ У ДАЉИНИ! МОГЛИ БИМО ДА ИМАМО НЕЗГОДА...

... АКО ЈЕ НЕКО САЗНАО ДА НОСИМО 80.000 ДОЛАРА!

ЈАААХ!

1703

СПРОВОДНИК КОЛА ПОДИГАО ЈЕ ПУШКУ...

ГРУПА ЈАХАЧА НАПАЛА ЈЕ КОЧИЈЕ...

ДОЛИНА ЈЕ ОДЈЕКИВАЛА ОД ПУЦЊАВЕ...

ЈЕДАН МЕТАК ЈЕ ПОГОДИО СПРОВОДНИКА КОЧИЈЕ...

АААХ!

РАЗБОЈНИЦИ СУ ЈУРНИЛИ ЗА КОЧИЈАМА АЛИ ПРЕ НОШТО СУ ИХ ОТИГЛИ...

... НА ВИДИКУ СЕ УКАЗАО ТОМБЕСТОН...

УСПЕЛИ СМО ДА САЧУВАМО НОВАЦ, МИСТЕР ЕРПЕ, АЛИ СУ НАМ УБИЛИ ПРАТИОЦА!

КОЧИЈЕ СУ СЕ ЗАУСТАВИЛЕ У ГЛАВНОЈ УЛИЦИ...

ЈЕСТЕ ЛИ ПРЕПОЗНАЛИ НЕКОГ ОД НАПАДАЧА!

ЈЕСАМ... БИЛИЈА КЛЕНТОНА... ТОМА И ФРЕНКА ЛОВЕРИЈА! ОСТАЛЕ НЕ ПОЗНАЈЕМ!

ТО МИ ЈЕ ДОВОДНО! МАТЕ, ПОЗОВИ ВИРЏИЛА И МОРГАНА! УДАРИЋЕМО НА КЛАН КЛЕНТОНОВИХ!

ТАМО ДОЛЕ,
ВАЈТЕ!... ЧЕТИРИ
КОЊА ПРИВЕ-
ЗАНА ИСПОД
НАСТРЕШ-
НИЦЕ!

УЗ
ПОТПОРУ
МЕСНИХ
НОВИНА,
ШЕРИФ
БЕХАН
ЈЕ
ЗАЈСТА
ПОКУШАО...

ЈЕСИ Л'
ВИДЕО ОВО,
ВАЈТЕ ?

УХАПШЕНИ НЕВИНИ
ЉУДИ! ШЕРИФ ЕРП
ПРОТИВ МИРНИХ
ГРАЂАНА
ТОМЕСТОНА!

ОВАЈ ПРОКЛЕТИ
ЛИСТ УВЕК ПОДРЖАВА
КЛЕНТОНОВЕ! АЛИ...
ОВОГ ПУТА ИМАМО
СВЕДОКА!

БЕХАН
ЈЕ
СВЕ
ПОКУ-
ШАО...

ТРЕБАЛО ЈЕ ДА ИХ
ТИ УХАПШИШ, БЕХА-
НЕ! ЗНАШ КАО И МИ
ДА СУ ТО ОКО-
РЕЛИ КРИ-
МИНАЛЦИ!

ТРЕБА ИМАТИ
НЕПОБИТНЕ ДО-
КАЗЕ, ЕРПЕ! НИКО
ОВДЕ НЕКЕ БИТИ
УХАПШЕН САМО
НА ТВОЈ ЗАХТЕВ...
ДОК САМ ЈА ОВ-
ДЕ ШЕРИФ!

ЗБОГ ТАКВОГ ТВОГ
СТАВА, БЕХАНЕ, КЛЕНТОНО-
ВИ СУ БЕ ТОЛИКО ОСИ-
ЛИЛИ ДА СМАТРАЈУ ДА
СУ ТОМЕСТОН И ОКО-
ЛИНА ЊИХОВА
СВОЈИНА!

ХАЈДЕМО
НА
СИСТ
ВАЗДУХ,
ВАЈТЕ!
ОВДЕ
СМРДИ
НА
ТВОРА!

КАКО МОЖЕШ
ДА СПАВАШ,
БЕХАНЕ, КАД
ШТИТИШ ТАКВЕ
ЗЛОЧИНЦЕ ?

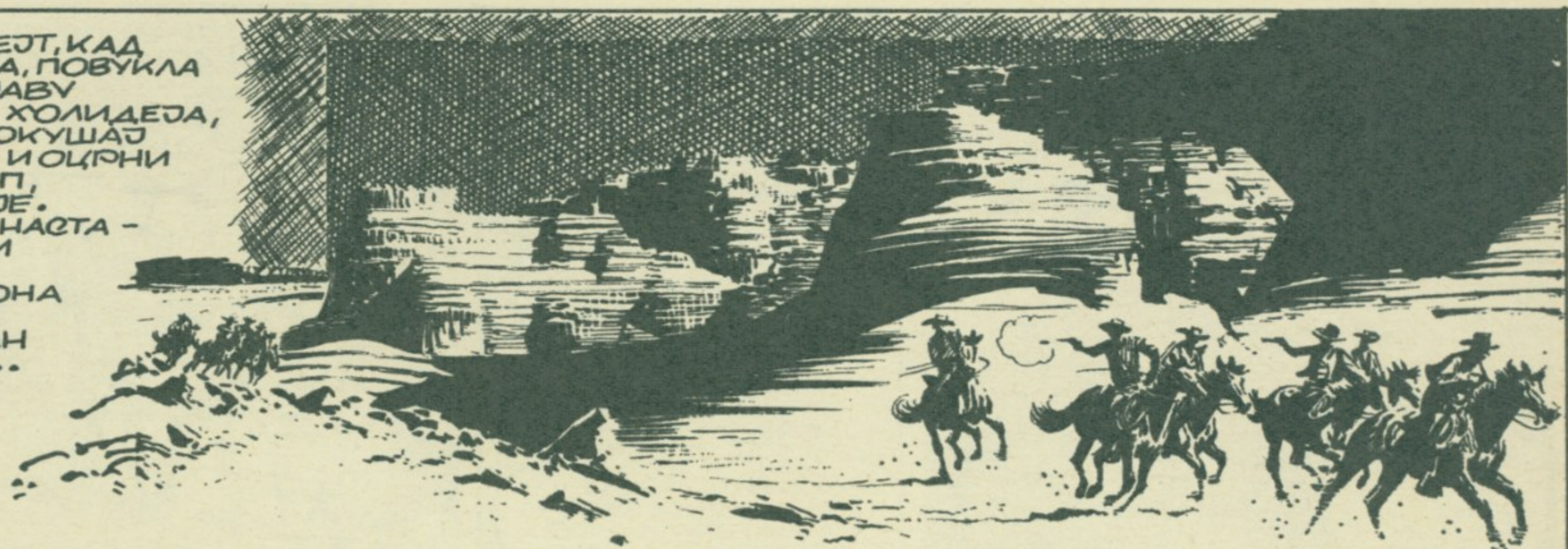
СПА-
ВАМ... И ТО
СПАВАМ
МИРНО!

ШЕРИФЕ
ЕРПЕ!
БРЗО
БАД
ФИЛ-
ПОТ...

ВОЗАЧ ПОШТАНСКИХ КОЛА...
МРТАВ! НАШ ЈЕДИНИ СВЕ-
ДОК! МАТЕ, ОВО ЈЕ ПРЕВР-
ШИЛО МЕРУ!

ПОШТО ЈЕ КЕЈТ, КАД
СЕ ОТРЕЗНИЛА, ПОВУКЛА
СВОЈУ ИЗЈАВУ
ПРОТИВ ДОКА ХОЛИДЕЈА,
БЕХАНОВ ПОКУШАЈ
ДА ИЗИГРА И ОЦРНИ
БРАКУ ЕРП,
ПРОПАО ЈЕ.
ВАЈТ ЕРП ЈЕ НАСТА -
ВНО ДА ГОНИ
БАНДУ
АЈКА КЛЕНТОНА
КОЈУ ЈЕ
ШЕРИФ БЕХАН
ШТИТИО...

У ПОЛУСРУШЕНОЈ КУЉИ АЈКА КЛЕН-
ТОНА, НЕДАЛЕКО ОД ТОМБСТОНА...

МЕСЕЦИМА ВЕК
НИЈЕДАН ДОБАР
ПОСАО! ТАЈ ПРО-
КЛЕТИ ЕРП СТАЛ-
НО НАМ ЈЕ ЗА
ПЕТАМА...

МОРАМО ГА
СЕ ОТРЕСТИ...
А И ОНОГ
МАТА
ДИЛОНА!

ДУГО ВЕК
РАЗМИШЉАМ
КАКО ДА ТО
ИЗВЕДЕМО!
ЧИНИ МИ СЕ...

НАСТАВИ,
АЈК!
СЛУШАМО
ТЕ!

ПРВО ЂЕМО ДА
СМАКНЕМО ВИРЦИ-
ЛА ЕРПА! ОН РЕДОВ-
НО НАПУШТА „ОРИ-
ЈЕНТ“ ОКО ПОНОКИ!

У САЛУНУ „ОРИЈЕНТ“ У ГЛАВНОЈ
УЛИЦИ, ЂЕГОВА КРУПНА ФИГУРА
ЈАЧНО СЕ ОЦРТАВАЛА У ОСВЕТ-
ЉЕНОМ ПРОЗОРУ...

ЧЕТИРИ ПУШКЕ СУ
ПЛАНУЛЕ...

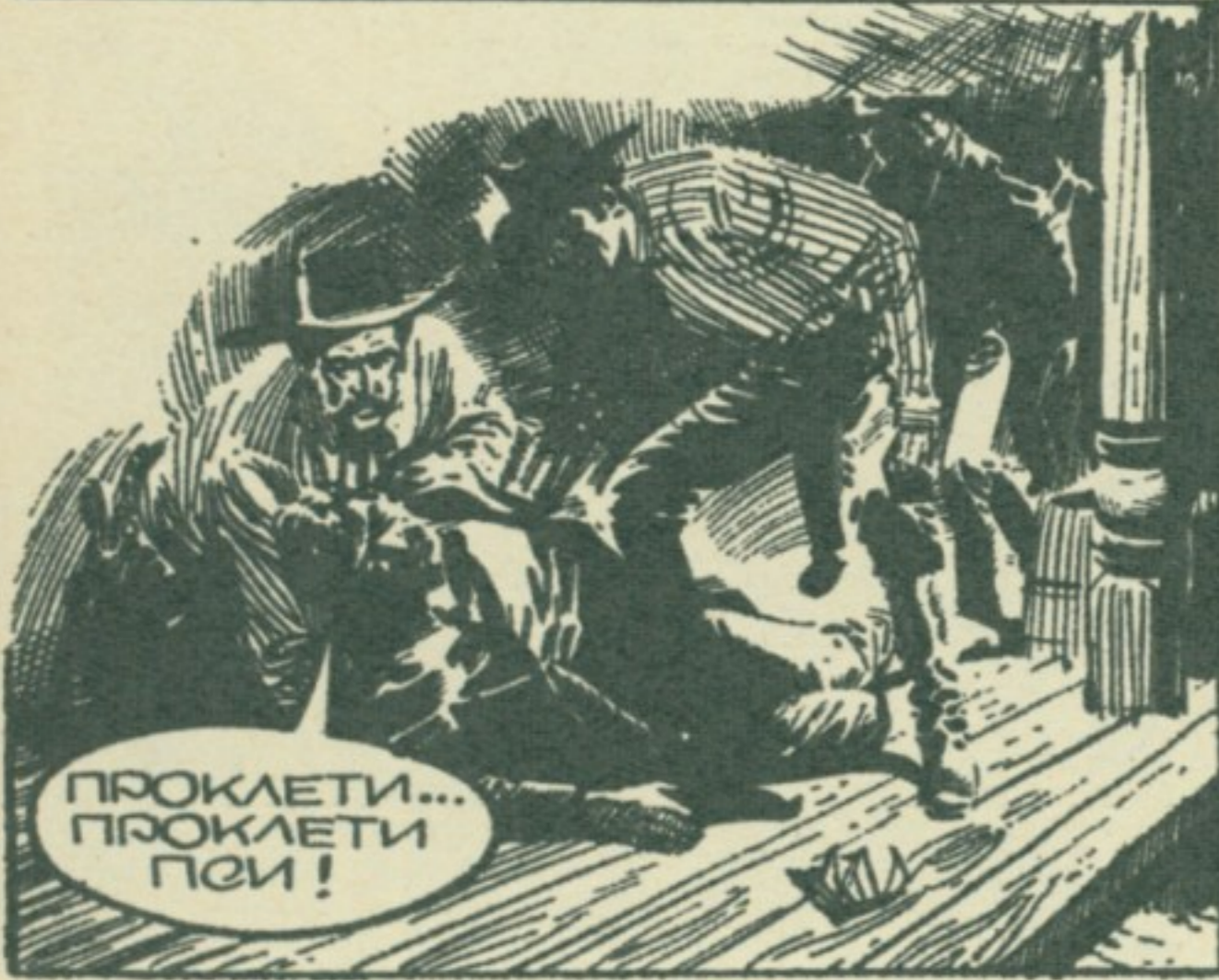

... И ВИРЦИЛ СЕ СРУ-
ШИО НА ПЛОЧНИК...

ВАЈТЕ! ВАЈТЕ
КЛЕНТОНОВИ
СУ МЕ...

ПУЦЊЕВИ СУ УЗБУНИЛИ
ОСТАЛУ БРАГУ...

ПРОКЛЕТИ...
ПРОКЛЕТИ
PCI!

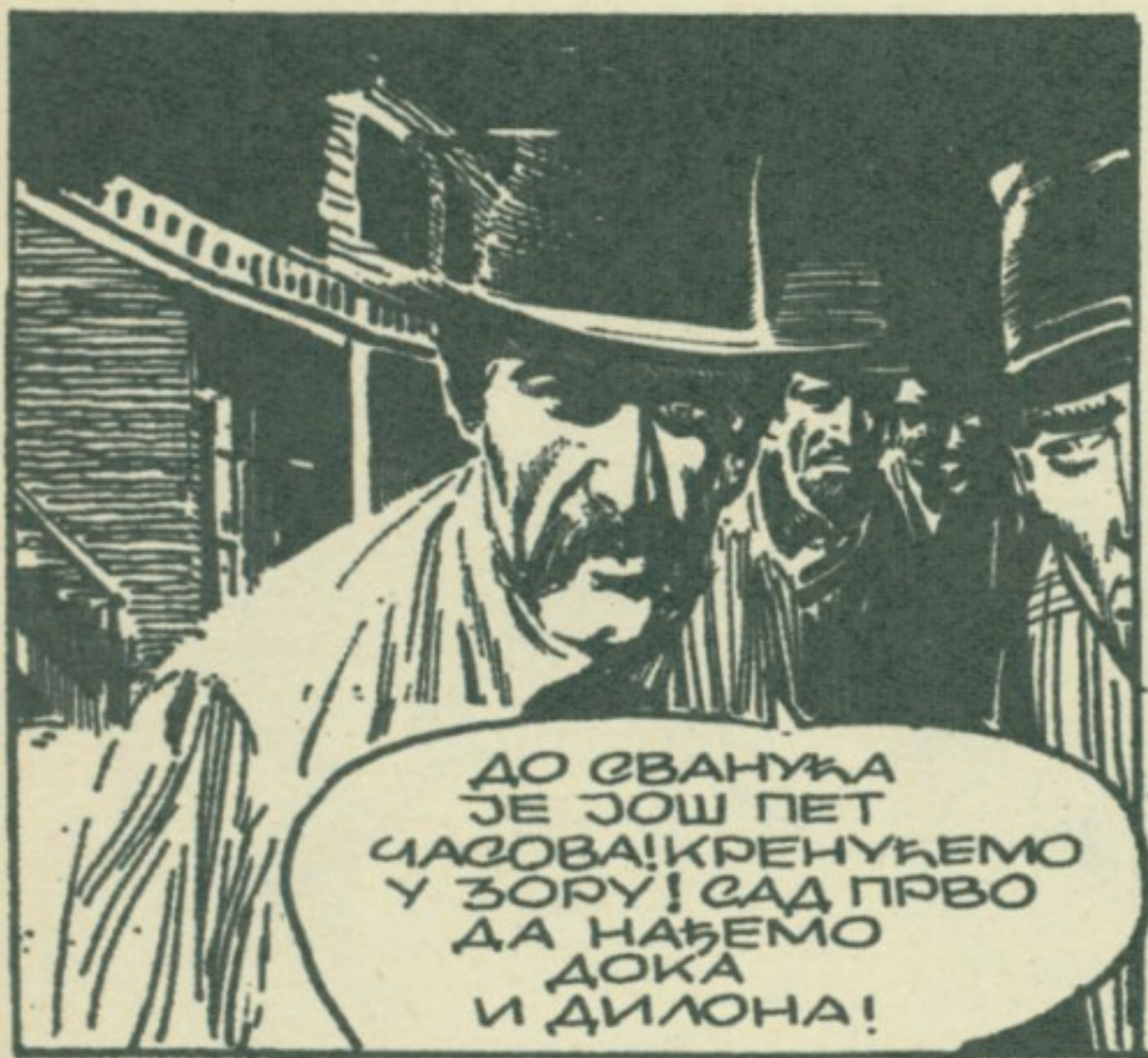
ЕНО
И НЕКЕ
ЦЕДУЉЕ, ВАЈТЕ!
ОБМОТАНА
ЈЕ ОКО
КАМЕНИЦЕ!

ЧЕКАЈЕМО
КОДАЛА
КОРАЧУ
НА КРАЈУ
УЛИЦЕ
ФРИМОНТ...
ДО
СУТРА У
ПОДНЕ

ОВО ЈЕ
МАСЛО
КЛЕНТОНО-
ВИХ!

ДО СВАЊКА
ЈЕ ЈОШ ПЕТ
ЧАСОВА! КРЕЊУЊЕМО
У ЗОРУ! САД ПРВО
ДА НАЂЕМО
ДОКА
И ДИЛОНА!

ЈЕДВА
ЧЕКАМ,
ВАЈТЕ, ДА
СЕ СРЕТНЕ-
МО...

У ПРВИ
ОСВИТ ЗОРЕ,
КЛЕНТОНОВА БАНДА
СЕ УЗМУВАЛА...

КЛЕНТОНОВИ
СУ
ОЧЕКИВАЛИ
БРАГУ ЕРП...

РАСПОРЕДИТЕ
СЕ, МОМЦИ!
И ЗАПАМТИТЕ...
НИЈЕДАН ОД
ЕРПОВИХ НЕ СМЕ
ОДАВДЕ ОТИКИ ЖИВ!

ЕВО ИХ...
ДОЛАЗЕ
АЛИ... ЊИХ
ЈЕ
ЧЕТВО-
РИЦА!

СА ЕРПОВИМА
СУ ХОЛМЕЈЗ
И ДИЛОН!

ЧЕТВОРИЦА!
ЈА САМ
РАЧУНАО ДА ЊЕ ДО-
КИ САМО ДВА
ВИРВИЛОВА
БРАТА!

ЗНАЧИ,
ПОВЕЛИ СУ
И ПОМАГАЧЕ!

ПА ШТА?
ПОКОЈАЈЕМО
И ЊИХ И
ЕРПОВЕ!

КЕРЛИ ЈЕ
У ПРАВУ!
СРЕДИЊЕМО
СВУ
ЧЕТВОРИЦУ!

ЧЕТИРИ ЧОВЕКА
КОРАЧАЛА СУ ПУС-
ТОМ УЛИЦОМ
ФРИМОНТ...

ЕРПЕ! ЕРПЕ!
МОРАЌУ
ДА ВАС УХАП-
СИМ АКО
НАСТА-
ВИТЕ...

ИЗНЕНА-
ДА, ИЗ ЈЕД-
НЕ
КАПИЈЕ...

НЕКЕШ НАС УХАП-
СИТИ НИ ДАНАС, БЕ-
ХАНЕ, А НИ КАСНИЈЕ!
ЗА СВЕ ОВО СИ
ТИ КРИВ!

ОКЛО-
НИ НАМ
СЕ О
ПУТА!

ЕРПОВИ И
ЊИХОВИ
ПРИЈАТЕЉИ
ОДЛУЧНО
СУ
НАСТА-
ВИЛИ
ПУТ...

...ЗАУСТАВИЛИ
СУ СЕ НА 10
МЕТАРА ОД
КЛЕНТОНО-
ВИХ...

ПРОГОВО-
РИО ЈЕ
ВАЈТ...

СВИ
СТЕ
УХАПШЕНИ!
РУКЕ
УВИС!

НЕКОЛИКО ТРЕНУТАКА
ЦАРОВАЛА ЈЕ МУКЛА ТИ-
ШИНА А ОНДА СУ ПРАД-
НУЛИ РЕВОЛВЕРИ...

ФРЕНК ЛОВЕРИ ПРИ-
СКОЧИО ЈЕ ОДЕ-
ДЛАНОМ КОЊУ...

...АЛИ ГА
ЈЕ ОТИГАО
МЕТАК
ИЗ
ВАЈТОВОГ
РЕВОЛ-
ВЕ-
РА...

МЕТАК МОРГАНА ЕРПА
ПОГОДИО ЈЕ БИЛИЈА
КЛЕНТОНА У
ДЕСНУ РУКУ...

ПУЦАЋУКИ У МАТА ДИЛО-
НА, КЕРЛИ БИЛ ЈЕ УЛЕТЕО
У ЈЕДНУ КУЉУ НА ДРУГОЈ
СТРАНИ УЛИЦЕ. ВРАТА МУ
ЈЕ ОТВОРИО... БЕХАН

КАД ЈЕ КЕРЛИ
БИЛ УТЕКАО, АЈК
КЛЕНТОН
ЈЕ БАЦИО
ОРУЖЈЕ...

НЕ
УБИЈАЈ-
ТЕ
МЕ...
ПРЕКЛИ-
ЊЕМ
ВАС!

КЛЕНТОНОВА БАНДА СЕ РАСПАЛА. АЈК КЛЕНТОН СЕ ПРЕДАО, КЕРЛИ БИЛ ПОБЕГАО, БИЛИ КЛЕНТОН РАЂЕН У ДЕСНУ РУКУ, ФРЕНК ЛОВЕРИ ЈЕ УМИРАО. ЈЕДИНО СЕ ЊЕГОВ БРАТ ТОМ ДРЖАО НА НОГАМА...

...ЊЕГОВ МЕТАК ПОГОДИО ЈЕ МОРГАНА ЕРПА У РАМЕ...

... СЕКУНДА ПРЕ НОШТО СУ МЕЏИ ВАЈТА ЕРПА И ДОКА ХОЛИДЕЈА СТИГЛИ ТОМА ЛОВЕРИЈА...

КАКО НА СМРТИ, ФРЕНК ЛОВЕРИ ЈЕ ПОДИГАО ОРУЖЈЕ НА ДОКА. АЛИ, МАТ ДИЛОН ЈЕ БИО БРЖИ...

НА „БОЈНОМ ПОЉУ“ ОСТАО ЈЕ ЈОШ РАЂЕНИ БИЛИ КЛЕНТОН...

РАЂЕНИ БИЛИ КЛЕНТОН ПРЕМЕСТИО ЈЕ ПИШТОЉ У ЛЕВУ РУКУ...

АЛИ, ВАЈТОВ МЕТАК ПОГОДИО ГА ЈЕ У ГРУДИ...

ИПАК, БИЛИ ЈЕ ПОКУШАО ДА СЕ ПОДИГНЕ...

САМО ЈОШ ЈЕДНОМ ДА ОПАЛИМ... САМО... ААХ!

... ИЗДАХНУО ЈЕ ПРЕ НОШТО ЈЕ ПРИТИСНУО ОБАРАЧ.

БИТКА ЈЕ ЗАВРШЕНА...

СУТРАДАН

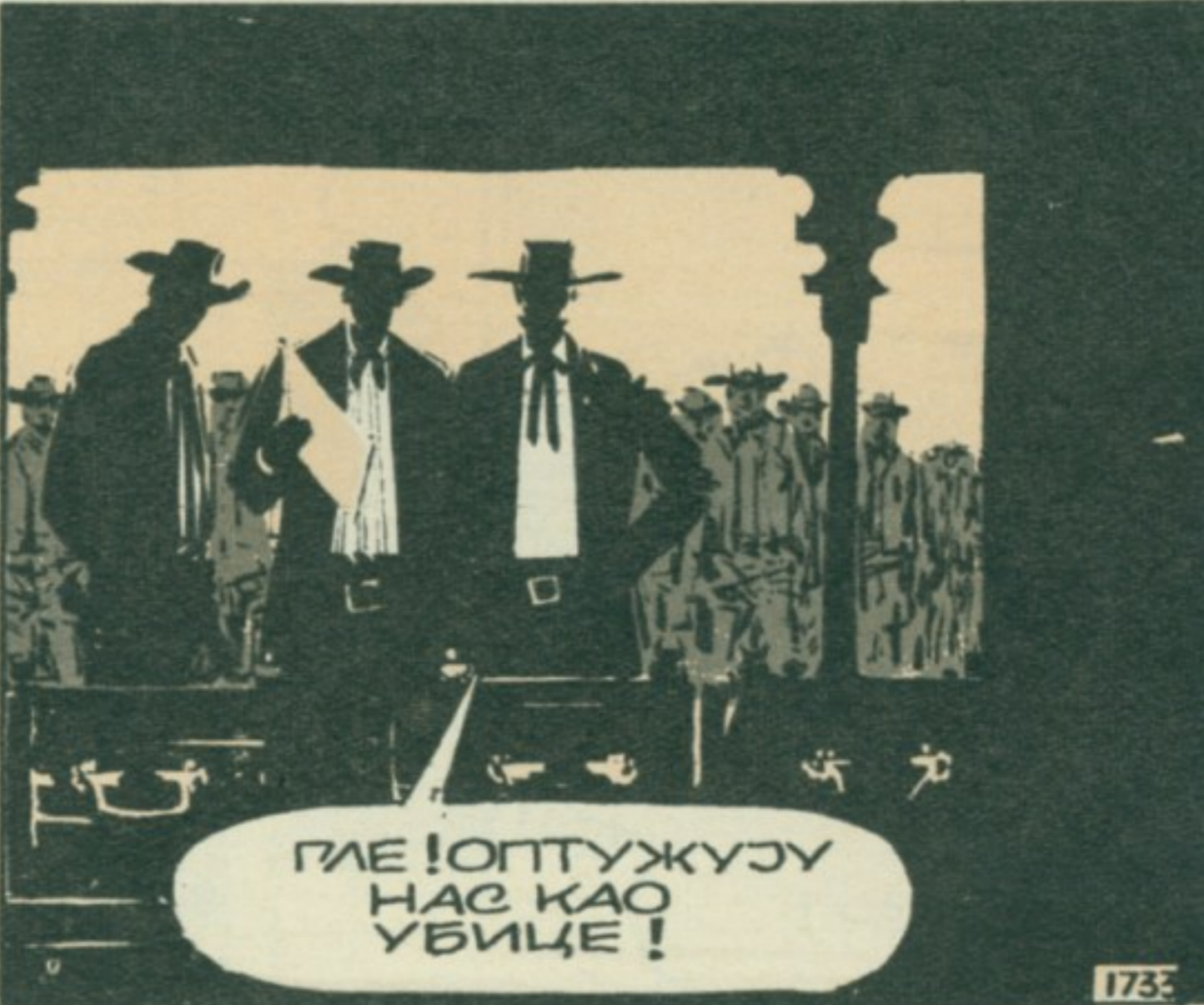

ВАЈТЕ, МОРГАНЕ! ДОЂИТЕ ДА ВИДИТЕ...

ТРИ КОВЧЕГА ЛЕЖАЛА СУ ИСПРЕД МРТВАЧНИЦЕ...

УБИЈЕНИ НА УЛИЦАМА ТОМБЕТОНА!

ГЛЕ! ОПТУЖУЈУ НАС КАО УБИЦЕ!

И ЗАИСТА, БРАЌА ЕРП ОПТУЖЕНА СУ ЗА УБИСТВО. ЛИСТ КОЈИ ЈЕ БРАНИО КЛЕНТОНОВЕ САДА СЕ ОБОРИО НА БРАЌУ ЕРП. ИПАК...

ВЕЛИКА ПОДОТА НЕ СМАТРА ВАС КРИВИМ, МИСТЕР ЕРП! СВИ СВЕДОЦИ ПОТВРДИЛИ СУ ВАШУ ИЗЈАВУ!

У БЕХАНОВОЈ КАНЦЕЛАРИЈИ...

ШТА ОВО ЗНАЧИ, БЕХАНЕ! ТИ ДОБРО ЗНАШ ДА СМО БИЛИ ИЗАЗВАНИ...

СУД ЈЕ ДОНЕО ОДЛУКУ! НИСМО МИ ИЗАЗВАЛИ СУКОБ!

АЛ' НОВИНЕ ПИШУ ДРУГАЧИЈЕ! УРЕДНИК МЕ ПОДРЖАВА... А И АЈК КЛЕНТОН...

ТРАЖИ-
МО НОВУ
ИСТРАГУ! И
ОПТУЖИМО
СВУ ЧЕТВО-
РИЛУ ЗА
УБИСТВО!

НЕКЕТЕ
СЕ ИЗВУКИ...
ТО ВАМ
ЈА ЈЕМ-
ЧИМ!

КАКО ЈЕ САМО
ТАКО ПРВАВ ТВОР КАО
ШТО СИ ТИ, БЕХАНЕ,
МОГАО ДА БУДЕ
ИЗАБРАН ЗА ШЕРИФА!

НА НОВОМ СУЂЕЊУ...

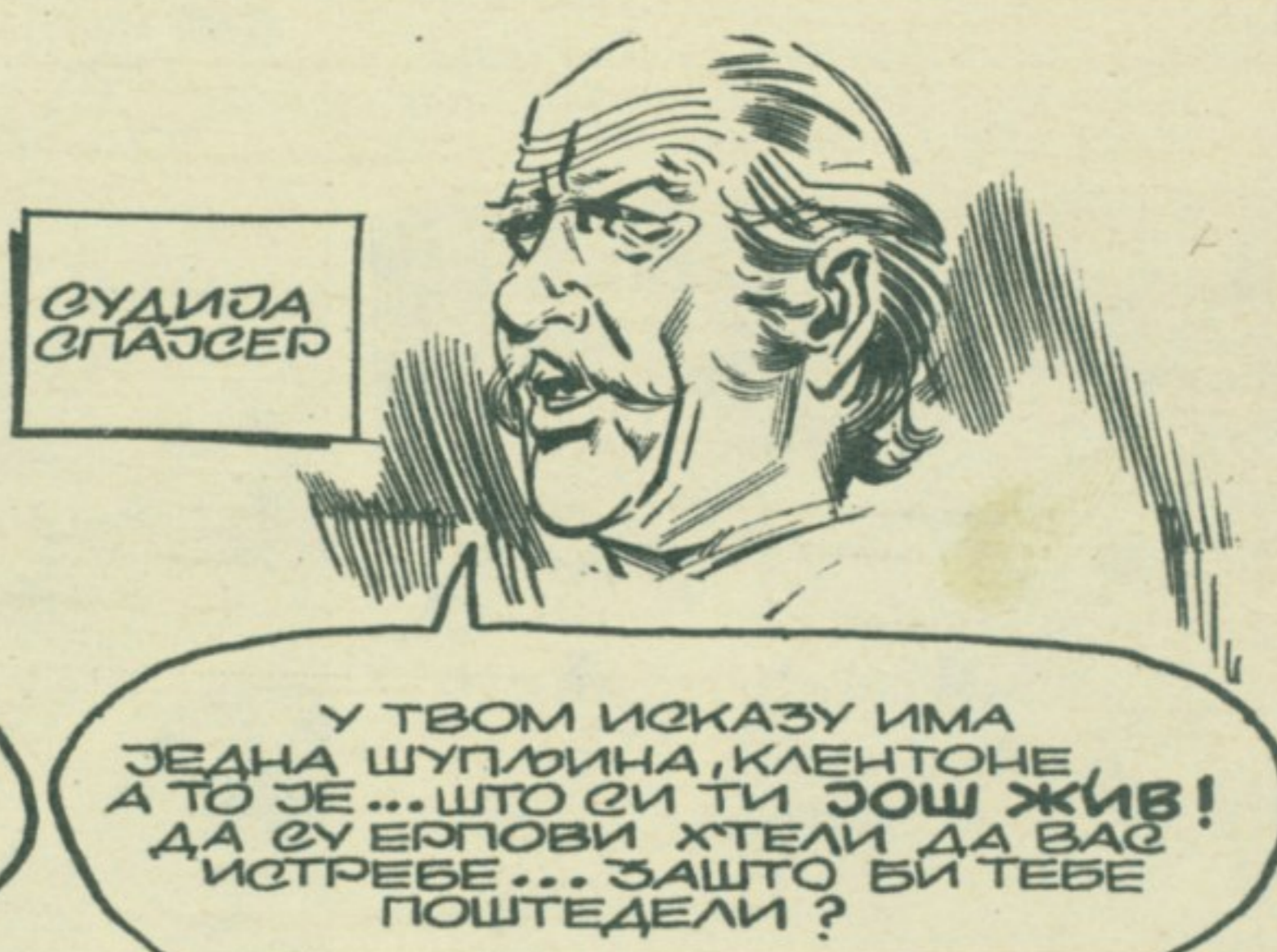
ЕД
БЕХАН

ЕРПОВИ СУ ПОЧЕЛИ
БОРБУ, СУДИЈО! ПРЕДА МНОМ
СУ ПРИЧАЛИ ДА КЕ
ДА ИСТРЕБЕ
КЛЕНТОНОВЕ!

АЈК
КЛЕН-
ТОН

МИ СМО БАЦИЛИ
ОРУЖЈЕ АЛИ СУ ОНИ
НАСТАВИЛИ
ДА ПУЦАЈУ! ШЕРИФ
БЕХАН ЈЕ КАЗАО
ИСТИНУ!

СУДИЈА
СПЕНСЕР

У ТВОМ ИСКАЗУ ИМА
ЈЕДНА ШУПЛИНА, КЛЕНТОНЕ,
А ТО ЈЕ... ШТО СИ ТИ ЈОШ ЖИВ!
ДА СУ ЕРПОВИ ХТЕЛИ ДА ВАС
ИСТРЕБЕ... ЗАШТО БИ ТЕБЕ
ПОШТЕДЕЛИ?

СУД
СМАТРА ДА ЈЕ
ШЕРИФ ЕРП САМО
БРАНИО РЕД
И ЗАКОН!
СЛУЧАЈ
ЈЕ
ЗАВРШЕН!

АЈК
КЛЕНТОН И
ЕД БЕХАН
СУ
ПОРАЖЕНИ...

ОБРАЧУНАКЕМО СЕ
С њИМА! МОЈА ТРИ
ДЕЧАКА СУ МРТВА!
И ЕРПОВИ
КЕ
ПОД
ЛЕДИНУ!

ЗАШТО НЕ
БИМО СРЕДИЛИ
МОРГАНА...
КАО ШТО СМО
ВИРЏИЛИ!

БОЉЕ
ДА ЈА
ОДЕМ, АЈК!
ВИ СИГУРНО
ТРЕБА ДА
НАПРАВИТЕ
ПЛАН...

У БИЛИЈАРСКОЈ СА-
ЛИ У УЛИЦИ АЛЕН...

НА ТЕБЕ
ЈЕ РЕД МОРГАНЕ!
ВЕЧЕРАС СИ
У ОДЛИЧНОЈ
ФОРМИ!

А ТАДА ЈЕ
ОДЈЕКНУО ПУЦАЊ...

ВЕЧЕРАС
ИМАМ
СРЕКЕ...
АААХ!

СИГУРАН
СИ
ДА СИ ГА
ПОГОДИО,
КЕРИ?

СА СВИМ
СИГУРАН!

ВАЈТ
ЈЕ
ПРИХВА-
ТИО
БРАТА...

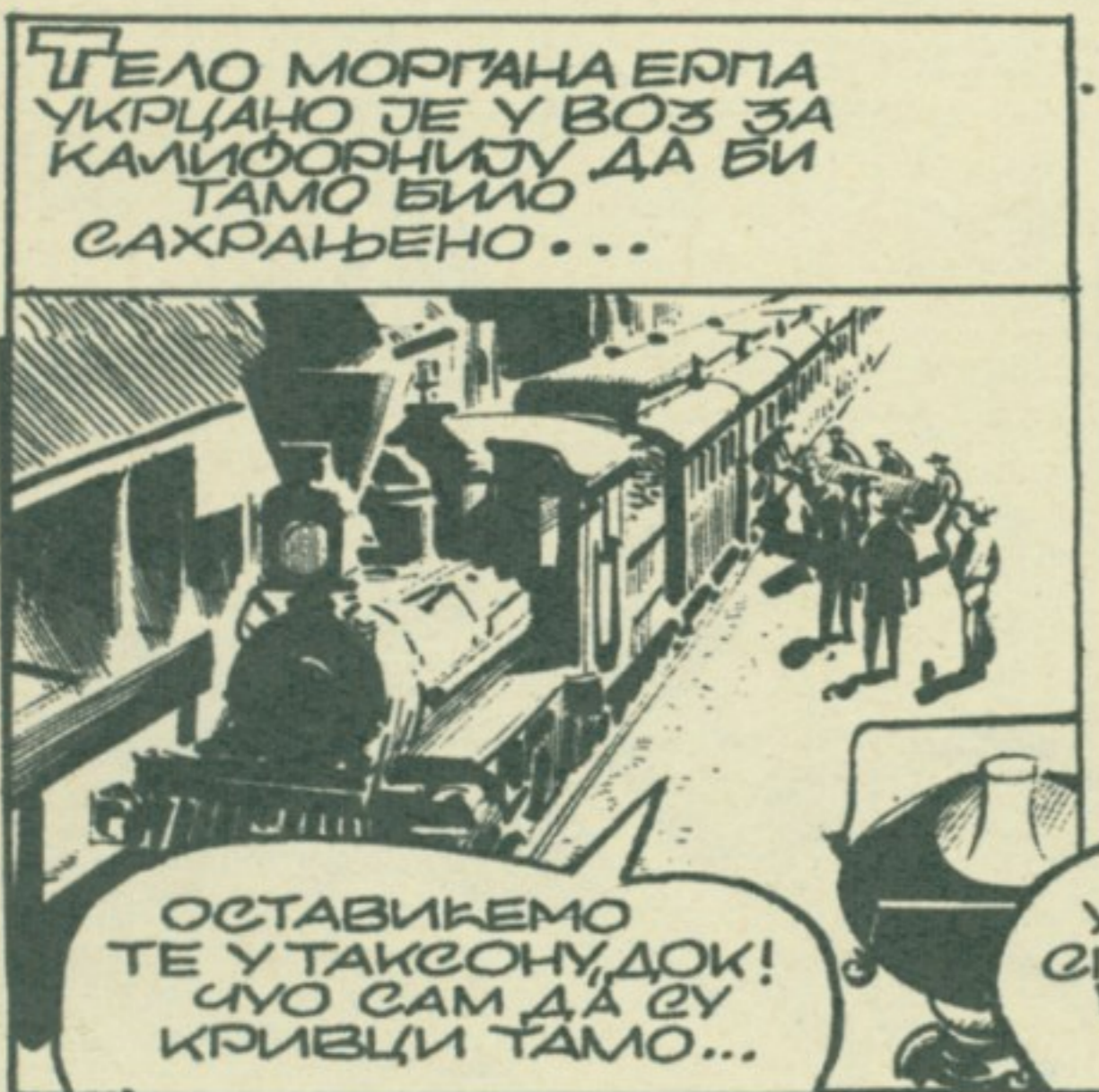
БОЛИ,
ВАЈТЕ...
ВАЈТЕ...
ААХ!

ТРИ ЧОВЕКА
С ПУШКАМА... НА
КОЊИМА! ПРЕ-
ПОЗНАЛИ СМО
ИХ... СТИЛВЕЛ
СПЕНС И
КЕРЛИ
БИЛ!

МАТЕ,
МОРГАН ЈЕ
МРТВА! ОВО
ЈЕ ПРЕВРШИЛО
МЕРУ! ХОЋЕШ ЛИ
МИ ПОМОЋИ,
МАТЕ?

ТЕЛО МОРГАНА ЕРПА
УКРАДАНО ЈЕ У ВОЗ ЗА
КАЛИФОРНИЈУ ДА БИ
ТАМО БИЛО
САХРАЊЕНО...

ОСТАВИЋЕМО
ТЕ У ТАКСОНУ, ДОК!
ЧУО САМ ДА СУ
КРИВЦИ ТАМО...

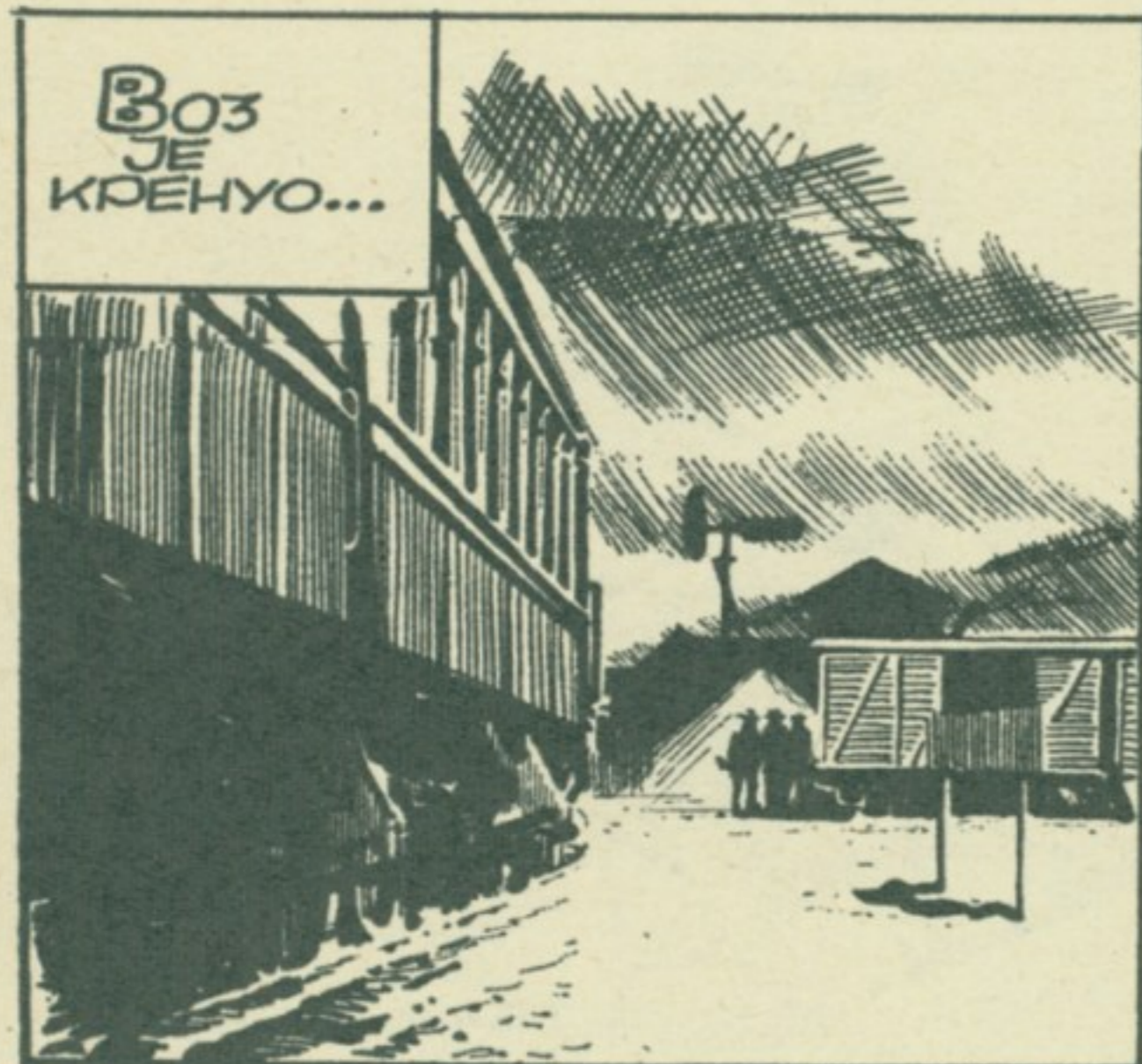

МОРГАНА СУ
УБИЛИ СТИЛВЕЛ,
СПЕНС И КЕРЛИ
БИЛ! У ТО НЕМА
СУМЊЕ!

АЛ' ОНИ
ПРИПАДАЈУ КЛАНУ
АЈКА КЛЕНТОНА...
ЗАТО БЕХАН
И НИЈЕ
ИЗДАО НАЛОГ ЗА
ХАПШЕЊЕ!

МЕНИ
НИЈЕ ПОТРЕБАН
НАЛОГ, ДОК!
АЛИ, ВРЕМЕ ЈЕ
ДА ПОЂЕМО...

ВОЗ
ЈЕ
КРЕНУО...

ВАЈТЕ,
ПОГЛЕДАЈ!
ТАМО... ИСПОД
СВЕТИЉКЕ...
ТО СУ
СТИЛВЕЛ,
СПЕНС
И
КЕРЛИ
БИЛ!

БРЗО,
МАТЕ! ТИ НАСТА-
ВИ, ДОК!
ВИДЕЋЕМО СЕ
УСКОРО!

МАТ
И ВАЈТ НИСУ
ДУГО
РАЗМИШЉАЛИ...

ЧЕКАЛИ СУ ДА
ВИДЕ ДА ЛИ ЋЕМО
СТВАРНО ОТПУТОВА-
ТИ! ПРИРЕДИЋЕМО
ИМ ИЗНЕНАЂЕЊЕ!

ТО СУ ЕРП И
ДИЛОН!
ИСКОЧИЛИ СУ
ИЗ ВОЗА!
САЧЕКАЋЕ-
МО
ИХ И...

МИ НЕЋЕМО,
СТИЛВЕЛ! ЈЕДНОМ
СМО СЕ СУКОВИЛИ
С ВАЈТОМ ЕРПОМ...
ДОСТА НАМ ЈЕ...

СТИЛВЕЛ ЈЕ ОТВОРИО
ВАТРУ...

АЛИ, ВАЈТ И МАТ,
ПУЦАЈУЊИ НЕПРЕСТАНО,
ЛАГАНО СУ МУ
ПРИЛАЗИЛИ...

СВРШЕНО ЈЕ С ЊИМ,
МАТЕ! ОСТАЛА
ДВОЈИЦА СУ
ПОБЕГЛА!
ТРЕБА ДА
НАЂЕМО
КОЊЕ...

После пола часа МАТ
И ВАЈТ СУ ВЕК БИЛИ НА ТРА-
ГУ БЕГУЊЦИМА...

Око подне...

НА
ЗЕМЉУ,
ВАЈТЕ!
ТАМО...
ЦЕВ
ОД
ПУШКЕ!

ТРАГ ВОДИ
НА ИСТОК... ПРЕМА
ПЛАНИНАМА!
ХАЂЕМО!

МАТ И
ВАЈТ
БЛАГОВРЕ-
МЕНО
СУ СЕ
БАЦИЛИ
НА
ЗЕМЉУ...

ТО
МОРА ДА
СУ СПЕНЕ И
КЕРЛИ
БИ!

ЗАВАРАВАЈ
ИХ, МАТЕ! ЈА ЋУ
ДА ИМ ЗАЂЕМ
ИЗА ЛЕЂА...
ДА МЕ НЕ
ПРИМЕТЕ!

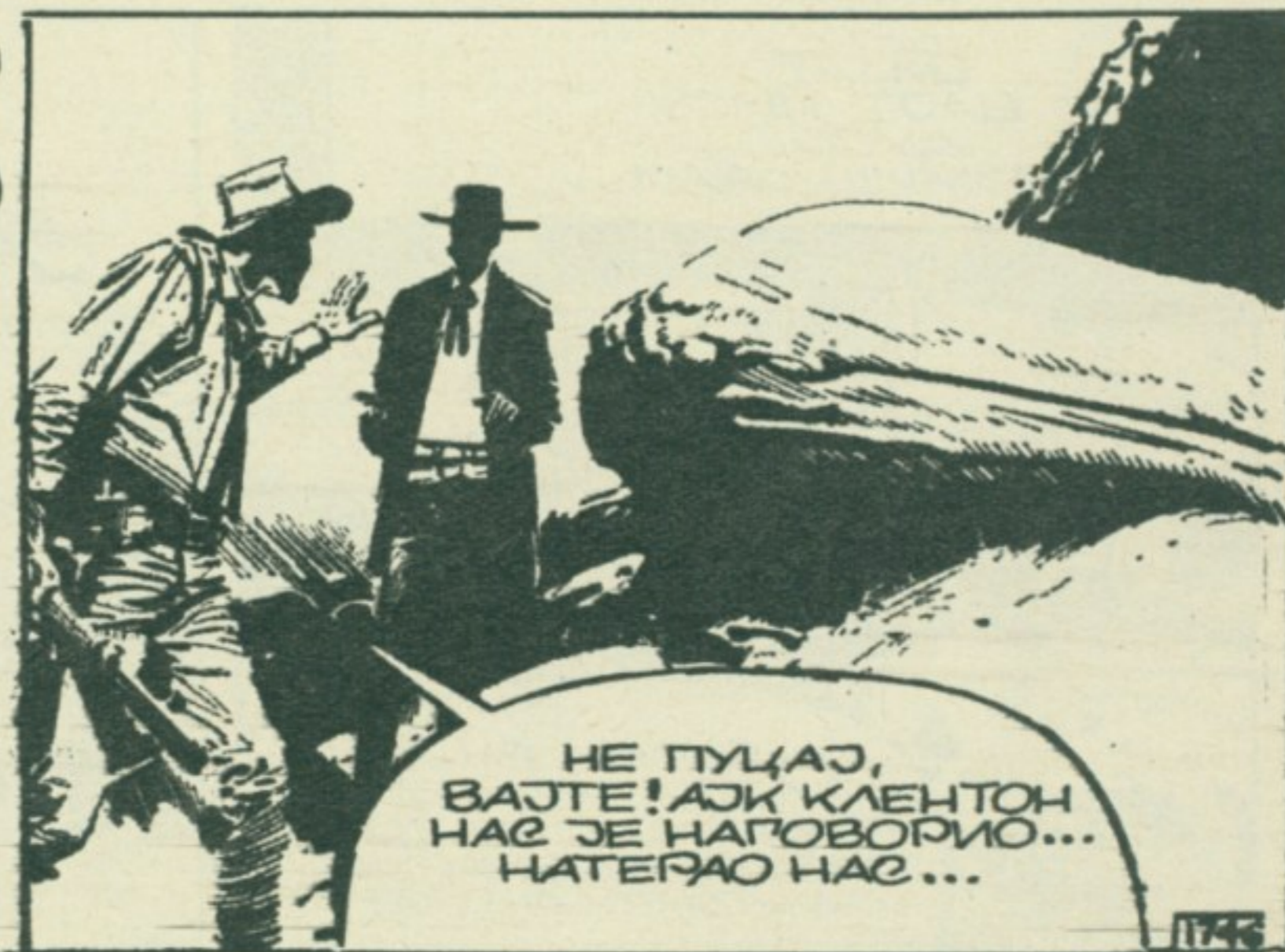
ВАЈТ
ЈЕ
ОПРЕЗ-
НО
ОВИШАО
СТЕНУ...

ОКРЕНИ
СЕ,
ТИ
ПРЪВАВО
ПРЕТО!

НЕ ПУЦАЈ,
ВАЈТЕ! АЖ КЛЕНТОН
НАС ЈЕ НАГОВОРНО...
НАТЕРАО НАС...

ДОШАО
ТИ ЈЕ
КРАЈ,
БИЛЕ!

ПЛАНИНА
ЈЕ
ОДЈЕКНУЛА
ОД
ПУЦАЊА...

ЧУО
САМ
ПУЦАЊ,
ВАЈТЕ!

САД
ЈЕ
СВЕ
ГОТОВО,
МАТЕ!

ШТА
ЋЕШ
САД,
ВАЈТЕ?

ПРВО
ЋУ
ВРАТИТИ
ШЕРИФСКУ
ЗНАЦИКУ,
МАТЕ!

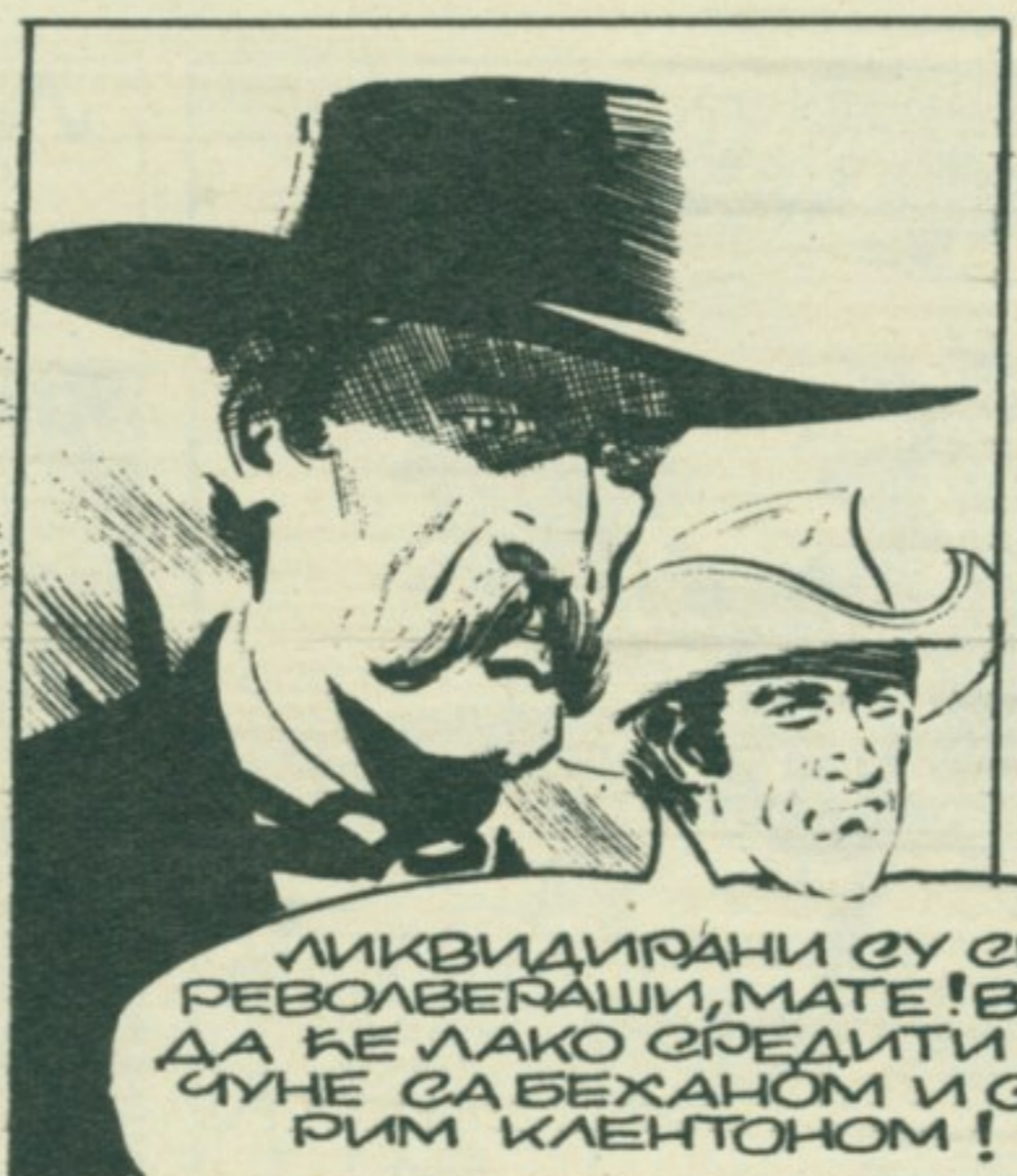
ШТА
КАЖЕШ?
ЗАШТО?

ДАНАС САМ ПРЕКРШИО ЗА-
КОН, МАТЕ! С ПРЕДУМИШЉАЈЕМ
САМ УБИО ОВУ ДВОЈИЦУ! ЖЕ-
ЛЕО САМ ОСВЕТУ...
А НЕ ПРАВДУ!

А
ШТА
ЋЕМО
СА
АЈКОМ
КЛЕНТОНОМ
И
ШЕРИФОМ
БЕХАНОМ?

ЛИКВИДИРАНИ СУ СВИ
РЕВОЛВЕРАШИ, МАТЕ! ВЛА-
ДА ЋЕ ЛАКО СРЕДИТИ РА-
ЧУНЕ СА БЕХАНОМ И СТА-
РИМ КЛЕНТОНОМ!

...КАД
ПОДНЕСЕМО
ИЗВЕШТАЈ, С
БЕХАНОМ ЋЕ
БИТИ СВРШЕНО!

ВАЈТ ЕРП И МАТ
ДИЛОН ПОДНЕЛИ СУ
ФЕДЕРАЛНИМ
ВЛАСТИМА У ВАШИНГ-
ТОНУ
ИСКРПАН
И
ИСКРЕН
ИЗВЕШТАЈ.
ПОСЛЕ ТОГА
ВАЈТ СЕ СА
СВОЈИМ
БРАТОМ
ВИРЦИЛОМ,
КОЈИ ЈЕ
ЗАУВЕК ОС-
ТАО ИНВАЛИД У
ДЕСНУ РУКУ, ПО-
ВУКАО У
КАЛИФОРНИЈУ...

БЕХАН ЈЕ УСКРО
СМЕЊЕН С ДУЖНОСТИ
И ПОЗВАН
НА ОДГОВОРНОСТ...

РАСПИСУЈУ
СЕ
ИЗБОРИ
ЗА
НОВОГ
ШЕРИФА
У
ТОМБЕТОНУ

ОСТАВИШИ БЕЗ ЗАШТИТНИКА,
АЈК КЛЕНТОН
СЕ ОДСЕЛИО У АРИЗОНУ
ТУ ЈЕ СТРАДАО
ОД РУКЕ ДВОЈИЦЕ МЕКСИ-
КАНАЦА КОЈЕ ЈЕ ПОКУ-
ШАО ДА ОПЛАЧКА...

КРАЈ

СКИД СОЛО

Једног ведрог зимског поподнева Скид соло је уживао у брзој возњи хидроглизером по вештачком језеру...

ЗА ТО ВРЕМЕ У ПРОСТОРИЈАМА КЛУБА НАЈЛАЗИО СЕ ИЗВЕСНИ ВИНСЕНТ РОЛИНГС...

НЕ РАЗУМЕМ ОВЕ ЈЪУДЕ! ЈУРЕ КАО БЕСОМУЧНИ ОВИМ МАЈИМ ЈЕЗЕРОМ... СТАЈНО У КРУГ... БАР ДА МОГУ ДА СТИГНУ ДО НЕКОГ ОДРЕЂЕНОГ МЕСТА...

ТРЕНУТАК КАСНИЈЕ ВИНСЕНТА РОЛИНГСА ХИТНО СУ ПОЗВАЈИ НА ТЕЛЕФОН...

МОЈА ФАБРИКА ГОРИ... И ВАТРА СЕ ШИРИ ПРЕМА КАНЦЕЛАРИЈАМА...

РЕЗУЛТАТИ ПЕТОГОДИШЊЕГ ИСТРАЖИВАЧКОГ РАДА НАЈБОЉИХ ОТРУЧЊАКА ЗАКЉУЧАНИ СУ У МОМ СЕФУ! КЉУЧ ИМАМ САМО ЈА... МОРАМ ОДМАХ ДА ИДЕМ! СЕФ ЈЕ СТАР, УПРАЉЕН У ПОД... СИГУРНО ЋЕ СЕ ЗАПАТИТИ!

ПИТАЈТЕ СКИДА... ОН ЋЕ НАЈБРЖЕ СТИЌИ ДО ФАБРИКЕ!

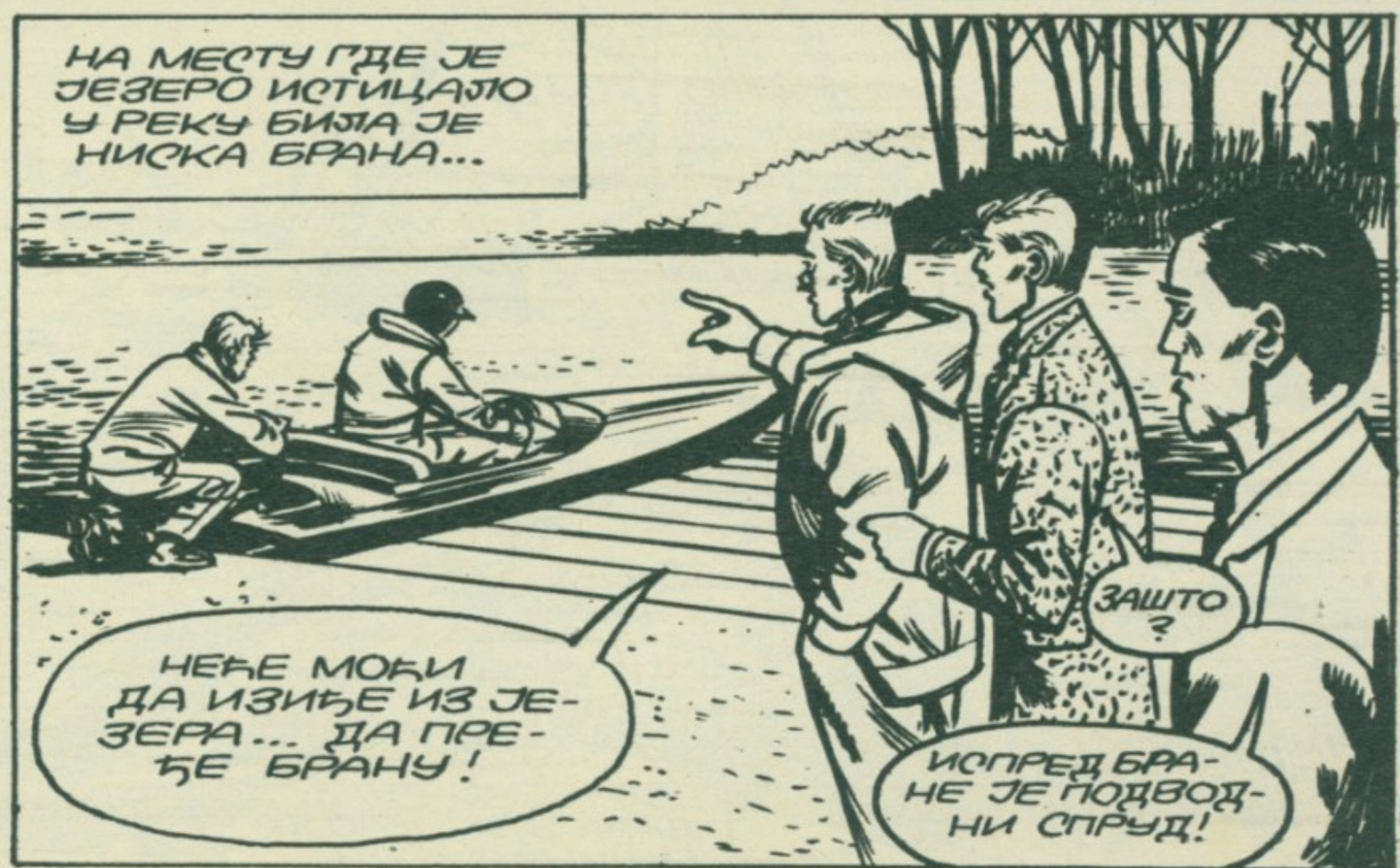

СКИДУ НИЈЕ ТРЕБАЈО МНОГО ОБЈАШЊАВАТИ...

ТРКЕ ХИДРОГЛИСЕРА УПРАВО СУ ЗАВРШЕНЕ И ЗАТО СУ ПУТЕВИ ЗАКРЧЕНИ... ПУБЛИКА СЕ ВРАЂА У ГРАД! РЕКОСТЕ ДА ЈЕ ВАША ФАБРИКА 8 КИЛОМЕТАРА НИЗ РЕКУ!?

БРЖЕ ЋУ СТИЌИ ХИДРОГЛИСЕРОМ НО АУТОМОБИЛОМ!

НА МЕСТУ ГДЕ ЈЕ ЈЕЗЕРО ИСТИЦАЈО У РЕКУ БИЛА ЈЕ НИСКА БРАНА...

НЕЋЕ МОЌИ ДА ИЗИЂЕ ИЗ ЈЕЗЕРА... ДА ПРЕЋЕ БРАНУ!

ЗАШТО?

ИСПРЕД БРАНЕ ЈЕ ПОДВОДНИ СПРД!

СКИД ЈЕ СВЕ ТО ЗНАО А ИПАК ЈЕ КРЕНУО...

ТРЕБА ДА РАЗВИЈЕМ НАЈВЕЋУ МОГУЋУ БРЗИНУ...

И КАД ЈЕ СТИГАО ДО СПРУДА ЗАКАЧИО ГА ЈЕ САМО ЗАДЊИМ ДЕЈЛОМ ЧАМЦА... ПРОСТОГА ЈЕ ПРЕЛЕТЕО... ПРЕ ТОГА ЈЕ ИЗВУКАО МОТОР...

ПАО ЈЕ У ПЛИЊАК НА ОСАМ МЕТАРА ОД БРАНЕ...

ЧАМАЦ СЕ КРЕТАО И ДАЈЕ ЗАХВАЈЉУЈУЋИ ЗАЈЕТУ...

САМО, ДА ЈИ ЈЕ ОВА БРЗИНА ДОВОЉНА ДА МЕ ПРЕНЕСЕ ПРЕКО БРАНЕ У ДУБОКУ ВОДУ?

ИМАО ЈЕ СРЕЋЕ! ЧАМАЦ СЕ ПРОСТО "ПРЕВАЈИО" ПРЕКО БРАНЕ...

СКИД ЈЕ ВРАТИО МОТОР У ВОДУ И ДАО ГАС!

А САД ПУНОМ БРЗИНОМ!

АЈИ, И РЕКА ЈЕ БИЈА ЗАКРЧЕНА ИЗЛЕТНИЧКИМ ЧАМЦИМА...

СКИД ЈЕ ПРОЈУРИО ИЗМЕЂУ ЧАМЦА...

ХЕЈ!

ОПРОСТИ, ДРУГАРИ! И ГОРИ... МАДА НЕ МОЈА КУЋА!

АЈА ОВАЈ ЈУДАК ЈУРИ... КАО ДА МУ КУЋА ГОРИ!

ТРЕБАЈО ЈЕ ДА ПРОЂЕ КРОЗ ЈЕДНУ ЧСТАВУ ШТО МУ, У НОРМАЛНИМ ПРИЛИКАМА, НЕ БИ ОДУЗЕЛО МНОГО ВРЕМЕНА. АЈИ...

ОХ, НЕ! ТА ДЕ-РЕГУЛИЈА СЕ ОТКРИШТА СА СВОГ СИДРИШТА А БАЈВАНИ КОЈИМА ЈЕ НАТОВАРЕНА КЛИЗЕ У ВОДУ! РАШЧИКАВАЊЕ ЋЕ ТРАЈАТИ САТИМА...

НА ПРВИ БАЈВАН НАЈЕТЕО ЈЕ БРЗИНОМ ОД 90 КИЛОМЕТАРА НА ЧАС...

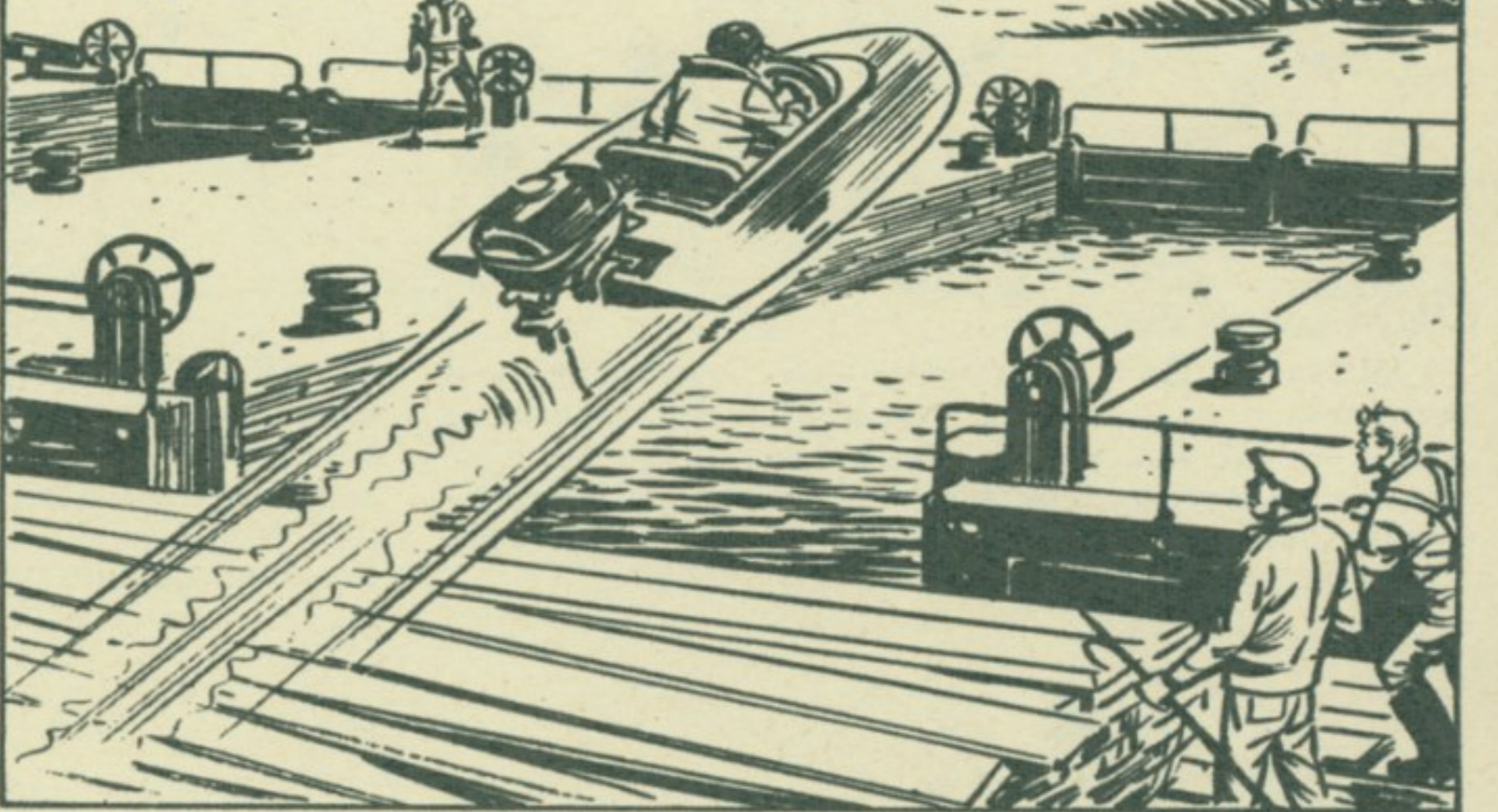

СКИД СЕ ОДЛУЧИО НА НЕМОГУЋЕ...

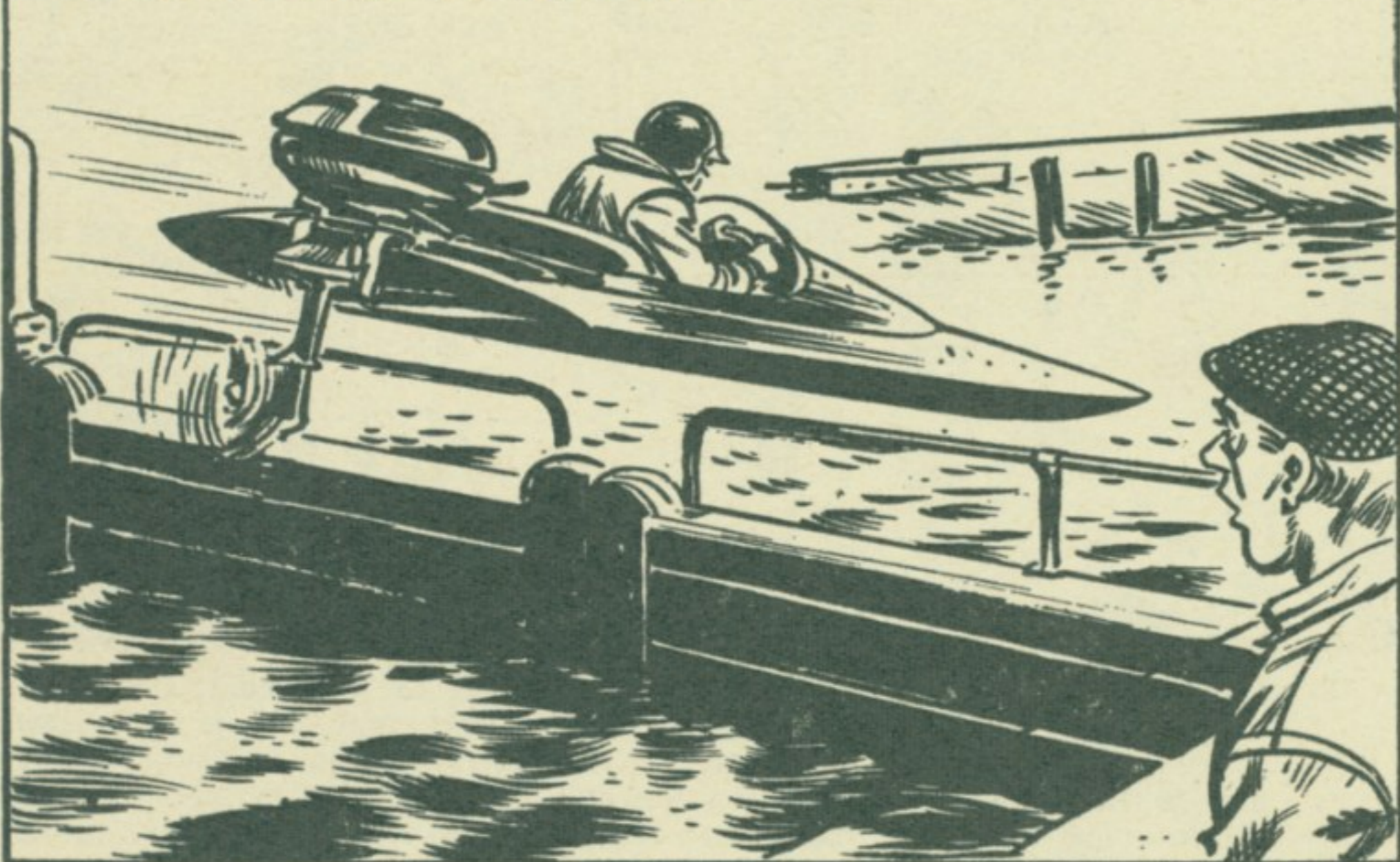
ДА БИХ САВЛАДАО ОВУ ПРЕПРЕКУ... МОРАМ ДА ИСЦЕДИМ ИЗ МОТОРА ПОСЛЕДЊИ АТОМ...

... И У ИДУЌЕМ ТРЕНУТКУ НАШАО СЕ У ВАЗДУХУ!

ИЗВУКАО СЕ ЗА ДЈАКУ!

КАД ЈЕ ХИДРОПЛАНЕР ПОНОВО УДАРИО О ПОВРШИНУ ВОДЕ, СКИДУ СЕ ЧИНИЛО ДА ЋЕ МУ МОЗАК ИСКОЧИТИ ИЗ ЛОБАЊЕ...

УУУФ! НАДАЈМО СЕ ДА ЋЕ СЕ ОВАЈ ПОТРЕС ИСПЛАТИТИ!

ОСТАТАК ПУТА БИО ЈЕ СЛОБОДАН...

ПОКАЖИТЕ МИ ПУТ ДО РОЗЛИНГОВЕ КАНЦЕЛАРИЈЕ! ТАМО СУ ВАЖНА ДОКУМЕНТА!

ДОК ЈЕ РОЗЛИНГ СТИГАО АУТОМОБИЛОМ, ВЕЋИ ДЕО ФАБРИЧКЕ ЗГРАДЕ И КАНЦЕЛАРИЈА БИО ЈЕ УНИШТЕН...

ШТЕТА ЈЕ ВЕЛИКА... АЈИ РЕЗУЛТАТИ ИСТРАЖИВАЊА СУ СПАСЕНИ!

ХВАЈА ВАМ, СКИДЕ! ЗГРАДЕ ЋЕМО ОБНОВИТИ... ОСИГУРАНЕ СУ... АЈИ, НИКАКАВ НОВАЦ НЕ БИ МОГАО ДА НАДОКНАДИ ДОКУМЕНТА!

ВЕРУЈЕМ ДА ВИШЕ НЕЋЕТЕ МИСЛИТИ ДА ЈЕ ГИЛСЕР БЕСКОРИСНА ИГРАЧКА!

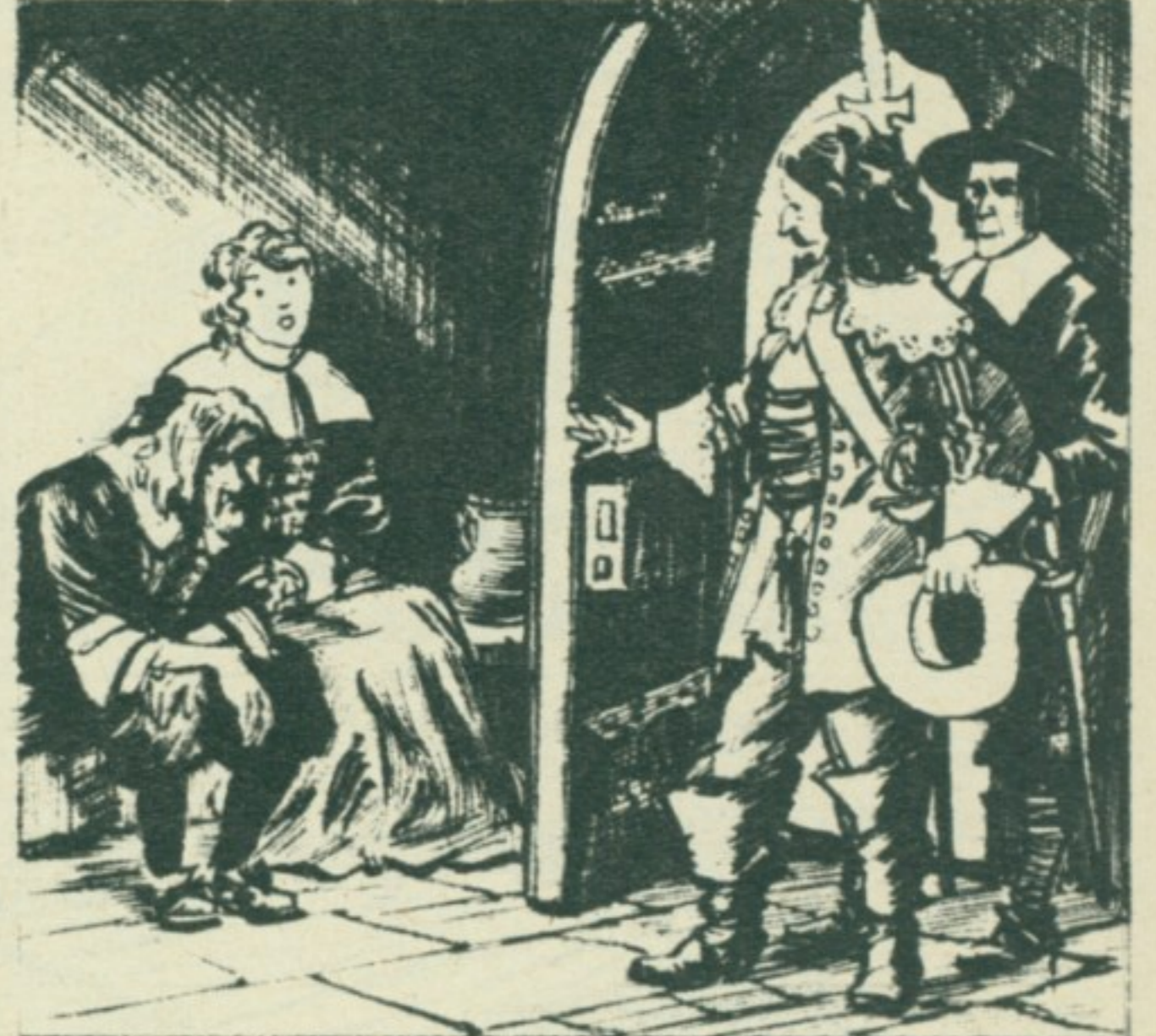
ЗЛОЧИНИ И КАЗНА

СТАВЉАЊЕ ВАН ЗАКОНА. — У раном средњем веку многи злочини, па чак и убиство, могли су да се искупе новчаном казном а износ је одређиван према друштвеном положају жртве. Стављање ван закона одузимало је човеку сва грађанска права и допуштало сваком да га убије.

УЖАРЕНИ ОКОВИ. — Да би се утврдила кривица оптуженог, у 11. веку често је примењивано и мучење помоћу ужарених окова. Веровало се, наиме, да ће се затвореник који је невин неким чудом спасти од опекотина! Напавно, нико се није спасао.

ЗАТВОР НИЈЕ КАЗНА. — Све до краја 17. в. затвор је само место у коме се чека на суђење или начин да се неко натера да плати дугове. Тек кад би судија дошао у тамницу да суди, затвореник је или пуштан на слободу или кажњаван.

СВЕ СЕ ПЛАЉА. — Од 13. до 19. века у многим земљама затвореници су морали сами да се старају о храни, спавању и осветљењу, да су они сиромашни најчешће гладовали. Тамничари су наплаћивали све, чак и стављање и скидање окова! Милосрдни људи су тестаментом остављали новац за исхрану затвореника, а често су им давали и милостињу.

„СТУБ СРАМА“ и КУВАЊЕ У КАЗАНУ. — У 16. и 17. веку допови и убице кажњавани су смрћу, а други злочинци су шибани и распињани на „стуб срама“. „Вештице“ су спаљиване! Енглески краљ Хенри VIII наредио је да се злочинци кувају у казану! Трговци који су варали стављани су на „стуб срама“, а око врата им је висила лоша роба коју су продавали.

„ПОПРАВНИ ДОМОВИ“. — Године 1576. у Енглеској су основани специјални „поправни домови“ за непослушне шегрте, скитнице и просјаци. Ове суморне куће у којима су се бездушни „васпитачи“ сурово обрачунавали с преступницима укинуте су тек 1863. године.

СКРОВИШТЕ ЗЛОЧИНАЦА. — Лондон је у 18. веку био преплављен злочинцима а полицајаци је било исувише мало да би могли да им се супротставе. Читави делови града били су права скровишта за злочинце и нико се није усуђивао да уђе у њих.

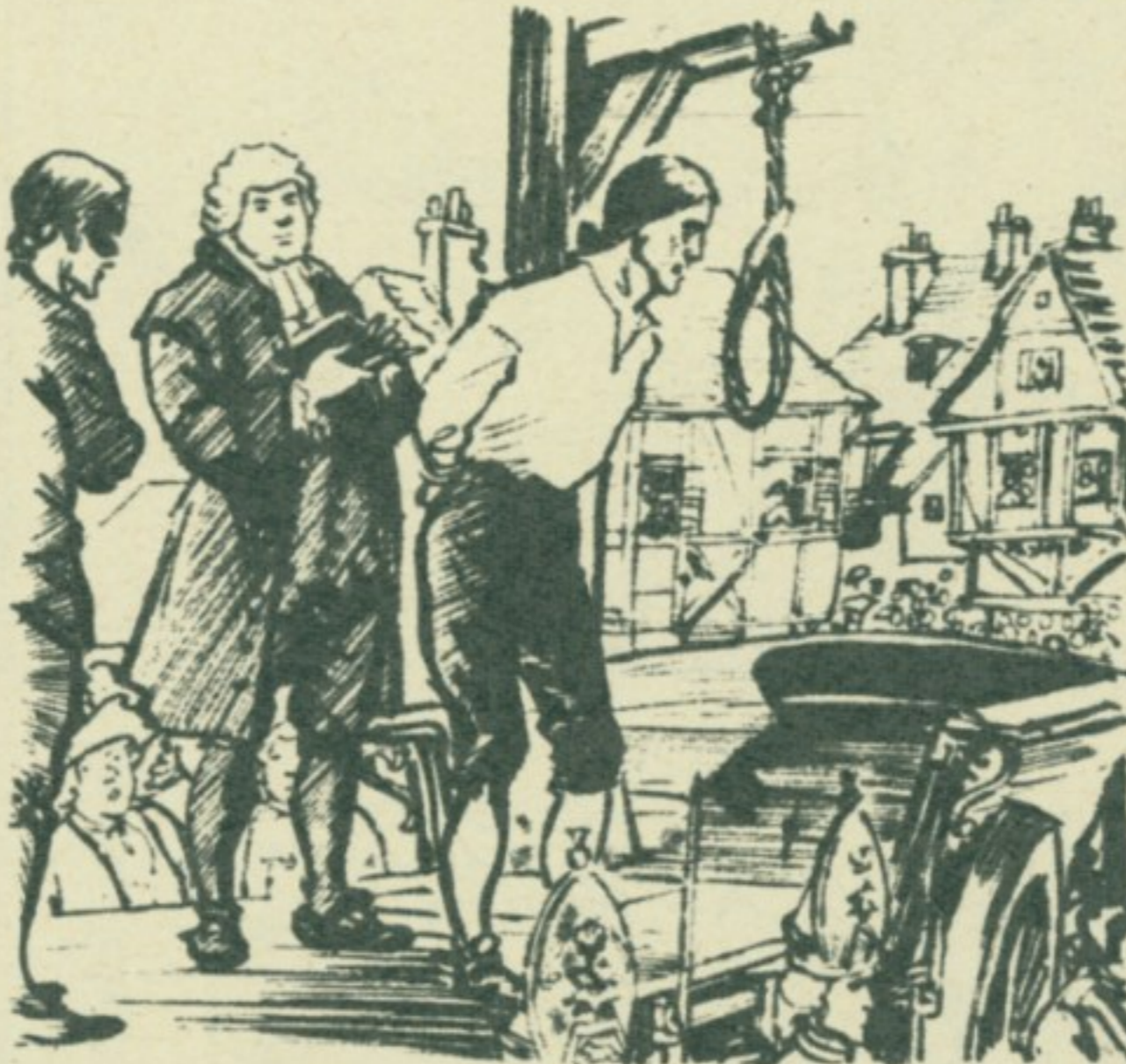

ПРВЕ ПАТРОЛЕ. — У 18 веку у многим земљама безакоње је довело до стварања полицијских патрола које су хапсиле сва сумњива лица. Године 1763. у Лондону је створена ноћна коњичка патрола која је имала задатак да очисти путеве око града од друмских разбојника.

ЗЛОЧИН И КАЗНА

ИЗГНАНСТВО. — У Енглеској 17. века 230 злочина и престапа кажњавано је смрћу, али су преступници уместо тога често кажњавани изгнанством у Америку или Аустралију. Остали тешки преступници живели су на старим лађама на Темзи а морали су принудно да раде на доковима.

ИЗВРШЕЊЕ КАЗНЕ. — У 18. веку осуђени на смрт вешани су јавно. Данас у многим земљама не постоји смртна казна. У Југославији се само тешка кривична дела кажњавају смрћу али истовременом одлуком суда ова казна може се заменити са 20 година строгог затвора.

НАЈТЕЖА КРИВИЧНА ДЕЛА. — У европским земљама између 1820. и 1830. године смртна казна је постојала углавном за четири кривична дела: издају, убиство, паљевину и гусарење (пљачку на мору). Затвори 19. в. били су ужасна, прљава и нездрава места.

ПОЧЕЦИ ДАНАШЊЕ ПОЛИЦИЈЕ. — У Енглеској је 1829. сер Роберт Пил основао „престоничку“ полицију са седиштем у старој згради која се звала Скотланд Јард. Многи људи су били против стварања полиције бојећи се да ће она угрозити њихову личну слободу. Касније је полиција заједно и употребљавана да људима наметне ове или оне политичке идеје.

ОТИСЦИ ПРСТИЈУ. — Многи научни проналасци у 19. веку допринели су да се злочинци лакше хватају: утврђивање отисака прстију и откриће да сваки метак носи другачије трагове после испаљивања. У свим већим полицијским центрима оснивају се одељења за прикупљање података о злочинцима, а истрагу воде детективи у цивилном одељу.

МАЛОЛЕТНИ ПРЕСТУПНИЦИ. — У затворима 19. и 20. века принудни рад је био честа казна. Деца је суђено као и одраслима, а ишла су у затвор са другим злочинцима. Данас закони свих земаља, па и наши, прописују блажи поступак према малолетницима.

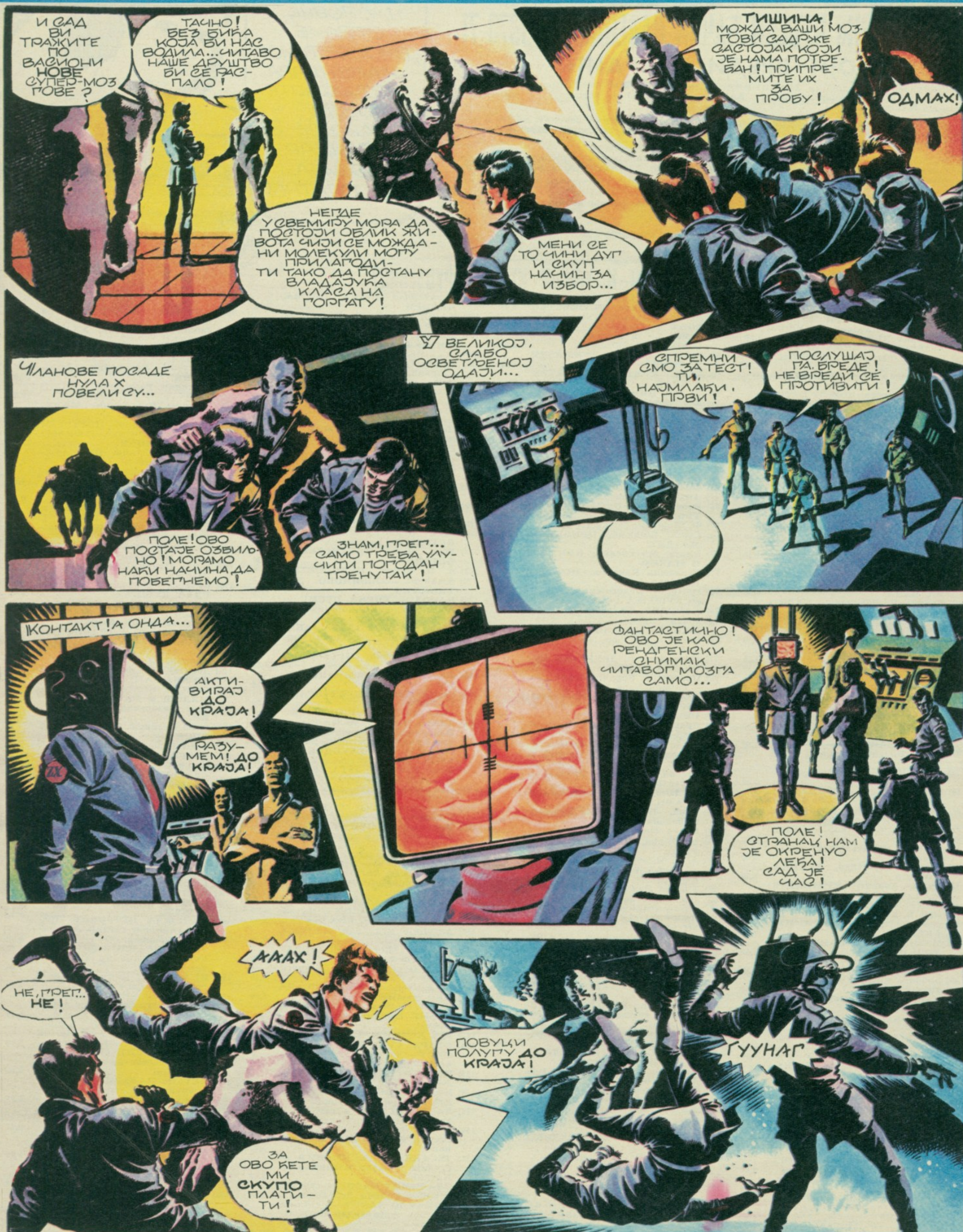
УСЛОВНО КАЖЊАВАЊЕ. — Почетком 20. века уведено је и тзв. условно кажњавање. Уместо у затвор, преступници су пуштани на слободу под условом да не изврше ново кривично дело. Ако се осуђеник не би придржавао услова, био је слат у затвор.

НЕ КАЖЊАВАЊЕ ВЕЋ ПОПРАВЉАЊЕ. — У затворима 20. века циљ углавном није кажњавање или освета него преваспитавање преступника у корисног члана друштва. Данас осуђеници у затворима уче занат и обављају послове који треба да им помогну да се после издржавања казне снађу.

НУЛА X ***** ЗАРОБЉЕНИЦИ МОЗГОВА

И САД ВИ ТРАЖИТЕ ПО ВАСИОНИ НОВЕ СУПЕР-МОЗГОВЕ?

ТАЧНО! БЕЗ БИНА КОЈА ВИ НАС ВОДИЛА... ЧИТАВО НАШЕ ДРУШТВО БИ СЕ РАСПАЛО!

ТИШИНА! МОЖДА ВАШИ МОЗГОВИ САДРЖЕ Састојак КОЈИ ЈЕ НАМА ПОТРЕБАН! ПРИПРЕМИТЕ ИХ ЗА ПРОБУ!

ОДМАХ!

НЕГДЕ У СВЕМИРУ МОРА ДА ПОСТОЈИ ОБЛИК ЖИВОТА ЧИЈИ СЕ МОЖДА НИ МОЛЕКУЛИ МОГУ ПРИЛАГОДИТИ ТАКО ДА ПОСТАНУ ВЛАДАЈУЋА КЛАСА НА ГОРГАТУ!

МЕНИ СЕ ТО ЧИНИ ДУГ И СКУП НАЧИН ЗА ИЗБОР...

У ВЕЛИКОЈ, СЛАБО ОСВЕТЉЕНОЈ ОДАЈИ...

ЧЛАНОВЕ ПОСАДЕ НУЛА X ПОВЕЛИ СУ...

СПРЕМНИ СМО ЗА ТЕСТ! ТИ, НАЈМЛАЂИ, ПРВИ!

ПОСЛУШАЈ ГА, БРЕДЕ! НЕ ВРЕДИ СЕ ПРОТИВИТИ!

ПОЛЕ! ОВО ПОСТАЈЕ ОЗБИЉНО! МОГАМО НАћи НАЧИНА ДА ПОВЕЋНЕМО!

ЗНАМ, ГРЕГ... САМО ТРЕБА УЛУЧИТИ ПОГОДАН ТРЕНУТАК!

КОНТАКТ! А ОНДА...

АКТИВИРАЈ ДО КРАЈА!

РАЗУМЕМ! ДО КРАЈА!

ФАНТАСТИЧНО! ОВО ЈЕ КАО РЕНДГЕНСКИ СНИМАК ЧИТАВОГ МОЗГА САМО...

ПОЛЕ! СТРАНАЈ НАМ ЈЕ ОКРЕНУО ЛЕЂА! САД ЈЕ ЧАС!

ААААХ!

НЕ, ГРЕГ... НЕ!

ПОВУЦИ ПОЛУГУ ДО КРАЈА!

ГУУНАГ

ЗА ОВО КЕТЕ МИ СКУПО ПЛАТИТИ!

У ИДУЋЕМ БРОЈУ: КАЗНА!

АНГЛОСАКСОНСКИХ МЕРА У НАШЕ РЕГИСТАРСКЕ ОЗНАКЕ АУТОМОБИЛА ПРАЗНИЦИ

БЕСПЛАТНО!

»ПРОСВЕТИН« ЧУВЕНИ БАЧКИ КАЛЕНДАР ЗА 1970-71
КОЈИ ВРЕДИ 5 Н. ДИН.

- 1 Омогућава се читаоцима ЗАБАВНИКА из места у којима нема „Просветине“ књижаре да и они бесплатно добију БАЧКИ КАЛЕНДАР и учествују у извлачењу 10.050 НАГРАДА.
- 2 Овде штампано 200 књига које су потребне за домаћу и школску лектуру, малим и великим ђацима, а и одраслима јер сваки човек који држи до свога образовања треба да их прочита.
- 3 Одабери књига за најмање 20 н. д. упиши њихове бројеве у наруџбеницу која је штампана на посебном листу убаченом у овај број ЗАБАВНИКА и пошаљи „ПРОСВЕТИН“ (види наруџбеницу).
- 4 Уз књиге чија је цена веома ниска (јер су неопходне свима) добићеш бесплатно у пакету БАЧКИ КАЛЕНДАР на 160 страна.
- 5 Пошаљи заједно са наруџбеницом и срећку (види срећку на посебном листу), па ћеш учествовати у извлачењу 10.050 награда.

ЈА САМ ДЕВОЈКА СА НАСЛОВНЕ СТРАНЕ „ПРОСВЕТИНОГ“ КАЛЕНДАРА. ПРОЧИТАЈТЕ ОВДЕ КАКО СЕ КАЛЕНДАР ДОБИЈА БЕСПЛАТНО!

УЗ УМЕТНУТИ ЛИСТ

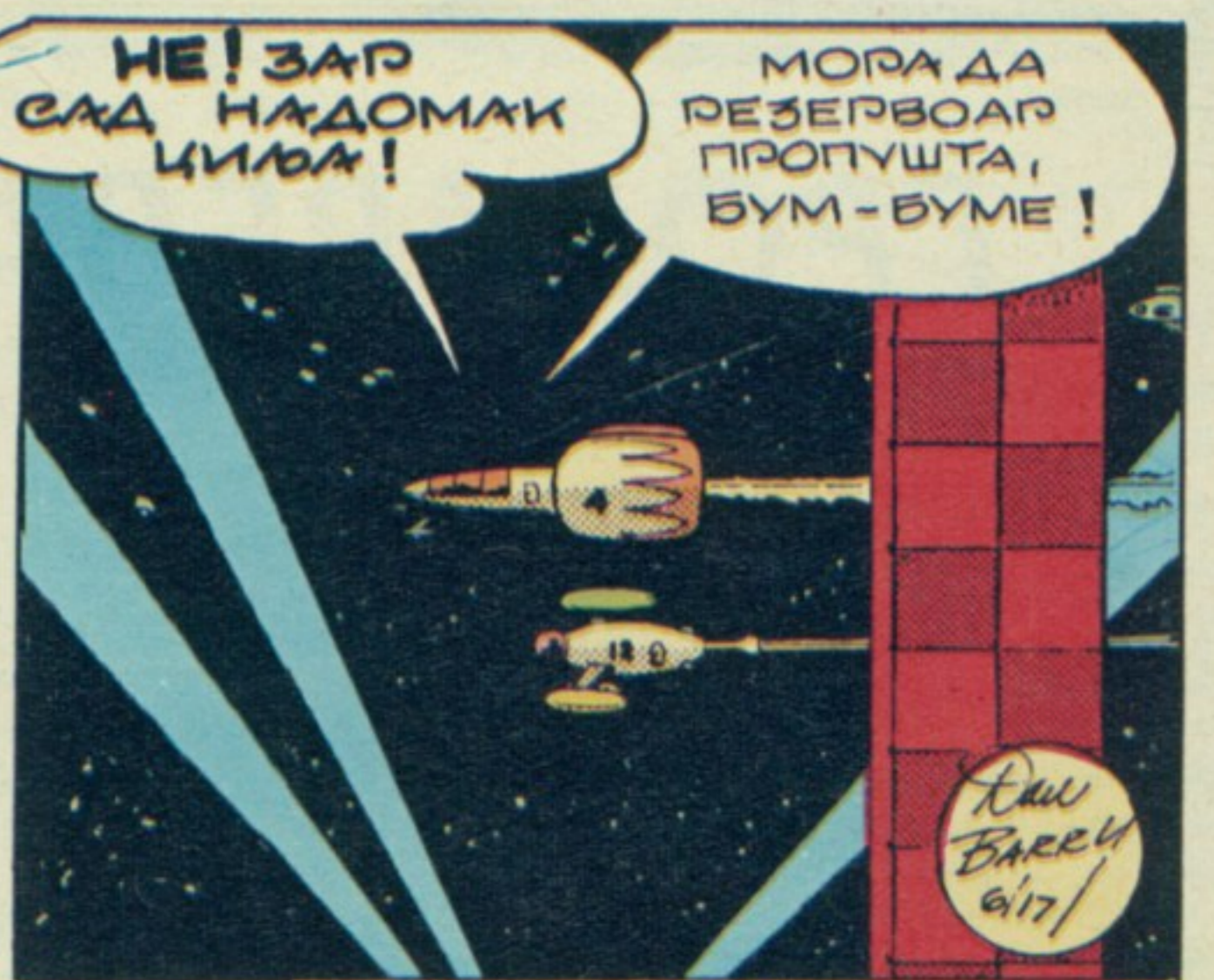
ЗАОКРУЖИ БРОЈЕВЕ КЊИГА КОЈЕ КУПУЈЕШ И УПИШИ ИХ У НАРУЏБЕНИЦУ

1) Вацлав Ржезач, УЗБУНА У КОВАЧКОЈ УЛИЦИЦИ 4,50	54) Џејмс Метју Бари, ПЕТАР ПАН 8,00	107) Цавахарлал Нехру, ПИСМА ИНДИРИ 2,50	154) С. С. КРАЊЧЕВИЋ — студија и избор Миодраг Јуришевић 5,00
2) Радко Дуи, ХРАБРИ НУВАТ 4,50	55) Максим Горки, ДЕТИЊСТВО 8,00	108) НАРОДНЕ ЕПСКЕ ПЕСМЕ — песме старих времена 5,50	155) ОНОРЕ ДЕ БАЛЗАК — студија и избор Милан Комненић 5,00
3) Војислав Поповић, ЧУДОТВОРНА ИСКРА 4,50	56) Леонс Бурлиаге, ПУК И ЊЕГОВА ДРУЖИНА 8,00	109) Доситеј Обрадовић, ПОЗНАЊЕ ЉУДИ (одабране стране) 4,50	156) Јанко Веселиновић, ХАЈДУК СТАНКО 10,00
4) Франце Бевк, ЦРНА БРАЋА 4,50	57) Томас Бејли Олдрич, ПРИЧА О РЪАВОМ ДЕЧАКУ 8,00	110) ШАЉИВЕ НАРОДНЕ ПРИЧЕ 4,50	157) Богобој Атанацковић, ДВА ЛЈАЦИ 7,00
5) Елинор Фардџеон, НАНИНЕ ПРИЧЕ 4,50	58) Розмери Сатклиф, ГРИМИЗНИ РАТНИК 8,00	111) Симон Грегорич, Петар Прерадовић, Лаза Костић, Ђ. Јакшић, РОДОЉУБИВЕ ПЕСМЕ 3,50	158) Милутин Ускоковић, ДОШЉАЦИ 10,00
6) Александар Дима, КАПЕТАН ПАМФИЛ 4,50	59) Иван Кушан, ЗАГОНЕТНИ ДЈЕЧАК 8,00	112) Лаза Лазаревић, ПРИПОВЕТКЕ 4,50	159) Светозар Ранковић, ГОРСКИ ЦАР 10,00
7) Николај Носов, ДОЖИВЉАЈИ НЕЗНАЈКА 4,50	60) В. Јан, ЦИНГИС КАН 8,00	113) Стеван Сремац ПОП БИРА И ПОП СПИРА 5,50	160) Малиша Вучићевић, МАЛИШАН У ОЛУГИ 12,00
8) Чедо Вуковић, ЛЕТЕЛИЦА ПРОФЕСОРА БИСТРОУМА 4,50	61) Јан Парандовски, ДИСК ОЛИМПИЈСКИ 8,00	114) Петар Кочић, КРОЗ МЕЂАВУ 4,50	161) Велибор Глигорић, ПОРТРЕТИ
9) Перл Бак, ВЕЛИКИ ТАЛАС 4,50	62) Мери Џејн Кар, ДЕЦА КАРАВАНА 8,00	115) Иво Андрић, НА ДРИНИ БУПРИЈА 5,50	162) Светлана Велмар—Јанковић, САВРЕМЕНИЦИ 12,00
10) Стеван Раичковић, ГУРИЈЕ 4,50	63) Валтер Скот, ЛЕГЕНДА О МОНТРОЗУ 8,00	116) Тоне Селишкар, ДРУГОВИ 5,50	163) Милан Кашанин, ПРОНАЂЕНЕ СТВАРИ 8,00
11) Николај Чуковски, МОРСКИ ЛОВАЦ 4,50	64) Жил Вери, МОРСКА ЗМИЈА 8,00	117) Јован Поповић, ИСТИНИТЕ ЛЕГЕНДЕ 4,50	164) Миодраг Поповић, БУРА ЈАКШИЋ 8,00
12) Дени Кеј, ПРИЧЕ ИЗ ЦЕЛОГ СВЕТА 4,50	65) Душан Лончаревић, СРЕБРНИ ОКЛОНИК 8,00	118) Душан Костић, ГЛУВА ПЕЋИНА 4,50	165) Милош Ђурић ИЗ ХЕЛЕНСКИХ РИЗНИЦА 6,00
13) Мирјана Стефановић, ВЛАТКО ПИЦУЛА 4,50	66) Франц Трелер, ГАУЧОВ СИН 8,00	119) Џонатан Свифт, ГУЛИВЕРОВА ПУТОВАЊА 4,50	166) Смиша Науновић, ПИСЦИ ИЗБИРА 6,00
14) Драган Лукић, МОЈ ТРОЛЕЈБУС 4,50	67) Ана Свиршчичка, АРКОНА 8,00	120) Н. В. Гогољ, ТАРАС БУЉБА 3,50	167) Плутарх, АТИНСКИ И РИМСКИ ДРЖАВНИЦИ 15,00
15) Рене Гије, ГРИШКА И ЊЕГОВ МЕДА 4,50	68) Роберт Гревс, ОНСАДА И ПАД ТРОЈЕ 8,00	121) Жил Вери, ТАЈАНСТВЕНО ОСТРВО I 5,50	168) Вук Стеф. Караџић, О СРПСКОЈ НАРОДНОЈ ПОЕЗИЈИ 13,00
16) Енид Блајтон, ТАЈНА ОСТРВА КИРИН 4,50	69) Ф. Пајекен, МИТАХА-ЗА 8,00	122) Жил Вери, ТАЈАНСТВЕНО ОСТРВО II 5,50	169) Петар Цаџић, БРАНКО МИЉКОВИЋ 6,00
17) Брајислав Црчевић, БОСОНОГИ И НЕВО 4,50	70) Сергеј Вошњак, ЦРНОКОСИ МЛАДИЋ 8,00	123) А. П. Чехов, ПРИПОВЕТКЕ 4,50	170) Велибор Глигорић, БРАНИСЛАВ НУШИЋ 2,80
18) Вера Илбер, КАКО САМ БИЛА МАЛА 4,50	71) Илија Драгичевић, КОПЈЕМ И МАЧЕМ 8,00	124) Уљанова, ЛЕЊИНОВО ДЕТИЊСТВО 3,50	171) Радош Новаковић, ИСТОРИЈА ФИЛМА 10,00
19) Бранко В. Радичевић, ЧУДОТВОРНО ОКО 4,50	72) Венкјамин Каверин, ДВА КАПЕТАНА I-II 16,00	125) НАРОДНЕ ЕПСКЕ ПЕСМЕ — песме средњих и новијих времена 5,50	172) Добрица Ђосић, КОРЕНИ 4,20
20) Еме Сомерфелт, ПУТ У АГРУ 4,50	73) Григориј Федосејев, СТАЗОМ ИСКУШЕЊА I-II 12,00	126) Васко Попа, ОД ЗЛАТА ЈАВУКА (руковет народних умовина) 5,50	173) Иво Андрић, ТРАВНИЧКА ХРОНИКА 7,20
21) Александар Поповић, СУДБИНА ЈЕДНОГ ЧАРЛИЈА 4,50	74) НАРОДНЕ ЛИРСКЕ ПЕСМЕ 3,50	127) Љ. Ненадовић, ПИСМА ИЗ ИТАЛИЈЕ 3,50	174) Иво Андрић, ПАНОРАМА — приповетке 4,80
22) БЕЛА ГРИВА — ЦРВЕНИ БАЛОН 4,50	75) Јован Јовановић—Змај, КРАЉЕВИНА ЛАЖДИ-ПАЖДИ 3,50	128) Милован Глишић, ПРИПОВЕТКЕ 4,50	175) Доситеј Обрадовић, ЖИВОТ И ДОЖИВЉАЈИ 3,60
23) Љубиша Вокић, БИВЕРЧЕ 4,50	76) Владимир Назор, ПРИЧЕ ИЗ ДЈЕТИЊСТВА 3,50	129) Радоје Домановић, ИЗАБРАНЕ САТИРЕ 3,50	176) СРПСКЕ НАРОДНЕ ПЕСМЕ — МИЛОШ И МАРКО 2,40
24) Доналд Вустер, СИВИ ПОНИ УСАМЉЕНОГ ЛОВЦА 4,50	77) Мате Ловрак, ДРУЖИНА ПЕРЕКВРЖИЦЕ 3,50	130) Симе Матавуљ, ПРИПОВЕТКЕ 3,50	177) Лаза Лазаревић, ПРИПОВЕТКЕ 3,00
25) Живорад Михаиловић, ДЕЧАК ИЗ МИРНЕ УЛИЦЕ 4,50	78) Прежихов Воранц, НАГРАДА — Франце Бевк, ЦРНА БРАЋА 4,50	131) Алекса Шантић, Милан Ракић, Владислав Петковић-Дис, Јован Дучић, Милутин Војић, В. Петровић, РОДОЉУБИВЕ ПЕСМЕ 3,50	178) Симо Матавуљ, БАКОЊА ФРАБРНЕ 2,40
26) Лучија Тумијати, БЕЗ МЕЂА И ГРАНИЦА 4,50	79) Славко Јаневски, ПИОНИРИ, ПИОНИРКЕ — У ПУСТОЈ И СНЕЖНОЈ ПЛАНИНИ 3,50	132) Иван Цанкар, СЛУГА ЈЕРНЕЈ И ЊЕГОВО ПРАВО 3,50	179) Иван Горан Ковачић, ЈАМА 1,80
27) Гвидо Тартаља, ОД ОБЛАКА ДО МАСЛАЧКА 4,50	80) Бранко Ђопић, ПРИЧЕ ПАРТИЗАНКЕ 3,50	133) Брајислав Нушић, СУМЊИВО ЛИЦЕ 3,50	180) ДУБРОВАЧКА ПОЕЗИЈА 3,60
28) Злата Видачек—Микић, ТВРЂАВА 4,50	81) Воја Царић, БЕЛИ ВУК 3,50	134) Владимир Назор, С ПАРТИЗАНИМА 3,50	181) Петар Петровић Његош, ГОРСКИ ВИЈЕНАЦ 2,40
29) Иван Кушан, ЛАЖЕШ, МЕЛИТА! 4,50	82) Мирољуб Јевтовић, ПРИЧЕ О ТИТУ 6,50	135) Иво Андрић, ПРИЧА О КМЕТУ СИМАНУ и друге приповетке 4,50	182) Милован Глишић, ДВА ЦВАНЦИКА 1,20
30) Марсел Верите, НЕВИДЉИВИ УЈАК 4,50	83) Стеван Раичковић, ГУРИЈЕ и друге песме 4,50	136) Мирослав Крлежа, ТРИ ДОМОБРАНА — БИТКА КОД БИСТРИЦЕ ЛЕСЈЕ 3,50	183) Милован Глишић, ПОДВАЛА 1,80
31) Лојзе Ковачић, ЗГОДЕ ИЗ ГРАДА РИЧ-РАЧ 4,50	84) М. Данојлић, КАКО СПАВАЈУ ТРАМВАЈИ 3,50	137) Кочо Рацић, БЕЛИ МУГРИ и друге песме 3,50	184) Десанка Максимовић, МИРИС ЗЕМЉЕ 7,20
32) Галина Карпенко, ЗВЕНИ ТРИПУТ 4,50	85) Езоп, БАСНЕ (по Доситеју Обрадовићу) 3,50	138) Оскар Давичо, ЗРЕЊАНИН — ВИШИЋА ЗА ЗИДОМ — песме 4,50	185) Бранко Ђопић, ГЛУВИ БАРУТ 4,80
33) ЦРВЕНА ЈЕДРА (руске приче и бајке) 4,50	86) Браћа Грим, БАЈКЕ 6,50	139) Михаило Лалић, СВАДБА 4,50	186) Драгољо Лукић, ДНЕВНИК 3,70
34) Отфрид Пројслер, ВЕЛИКА ПОТЕРА 4,50	87) М. Иљин, ПРИЧЕ О СТВАРИМА 6,50	140) Антоније Исаковић, ВЕЛИКА ДЕЦА 4,50	187) М. С. Лалевић, ПОМОЗИМО МЛАДИМА ДА ПИШУ 5,00
35) Лујза Алколт, ВРАГОЛИЈЕ МАЛИХ ЉУДИ 4,50	88) А. А. Милн, ВИНИ ПУ (роман) — КУЋА НА ПУОВОМ УГЛУ (роман) 4,50	141) Чедомир Миндеровић, ОБЛАЦИ НАД ТАРОМ 2,50	188) М. С. Лалевић, ТЕМЕ ИЗ СРПСКОХРВАТског ЈЕЗИКА 6,00
36) Антел Караџићев, ИЖО-МИЖО И КЛАН-КЛАН 4,50	89) Бранко Радичевић, ПЕСМЕ 4,50	142) А. С. Пушкин, СЕЛО и друге песме 3,50	189) МИЛО МИЛУНОВИЋ (репродукције и студија Миодрага Протића) 5,00
37) Александар Дима, ТРИ МУСКЕТАРА 4,50	90) Јован Јовановић—Змај, ДЕЦО МОЈА СВЕКОЛИКА 3,50	143) Н. Островски, КАКО СЕ КАЛМО ЧЕЛИК 5,50	190) НАДЕЈДА ПЕТРОВИЋ (репродукције и студија Момчила Стевановића) 5,00
38) Милан Ферко, АВАНТУРА С ТОЧКИЊЕМ 4,50	91) Прота Матеја Ненадовић, МЕМОАРИ 4,50	144) Ернест Хемингвеј, У НАШЕ ВРЕМЕ (доживљаји Ника Адамса) 2,50	191) ТОМА РОСАНДИЋ (репродукције и студија др Миодрага Коларића) 5,00
39) Драгош Стевановић, ОСВЕТА МРТВОГ ЈЕЛЕНА 4,50	92) Јанко Веселиновић, ПРИПОВЕТКЕ 3,50	145) Тур Хејердал, КОН ТИКИ 5,50	192) ИГЪАТ ЈОБ (репродукције и студија Стојана Ђелића) 5,00
40) Добрица Ерић, ВАШАР У ТОПОЛИ 4,50	93) Војислав Илић, ПЕСМЕ 3,50	146) СТАРА СРПСКА КЊИЖЕВНОСТ — студија и избор Борђе Трифуновић 5,00	193) ДУШАН ВЛАЈИЋ (репродукције и студија Алексе Челебоновића) 5,00
41) Иван Ивањи, КЕНГУР, ХЕЛИКОПТЕР И ДРУГИ 4,50	94) Фран Лестик, MARTIN КРПАН — Иван Цанкар, МОЈ ЖИВОТ (Суве крушке, Десетница) 3,50	147) РАСТКО ПЕТРОВИЋ — студија и избор Милан Комненић 5,00	194) ЉУБА ИВАНОВИЋ (репродукције и студија др Дејана Медаковића) 5,00
42) Павел Катајев, ПЕТ РОВИНСОНА 4,50	95) Прежихов Воранц, БУРЂЕВАК — Владимир Назор, ВЕЛИ ЈОЖЕ 5,50	148) ИВАН ЦАНКАР — студија и избор Марија Митровић 5,00	195) УРОШ ПРЕДИЋ (репродукције и студија др Дејана Медаковића) 5,00
43) КРАЉ ПЕЧУРАКА (естонске народне приче) 4,50	96) Мате Ловрак, ВЛАК У СНИЈЕГУ 3,50	149) ЛАЗА КОСТИЋ — студија и избор Богдан А. Поповић 5,00	196) ПЕТАР ПАЛАВИЧНИН (репродукције и студија Момчила Стевановића) 5,00
44) Чарлс Кингзли, ВОЛЕНЕ БЕБЕ 4,50	97) Вељко Петровић, ПРЕПЕЛИЦА У РУЦИ (приповетке) 5,50	150) С. КОСОВЕЛ, П. ВОРАНЦ — студија и избор Алек Вукадиновић 5,00	197) ПЕТАР ЛУВАРДА (репродукције и студија др Лазара Трифуновића) 5,00
45) Милан Радојевић, ТАЈНА БЕЛЕ СТЕНЕ 4,50	98) А. Вучо, САН И ЈАВА ХРАБРОГ КОЧЕ 3,50	151) ДЕСАНКА МАКСИМОВИЋ — студија и избор Владимир В. Предић 5,00	198) ИВАН ТАБАКОВИЋ (репродукције и студија др Миодрага Коларића) 5,00
46) Астрид Линдгрен, МАЛИША И КАРЛСОН 4,50	99) Франце Бевк, КЊИГА О ТИТУ — Јован Поповић, ПИНКИ ЈЕ ВИДЕО ТИТА 4,50	152) ВЛАДИМИР НАЗОР — студија и избор Славко Лебедински 5,00	199) ЗОРА ПЕТРОВИЋ (репродукције и студија Драгослава Ђорђевића) 5,00
47) Зејн Греј, БАФ, ВОЂА КАРАВАНА 8,00	100) Бранко Ђопић, ОРЛОВИ РАНО ЛЕТЕ 4,50	153) МИХАИЛО ЛАЛИЋ — студија и избор Александар Петров 5,00	200) МИЛАН МИЛОВАНОВИЋ (репродукције и студија др Војислава Ј. Бурића) 5,00
48) Милдрои Матосец, СУВИШАН У СВЕМИРУ 8,00	101) Стеван Раичковић, ВЕЛИКО ДВОРИШТЕ — приповетке 3,50		
49) Живорад Михаиловић, ТРОТИПА ИЗ РАЗРЕЛА 8,00	102) Љубиша Манојловић, НА ЧАСУ ИСТОРИЈЕ 4,50		
50) Георг Мартинов, ЗЕМЉИНА СЕСТРА 8,00	103) Андерсен, БАЈКЕ 5,50		
51) Сидан Перо, ОСВЕТА РОБИНА ХУЛА 8,00	104) Хенрик Сјенкјевич, КРОЗ ПУСТИЊУ И ПРАШУМУ 5,50		
52) Невил Волл, ЧИЧА МИРКО 8,00	105) Максим Горки, ПРИПОВЕТКЕ 3,50		
53) Иван Блајтон, ВЕЛИКО СУРОНО ВРЕМЕ 8,00	106) Марк Твен, ТОМ СОЈЕР 5,50		

★ ★ ★ ★ ★ ПОШАЉИ СРЕЊКУ ЗА 10.050 НАГРАДА! ★ ★ ★ ★ ★

ПРОСВЕТИН БАЧКИ КАЛЕНДАР 1970/71 160 СТРАНА ВИЂЕНИ ФИЛМОВИ ТВ ЕМИСИЈЕ ПРЕДМЕТИ И НАСТАВНИЦИ ЈЕДИНИЦЕ МЕРА ПРЕТВАРАЊЕ

ВРЕМЕ У СВЕТУ НАЈВИШЕ ПЛАНИНЕ НАЈВЕЋА ОСТРВА СТАНОВНИШТВО КОНТИНЕНТИ ГРЦИ АЛФАБЕТ ТРАЈАЊЕ ДАНА И НОћи

ИДУЋЕ СЕДМИЦЕ: НЕВОЉА ЗБОГ ЛИМУНАДЕ!

ВЕЛИКИ СТРАХ

ГРОБАРЕВА ПРИЧА

Хонорар: 90 и. дин.

Било ми је двадесет осам година када сам 1950. године, без знања родитеља, одлучио да напустим родно село Горњу Трешњицу, које се налази недалеко од Љубовије, и преселим се у Лозницу са жељом да нађем било какав посао. Пошто у граду нисам познавао никога, првих дана сам се осећао веома усамљен и потиштен. Али једне вечери упознао сам се са једним старијим човеком који се звао Радиша. Вероватно је знао да нигде не радим јер ме је често виђао да ходам без посла, па ми је предложио да радим као чувар на гробљу. Одмах сам пристао јер нисам имао другог избора и већ сутрадан требало је да се јавим на ново радно место.

Другови који су ту радили били су веома пријатни и увек расположени за причу и шалу. Једне тихе мајске вечери седели смо на гробљу, испред куће у којој смо становали. Моји другови Радоје и Милован, који су радили исти посао као ја, причали су о гробљу и мртвацима. Причали су ми како се у граду пре неколико дана обесио један младић који сада сваке вечери, у пола ноћи, излази и шета по гробљу певајући неку чудну песму. Нисам веровао у загробни живот па ни у могућност да мртав човек може да оживи, али слушајући њихову маштовиту причу осећао сам како ми се кожа жежи и тело подрхтава. Дошло је и време спавања и ми смо ушли у кућу. Нешто од умора а нешто од дужег неспавања брзо сам заспао.

Око пола ноћи требало је да обиђем гробље и после дужег спавања пробудио сам се мислећи да је већ време за обилазак. Почех размишљати о обешеном младићу, сматрајући да је потпуно жртвовање самог себе савршена бесмислица, кад чух неко претурање по даскама које су се налазиле на тавану и мало затим и звекет ланаца у ходнику. Сав се претворих у ухо и несвесно почех да навлачим ћебе на главу.

Погледах у правцу где су лежали моји другови и још више се изненадих кад видех како мирно спавају. Тада помислих да је то само плод моје маште.

Кад сам мислио да се обучем и обиђем гробове, дупа-

ње по даскама и звекет ланаца чуо се још јаче. Страх ме још више обузе и ја, док ме је у грлу нешто стезало, шапатом почех дозивати своје другове. Све је било узалуд јер су они и даље чврсто спавали.

Тада се врата уз језиву шкрипу почеше полако отворати и нека мала кретенаста прилика у белом огртачу појави се на вратима. Избезумљен од страха, чврсто сам стезао покривач рукама не могавши ни речи да проговорим.

Човечуљак са великом главом и зубима као у дивље свиње, полако је затварао врата. Лагано, на прстима, приђе мом кревету и поче да ми још више навлачи ћебе на главу. Потпуно сам изгубио моћ говора а снаге нисам имао ни да се померим а камоли да вичем, док ме је човечуљак хватао за бедра и све више стезао.

Не знам како, али изнена-

ЧВРСТО САМ СТЕЗАО ПОКРИВАЧ РУКАМА НЕ МОГАВШИ НИ РЕЧИ ДА ПРОГОВОРИМ.

да сам продорно вриснуо и скочио са кревета преврнувши једну столицу. Одједном се светлост упали и ја, седећи на поду сав избезумљен, угледах своје другове

како се од смеха ваљају по кревету и оног истог човечуљка, који се сада исправно, како скида плашт и маску с лица.

Као чувар радио сам још

пет година и за то време није престајало да се прича о тој шали.

Рашко Карадаровић, пензионер
Ботничка 51
Лозница

ЈАМА ПОРЕД ПИРАМИДЕ

Хонорар: 60 и. дин.

Пре неколико година провео сам 6 месеци у нашем војном одреду у саставу снага ОУН. У току тих шест месеци ми

смо двапут одлазили на одмор по неколико дана. Ја сам оба пута отишао у Каиро.

Пирамиде, нарочито Кеопсова, толико су ме импресионалирале да сам неколи-

ко пута навраћао да их разгледам и да им се дивим.

Дуго сам тако лутао око пирамиде по немилосрдном афричком сунцу разгледајући ископине, пењући се на пирамиде и Сфингу. Тако

сам доспео и тамо где умало нисам настрадао.

Док сам се пео по остацима старог храма у близини Кеопсове пирамиде, пажњу ми је привукао један отвор на малој узвисини. И то сам пожелео да видим, као и све остало, јер сам знао да се вероватно никада више овамо нећу вратити.

Попео сам се до тог отвора и закорачио унутра. Хтео сам да учиним још један корак, али тада сам се инстинктивно ухватио за остатке камења којима је некад улаз био зазидан. То ме је спасло. Још један корак и ја бих упао у омањи квадратни отвор. На дубини од преко десет метара назирало се дно. То је у ствари био као некакав бунар чији су зидови били од каменних блокова. Стене тих зидова, то се видело горе при врху, биле су изванредно глатке.

Језа ме ухватила при помисли шта би се догодило да сам упао. Када бих и остао жив и неозлеђен, не бих се могао попети горе. Дозивање би се одоздо тешко чуло. За успомену сам се сликао на улазу.

Бранко Властелица
професор
Браће Сантини 4/III
Сплит

ФОТОГРАФИСАО САМ СЕ ПОРЕД ЈАМЕ ЗА УСПОМЕНУ

НЕ СМЕМ НИ ДА ПОМИСЛИМ ШТА БИ СЕ ДЕСИЛО ДА САМ ПАО ДОЛЕ.

ВАСКО МЕ СПАСАО

Хонорар: 60 н. дни.

Аогађај се одиграо првих дана рата на периферији града Битоља код војне болнице, сада болнице за ТБЦ. Ту су и касарне поред којих се налази пространа ледина на којој су Немци, не знам зашто, живели под шаторима. То се место зове Астани (турска реч, значи болница).

Из дана у дан били смо све гладнији. Ми, деца из нашег сокака, често смо стајали поред бодљикаве жице касарне и са лончићима у рукама чекали да се неки фашиста смиљује на нас и да нам нешто за јело.

Једног дана, док смо тако чекали с празним судовима, дошао је кувар са пуном кофом макарона. Таман је почео да нам дели макароне, а поред нас се створила строга, страшна и сурова фигура немачког официра. Почео је да се дере и крешти на куvara, ваљда зато што нам је давао макароне.

Кад се кувар изгубио, намргођени официр окренуо се према нама. Следили смо се од страха и остали на месту, не мичући се. Ваљда је ово још више разбеснело официра и он је почео да отвара футролу револвера.

Наједном, отрезнили смо се али било је касно. Револвер је био уперен право у мене, можда само зато јер сам му била најближа.

Све се то одиграло за трен. Гомила деце почела је да прескаче јарак који је био поред саме ограде. Одједном сам чула ту поред себе како ми мој вршњак Васко Ванђеловски виче: „Бежи Мицо!“ Он се зауставио да ме опомене.

Била сам малаксала од страха, коса ми је била сва мокра од зноја. Осећала сам како ми срце снажно куца. Колена су ми клецала.

Не сећам се како се то догодило, али у тренутку кад ме је Васко опоменуо, ја сам испустила лонче и топле макароне просуле су ми се на босе ноге. То ме је некако повратило. Окренула сам се и почела да бежим.

Одјекнуо је пуцањ! Ја сам била неповређена, али не и мој друг Васко.

Чим је остварио свој циљ официр се мирно повукао. Васко је лежао тешко рањен. Плачући сам га одвукла до прве куће.

Другог дана Васко је умро.

Ево двадесет година како радим са децом и деси се да у разреду имам ћака по имену Васко. Крв ми се следи

кад покушам да изговорим то име! Никако да заборавим страшну фигуру фашисте и мога доброг друга Васка.

Милица Нацковска, учитељица Маршала Тита 154 стан 21 Битољ

БИЛО ЈЕ КАСНО: ОФИЦИР ЈЕ ВЕЋ УПЕРИО РЕВОЛВЕР У МЕНЕ.

ОЛЕ! ОЛЕ! ТОРЕАДОР!

Хонорар: 60 н. дни.

ХТЕО САМ САМО ДА ИСПРОБАМ ДА ЛИ СЕ БИКОВИ ЗАЛИСТА ПЛАШЕ ЦРВЕНЕ БОЈЕ.

Родио сам се у малом славоноског местацу недалеко од Саве. Преко пута моје куће налазила се једна велика пољана. Ту је једна глува баба увек чувала две краве и једног младог бика. Почеле су да ничу антене — стизали су први телевизори. Једног дана гледао сам репортажу из Шпаније и нарочито ми се свидела корида.

Моја баба, која је раније живела у Београду, често је одлазила у велики град и увек ми доносила поклоне. Пошто је знала да навијам за „Звезду“, једном је хтела да ми купи мајицу са бојама клуба, али није нашла праву, па је донела чисто црвену. Одмах сам кренуо

да је испробам као фудбалер.

Али, кад сам изишао напоље угледао сам оног бика. Радозналост ме натера да испробам да ли се бикови стварно боје црвеног платна. Скинем мајицу, ставим је испред себе и уздигнуте главе пођем према њему вичући: „Оле, оле...!“

Бик је мирно пасео траву док му се нисам сасвим приближио и почео га ударати по глави раширеном мајицом.

Кад је у једном тренутку бик опазио мајицу, тако се наругушио и зафрктао да мени срце сиђе у пете.

Схватих да је време да се матадор повуче, бацих бику на очи мајицу и окренух му леђа. Бежао сам према пријатељу.

Тек кад сам претрчао пругу зауставио сам се и погледао иза себе. Бик је полетео за мном, али није могао далеко због мајице на очима. Како ћу сад без мајице? Обишао сам бика у великом кругу и отишао баби која га је чувала. На сав глас сам викао да ми скине мајицу али она ништа није чула. Које ли муке! Седео сам крај ње до мрака и тек кад је пошла кући видела је мајицу на роговима свог бика. Скинула ју је и дала ми. Тада сам закључио да је згодније бити лекар, техничар или нешто друго, све пре него матадор. О свом подвигу испричао сам оцу и мајци тек годину дана касније. Зна се због чега.

Симо Десанчић, техничар Краљевихина 5, Загреб

АКО СТЕ СЕ МНОГО УПЛАШИЛИ!

Опишите са овим подацима (време, место, имена лица итд), свој истински страшни доживљај и пошаљите „Политикином забавнику“, Београд Македонска 29. Потпишите се и уз тачну адресу ставите занимање. Објављени радови биће плаћени.

ЗОРА... САМО ЈЕ РЕКА
ОТПАДАКА ПОДСЕЋАЛА
НА ВЕСЕЛУ И БУРНУ
НОЋ КОЈА СЕ ЗА КАРЛО-
ТУ ТАКО НЕОЧЕКИВАНО
ЗАВРШИЛА...

К... КАКО ЈЕ
МОГАО САМО
ТАКО ДА
НЕСТАНЕ? КАД
БИХ БАР НА-
ШЛА ТЕ БУДЕ...

МАСКА...
КОЈУ ЈЕ
НОСИО ЈЕ -
ДАН ОД ЊИХ!

ОНИ... ЗАРОБИЛИ
СУ ГА! ЗАШТО?
АЛ' НИЈЕ НИ
ВАЖНО! МОРАМ
ДА ДОВЕДЕМ
ПОМОЋ!

АЛИ, ПЛАТА ЈЕ
ПРИМЕТИО ДЕВОЈКУ...

ШТА
ЈЕ?

ОНА ДЕВОЈ-
КА... СА
ХАЗАРДОМ!

И ТРЕНУТАК
КАСНИЈЕ...

ТУ
ЈЕ...

ТРЕБАЛО ЈЕ ДА ЗНАМ...
А ЈА, БУДАЛА, ПОВЕРО-
ВАО ДЕВОЈЦИ ОШАМУ-
ЋЕНОЈ ОД КАРНЕВАЛА!
ОВИ СУ БАР ПАМЕТНИ...
ЛЕГЛИ СУ ДА
СПАВАЈУ!
РАДО БИХ
ИМ СЕ
ПРИДРУ-
ЖИО!

НЕ ТАКО БРЗО, СЕЊО-
РИТА КАРЛОТА!
МОЖДА ЋЕ ВАМ
БИТИ ПРИЈАТНИЈЕ
С ВАШИМ ПРИЈА-
ТЕЉЕМ!

ЈУТРО... ЗНАМ
ДА СИ
НЕРВОЗАН... АЛ'
МОРАШ ДА ЈЕДЕШ...
ЗА ДАНАШЊУ
УТАКМИЦУ ТРЕБА-
ЋЕ ТИ СНАГЕ! А
ГДЕ СУ КАРЛОТА
И ХАЗАРД?

НИСУ
ТУ?
ОХ, ОЧЕ!
ОНДА
ТО
МОЖДА
И НИЈЕ
БИО
САН!

И ДЕЧАК ЈЕ ИСПРИЧАО О
ТЕЛЕФОНСКОМ РАЗГОВОРУ...

... НЕ
СМЕМО
ПОЗВАТИ
ПОЛИЦИЈУ!
А АКО НЕ
ИЗГУБИМ
УТАКМИ-
ЦУ...?

НАЛАЗИШ СЕ ПРЕД
ТЕШКОМ ОДЛУ-
КОМ! НИЈЕ ДНА У-
ТАКМИЦА НЕ ВРЕДИ
КОЛИКО ЊИХОВИ
ЖИВОТИ А ИПАК...
ТВОЈИ ДРУГОВИ
ТИ ВЕРУЈУ...?

ЉУДИ ВАГОН

ПРИЧА ИЗ ЖИВОТА ☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

Путници су мирно спадали не слушајући да се њихов вагон откачио од композиције и сад лећи низбрдо у сусрећ смрти

Догодило се то пре десетак година. Била је ноћ, деча зима. Три часа ујутру. У брзом возу који је ишао према немачком граду Аугсбургу путници су спавали, а локомотива брктала с муком савлађујући успоне. То је оно доба пред зору кад сан незадрживо склапа очи чак и они који пате од најупорније несанице.

У једном тренутку, кад је локомотива извукла воз уз оштру стрмину, негде на крају композиције осетио се кратак трзај. Кука која је везивала последњи вагон за композицију пукла је. Воз је повећаном брзином наставио пут, а последњи вагон је за тренутак застао на самом домаку врха, да би затим најпре полако а затим све брже полетео натраг низбрдо.

Нешто морамо учинити!

Нико у вагону ништа није осетио. Путници су у разним положајима спавали сном који је у возу обично чврст и омамљујући. Једна млада жена се пробудила ус лед наглог трзаја, али пошто је мало сачекала и ослушнула равномерну лупу точкова поново је заспала.

Вагон је сад већ јурио брзином од преко 50 километара на час.

У то време скретничар који је спавао у својој кућици из које је надгледао деоницу К-5, тргао се из сна. Погледао је на светлећи бројчаник свог часовника. Било је 4 и 15. Још читава два часа неће наићи никакав воз. Могао је још да одрема. Наједном он зачу хуку композиције која наилази. Какав то воз може бити у ово доба? Скочио је и истрчао на поље. Никаквог уобичајеног сигнала није било, али се хука појачавала. Тада је угледао вагон. Било му је јасно шта се догодило и пожурио је према телефону...

Око 25 километара одатле, у долини налазила се железничка станица. Дежурни службеник Курт Хоган играо је карте с једним пријатељем. Ноћна служба није захтевала од њега неки посебан напор, па је гледао да прекрати време. Одједном у собу уђе узбуђен службеник са телеграфа и предаде му по-

руку из деонице К-5. „Пре неколико тренутака, у 4 и 16 један вагон великом брзином пројурио је поред мене и упутио се према деоници К-4. Вероватно се откачио од брзог воза на стрмини“.

Велика шрка

Хоган гласно прочита поруку, баца карте и устаде. Шта да раде? Телеграфиста узвикну: „Вагон је сигурно већ дошао до К-4, али шта ће бити кад налетити на кривину између К-2 и К-1?“

У том тренутку у собу уђе машиновођа Вил Тормин. Од

мах је схватио о чему се ради и кратко рекао:

— Нешто морамо учинити! — Шта да урадимо? — рече Хоган очајним гласом.

— Најгоре је чекати — рече одлучно Тормин. — Великог избора немамо. Људи у вагону осуђени су на смрт. Остаје нам само да узмемо резервну локомотиву и пођемо полуделом вагону у сусрет и тако покушамо да га задржимо... и то ако је и како могуће пре велике кривине. Иначе...

Хоган је ћутао. Био је свестан колико је Торминово предлог ризичан.

— То је једина шанса —

РАСТОЈАЊЕ ИЗМЕЂУ ВАГОНА И ЛОКОМОТИВЕ СМАЊИВАЛО СЕ ФАНТАСТИЧНОМ БРЗИНОМ. ТОРМИН ПОМИСЛИ ДА КОЧИ, АЛИ БИЛО ЈЕ КАСНО.

узвикну Тормин. — Пустите ме да ја покушам. Узећу резервну локомотиву.

— Иди, Тормине. — Желим ти од срца да успеш, мада...

Резервна локомотива је као и увек била спремна. За мање од једног минута она ишчезе у ноћи.

Пролазећи деоницом К-1 Тормин је приметио скретничара али није имао времена да се зауставља. Морао је пре откаченог вагона да стигне до велике кривине. Јурио је брзином од 70 километара на час. Никад ова стара резервна локомотива није имала прилику да се по-

каже као сад. Брктала је јурећи у сусрет необичној немани која се сад отуда, из мркле ноћи, устремила на њу.

Сјасоносни

»сугар«

Тормин осети олакшање кад виде да је стигао надмак велике кривине. Стигао је пре вагона. Значи, можда ће успети. Само да пређе кривину и изађе на праву пругу где ће се сусрести с вагоном. Што даље од кривине то боље.

Кад је оценио да је већ доста одмакао од опасност заокрета, Тормин поче да кочи. Локомотива послушно успори и стаде. Он искочи на земљу, прође неколико корак напред и леже на пругу. Прислони уво на ледену шину и ослушну. Вагон се приближавао. Хука је постајала јача.

Тормин уђе у локомотиву и крену назад према великој кривини. Повећа брзину на 50, па на 60 и најзад на 70 километара. Вагон је већ био близу и сад је јурио локомотиву као да жели да је сустигне. Растојање се смањивало. Тормин помисли да успори али виде да вагон јури брже од локомотиве и да ће до удараца доћи ускоро. Он рашири ноге да би боље поднео удар.

Вагон удари у локомотиву, Тормин посрте, одбојници као да се спљоштише, али сад оба возила наставише пругом заједно.

Тормин за тренутак одахну и ухвати се за пречагу. Притиска вагона као да одгурну локомотиву али она добро издржа.

Сад је требало успорити и ући у велику кривину. Маневар није био лак. Али, Тормин је осетио да је успео. Људи у вагону нису ни слутили у каквој се смртној опасности налазе, били су спасени.

На перону је чекао Хоган са својим помоћницима. Вил Тормин сиђе и упаде у његов загрљај. Настаде тихо честитање. Тормин само додаде: „Хвала на поверењу, дао си ми локомотиву“.

А путници почеше радознано да извирују на прозоре и врата питајући зашто се њихов воз зауставља на станици Фрајберг. Д. К.

ПРЕД ЗАПАЊЕНИМ СКРЕТНИЧАРЕМ УКАЗАЛА СЕ СТРАШНА СЛИКА: ПУТНИЧКИ ВАГОН НЕЗАДРЖИВО ЈЕ ЈУРИО ПРЕМА ВЕЛИКОЈ КРИВИНИ.

ПАЗИ! ПРОМ

Први аутомобил направљен је пре нешто мало мање од сто година. У почетку нико није много ценио ова „кола без коња“. Људи су говорили да бензинска испарења и дим кваре ваздух, да су аутомобили опасни и да могу да усмрте човека, а да бука мотора плаши коње на путевима и узнемирава кочијаше и јахаче.

Аутомобили су се у почетку често ква-

рили и тада су се на сцени опет појављивали коњи који су их одвлачили до радионице на оправку!

Први аутомобили били су врло спори, једва нешто бржи од коња. У Енглеској је постојао закон по коме није била дозвољена вожња бржа од 6 километара на час, а испред аутомобила морао је ићи човек са црвеном заставом да опомиње пешаке на опасност која им прети од „кола без коња“...

Пре нешто више од 70 година, тачније 1896, донет је у Енглеској нови закон по коме су аутомобили могли да „јуре“ брзином од око 20 километара на час и то — без човека са црвеном заставом.

Кад је почетком 20. века у Европи било већ много аутомобила, у Енглеској је 1902. године максимална дозвољена брзина повећана на 30 километара на час. Људи су запањено гледали како аутомо-

ПРВИ БИЦИКЛ. — Било је потребно много храбрости да се човек на њега попне. Јахач би најпре ставио једну ногу на педал, скакутао уз бицикл који је већ био у покрету и коначно би скочио на седиште, које је било постављено тако високо да се често дешавало да бициклист падне и угрува се.

6 км на час!

Пешак са црвеном заставом опомиње свет на улицама Лондона да пропази опасност. Мотор брекће и плаши коње. Ах, каква се све чуда не измишљају!

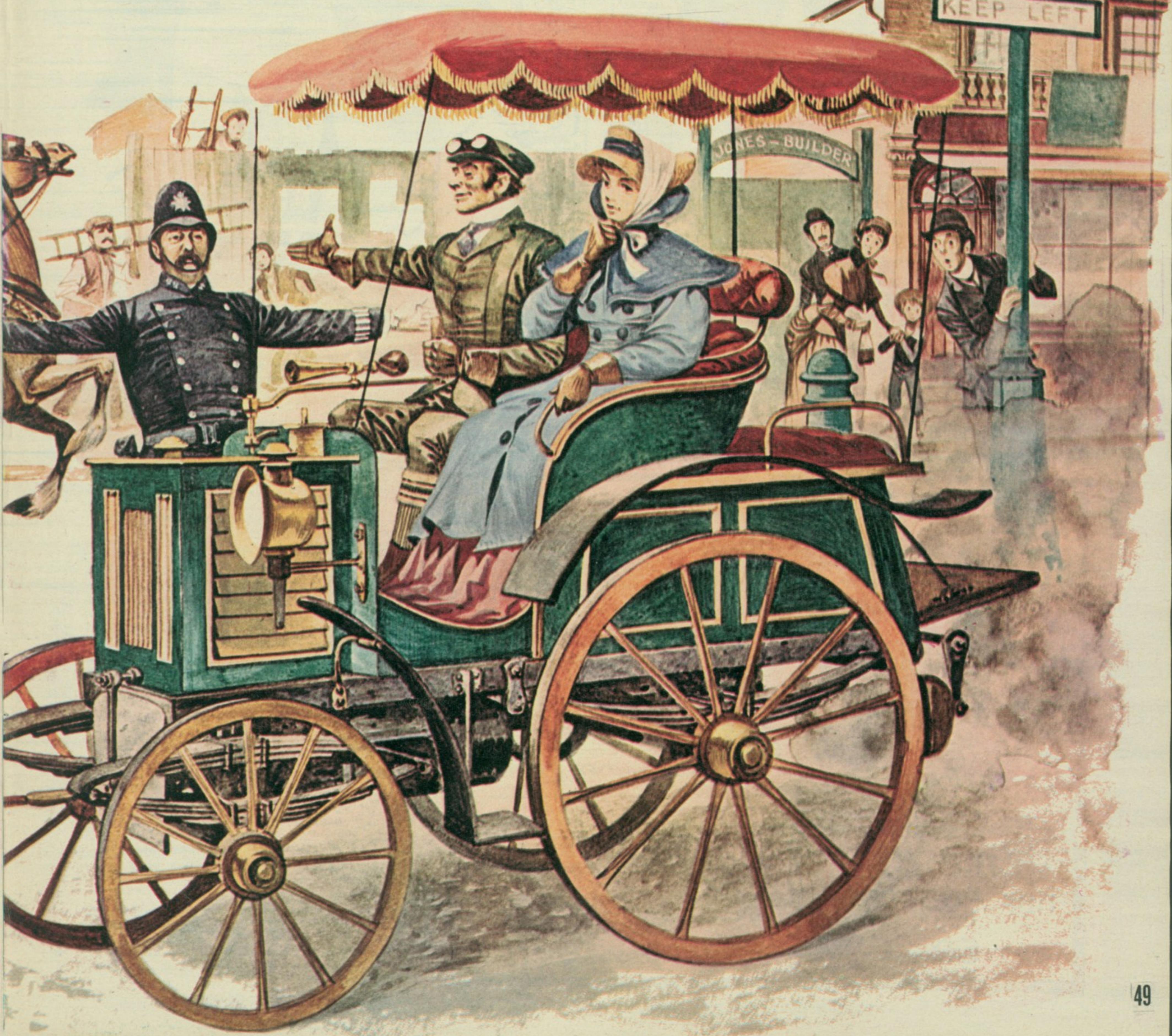
ДАЗИ АУТО!

били „јуре“ путевима, али су се ускоро навикли на брз саобраћај, нарочито кад се на улицама појавио први аутобус.

Забринутост људи због појаве аутомобила била је оправдана. Ваздух у великим градовима постао је опасно загађен издувним гасовима. Неки научници сматрају да су овај ваздух, као и дуван, главни кривци за ширење рака на плућима. У Америци је недавно донет закон који

обавезује фабрике да производа кола која бар за трећину од досадашњих мање загађују ваздух. Показало се и да аутомобили заиста убијају људе: у саобраћајним несрећама гине се као некад у ратовима. Једино је забринутост за живце коња била неоправдана: аутомобили су потпуно потиснули коње са градских улица. Сво је један од првих аутомобила, „Дајмлер“, произведен 1896. године.

НИКО ПРЕ СТО ГОДИНА НИЈЕ СЛУТИО
ДА СЕ УЛАЗИ У
»ВЕК АУТОМОБИЛА«

4. ЖУЛО

SOMBOLED МАКСИМАЛНИ СЛАДОЛЕД

ХЛАДИ, СЛАДИ И - НАГРАДИ!

КАДА СМАЖЕШ СЛАДОЛЕД

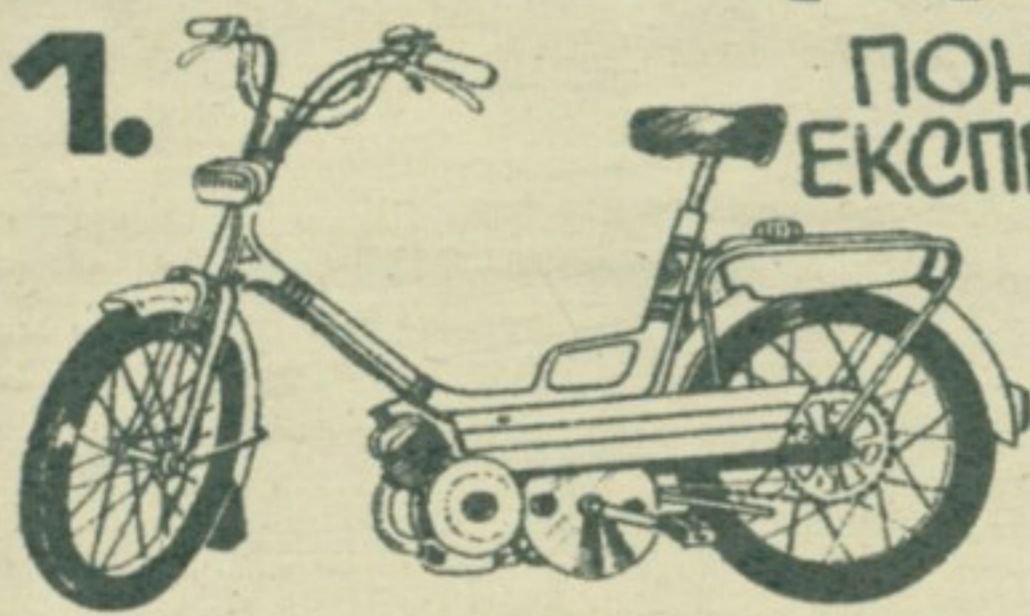
ПОШАЉИ НА - СОМБОЛЕД

ДОКАЗ ДА СИ ПОТРОШАЧ

СОМБОЛЕДОВ НАВИЈАЧ!

НАГРАДЕ:

1. ПОНИ-ЕКСПРЕС

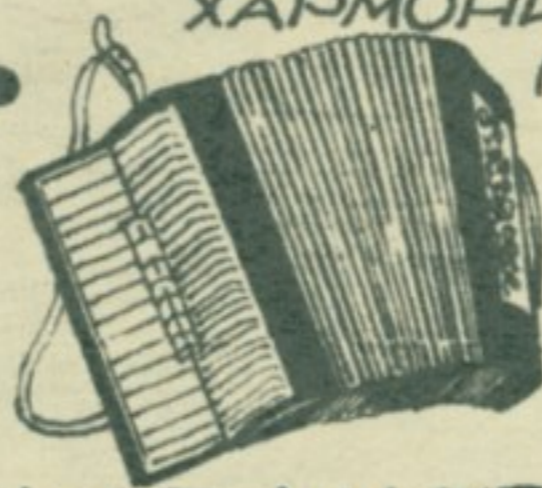
3.

КИНО-КАМЕРА

2.

ХАРМОНИКА (ДЕЦЈА)

ОСТАЛЕ НАГРАДЕ:

3 ПАРА РОЛШУА

5 ТРАНЗИСТОРА

2 ФОТО-АПАРАТА

10 ГАРНИТУРА НАЛИВ ПЕРА

5 ЛЕКСИКОНА "СТРАНИХ РЕЧИ" - М. ВУЈАКИЋА

20 КЊИГА "ВОДЕНИЦА НА ФЛОСИ"

10 КЊИГА "НЕМАСКИ У 100 ЛЕКЦИЈА"

30 КЊИГА "ПЕТАР ПАН"

SOMBOLED
ПИК "СОМБОР"

СОМБОР

1. Кад поједеш Сомболед-сладолед, сачувај ПОКЛОПАЦ ОД ЧАШИЦЕ ИЛИ КОРНЕТА, КЕСИЦУ (ако више волиш сладолед на штапићима) а од Снежног аса пакованог у чашама ИЗРЕЖИ ДЕО КОЈИ ЈЕ НА ЦРТЕЖУ ОЗНАЧЕН СТРЕЛИЦОМ.

2. Кад скупиш 20 било којих од ових „доказа“ да си СОМБОЛЕДОВ навијач, стави их у већи коверат и одмах пошаљи на адресу СОМБОЛЕД, ПИК „СОМБОР“ — СОМБОР. Адресу можеш да испишеш сам а можеш и да на коверат залепиш адресу коју смо лево штампали.

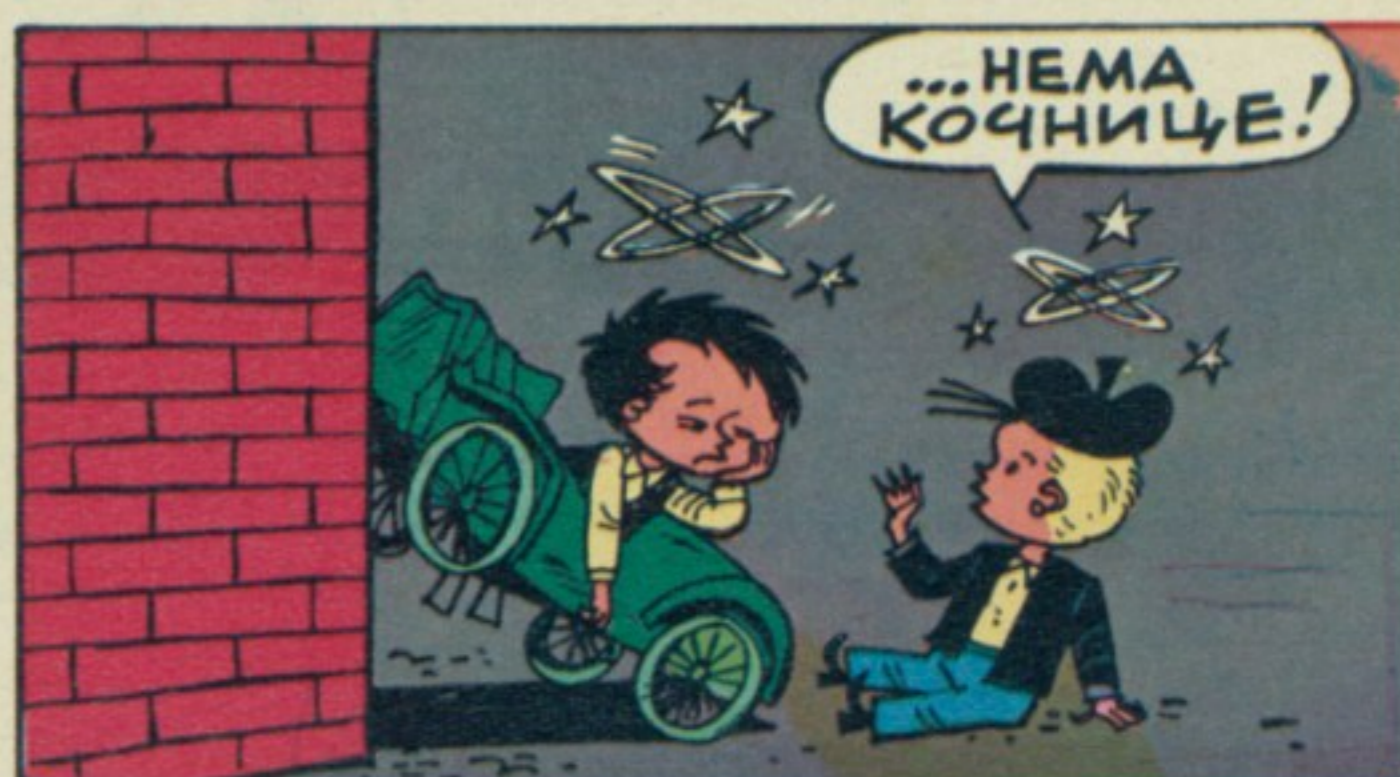
3. НА ПОЛЕЉИНИ КОВЕРТА ЧИТКО ИСПИШИ СВОЈЕ ИМЕ, ПРЕЗИМЕ, МЕСТО СТАНОВАЊА, УЛИЦУ И БРОЈ.

На крају овог месеца извући ће се на срећу награде међу свима онима који су послали 20 ДОКАЗА. Имена награђених биће објављена у „Политикином забавнику“. (Онима који су супернавијачи дозвољено је да пошаљу више коверата са по 20 доказа).

4. Награде ће се извучити међу онима који пошаљу САМО СОМБОЛЕДОВЕ ДОКАЗЕ (поклопце од сладолета итд). Неће се примати коверте на којима није залепљена поштанска марка.

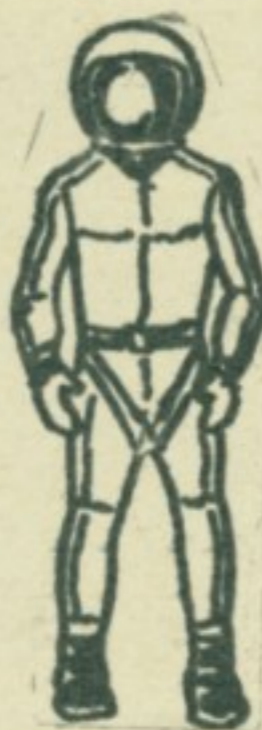
ПАЖЉА: ДА СЕ ОЛАКША УЧЕШЋЕ У НАГРАДНОЈ ПАРТИЦИПАЦИЈИ СМАЉЕШ УКУПНО ДОКАЗА

Ленис у новој школи

БИЛ БРАУН

ПАТКЕ ИЗ СВЕМИРА

Ужаснућ, новинар је осећао као да му је мозак од јуме и да га неко расшеже и скућља

ФАНТАСТИЧНА ПРИЧА

Трудећи се да са брзином и тачношћу које су од њега створиле најбољег репортера „Тајмса“ очи сваки детаљ, Раферти се приближавао усамљеној, оронулој кући старог Алсопа пред којом није било ни радозналих сељака ни амбулантних кола. Кад Алсоп изађе на веранду да га дочека, Раферти му се представи!

— Ја сам Раферти, новинар „Тајмса“. Неко нам је телефонирао да се овде срушио један авион. Да ли је то тачно?

— Нееее... — отеже домаћин свој одговор после дужег размишљања.

Авион без крила

Баш тад зашкрипаше врата и на веранди се појави госпођа Алсоп. Надајући се да је она паметнија од свог мужа, Раферти понови питање али доби исти одговор.

— Позив је сигурно био лажан — закључи Раферти okreћући се да пође. — Неко нам је јавио да је јутрос на ваше имање пао запаљен авион.

Лице госпође Алсоп изненада сину:

— Ооооо! — узвикну она. — Да, тако је, али није пао — слетео је! Осим тога то и није авион. Хоћу да кажем да нема крила!

— Молим? — упита репортер застајући изненађено. — Авион без крила?

— Да — одговори жена. — Сада је у нашој стаји. Припада неким људима који чекићем кују гвожђе... Најбоље би било да одете до стаје и погледате га. Алфред ће вас одвести.

Невидљиви зиг

Идући за Алсопом Раферти је размишљао о разним особинама, манијацима и идиотима које је као новинар сретао, али су Алсопови својом бескрајном глупошћу тукли све остале.

— Имамо пуно пилића ове године — рече Алсоп. — Шта мислите да ли ће пилићима бити добро горе на звезди?

— Горе на чему? — упита Раферти запањено.

— Рекао сам на звезди — одговори Алсоп отварајући врата стаје.

Кад је Раферти погледао унутра одмах му је било јасно да коначно има причу по коју је дошао.

Предмет је изгледао као велики еластични балон чије је дно било равно. Балон је сигурно био дело неког сулудог аматера коме је пало на памет да направи „свемирски брод“. Раферти је већ размишљао о наслову свог чланка: „Сељак направио ракетни брод за лет на Месец!“

— Алсопе, да ли сте ви направили ту ствар? — упита он домаћина.

— О, не — насмеја се Алсоп. — Не бих ја то умео. Неки наши пријатељи су у њој допутовали.

— А ко су ти ваши пријатељи? — упита Раферти опрезно.

— Смешно звучи, али у ствари не знам — одговори Алсоп. — Знаете, они уопште не говоре!

Раферти полако приђе „балону“ али изненада удари у нешто иако пред собом није видео никакву препреку.

— Заборавио сам да вас опоменем — рече Алсоп извињавајући се.

дао мали инкубатор да би могли да излегу и одгаје пилиће на путу.

»Људи који кују гвожђе«

Кад су ушли у кућу Раферти виде да посетиоци заиста седе један до другог на столу. Махали су дугим, еластичним антенама, лица су им била сасвим без израза, као стакло, а округле очи као насликане.

Рафертију се учини да ће да се онесвести па се чврсто ухвати за довратак. Госпођа Алсоп му објасни:

— Ово су бића која су дошла тим авионом. Они су муж и жена.

Она затим подиже прст и странци упереше антене у правцу њеног чела.

— То је господин Раферти — рече домаћица. — Он је новинар и желео је да види ваш авион.

Раферти с великом муком климну главом, странци скупише антене и учтиво се поклонеше, а „жена“ се мало почеша левом шапом.

Новинар је био потпуно збуњен. Није знао да ли неко од њега прави будалу, да ли је полудео или можда сања...

— Како рекосте да се зову? — упита он.

— Па не знамо — рече госпођа Алсоп. — Видите, они не говоре него праве слике. Упере те смешне рогове у вас и само мисле, а ви онда мислите исто што и они. Питала сам их како се зову па сам видела слику човека који кује гвожђе. Вероватно се зову „Људи који кују гвожђе“...

— Шта мислите, да ли би они разговарали то јест правили слике са мном? — упита Раферти лукаво.

— Свакако, али то би било врло напорно за вас — узврати домаћица.

— Ипак ћу да покушам — рече Раферти упорно. — Молим вас, питајте га одакле долазе.

— То је тешко питање — рече госпођа Алсоп. — И ја сам их то исто питала али ми ни до данас није јасно одакле у ствари долазе.

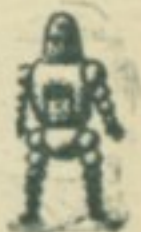
Домаћица подиже прст и антене бића из свемира се окренуше у правцу њене главе.

— Овај човек би желео да зна одакле дозалите: — рече она гласно.

Алсоп муну Рафертија у ребра и шапну му:

— Подигните прст кад будете хтели одговор.

Највећа прича свих времена

Раферти се осећао глупо али ипак подиже прст. Антена жене „Човека који кује гвожђе“ сад је била уперена у Рафертијево чело, тачно између очију! Новинар устукну, али изненада осети као да му је мозак од гуме и да га неко тегли, растеже и поново скупља дајући му неки нов, непознат облик.

Новинар је био ужаснут. Летео је свемиром, кроз бескрајну пустињу док су метеори и звезде промицали поред њега. Изненада се појави једна велика, блештава звезда, остане неко време у његовој свести и затим се изгуби.

Рафертију је одмах било лакше али је дрхтао као прут и био бео као креч.

— Алсопе! — узвикну он кад се мало повратио. — Па ова бића су заиста дошла из свемира. Да ли сте ви свесни шта то значи? Па ово је најважније догађај у историји света! То је највећа новинска прича

— Око летелице је невидљиви зид који спречава да јој се било ко приближи.

— А где су сад ваши пријатељи? — упита Раферти сумњичаво.

— У кући — одговори Алсоп. — Ако желите можете да их видите али је прилично тешко да се с њима разговара.

— Ко су они уопште? — питао је Раферти Алсопа.

— Први пут су дошли пре шест година — узврати домаћин. — Хтели су јаја, можда зато да би гајили пилиће на свету са кога долазе. Требало им је три године да стигну кући, па су се јаја покварила. Зато су се вратили. Овог пута сам им

свих времена! Брзо ме одведите до вашег телефона!

— Немам телефон — рече Алсоп. — Најближи телефон је десет километара дажеко. Уосталом, они за неколико минута одлазе.

— Не! — викну Раферти. — Не смеју да оду пре него што позовем фото-репортера!

— Они морају да отпутују у тачно одређено време — објасни госпођа Алсоп. — Морају да ухвате плим или нешто слично...

— То је нешто у вези с Месецем — рече Алсоп самоуверено. — Месец мора да буде на одређеном месту...

За то време посетиоци из свемира су мирно седели са шапама склопљеним у крилу и пажљиво скупљеним антенама да би показали како не прислушкују шта се догађа у мозговима Земљана.

— Слушајте, Алсопе! — узвикну Раферти очајно. — Да ли имате било какав фото-апарат?

— Наравно — рече домаћин. — Врло је једноставан али добар. Али проблем је у томе што не знам где ми је, а немам ни филм!

Бића из свемира изненада усталоше, окренуше антене једно према другом и великом брзином изагоше из куће.

— Па они одлазе! — викну новинар и појури за посетиоцима.

Али пре него што је Раферти био на пола пута од стаје, блистава летелица клизну напоље, зачу се снажно шиштање и ускоро „балон“ нестаде у облацима...

Пајке нису
укусне!

Сав очајан Раферти седе усред блата пиљећи у облаке у којима је нестала прича његовог живота, највећа новинарска прича на свету!

— Господин и госпођа „Људи који кују гвожђе“ — мрмљао је он замишљено, а онда поче да се смеје. — Па наравно, то значи да се они зову Ковачевић! „Господин и госпођа Ковачевић посетили су у недељу кућу Алфреда Алсопа. Они су се вратили својој кући у звезданом систему Алфа Кентаур са два сандука јаја!“ Каква би то била вест!

— Алсопе! — узвикну новинар с пуно наде. — Да ли су вам посетиоци платили јаја?

— Наравно — узврати Алсоп. — На изврстан начин...

— Покажите ми њихов новац — затражи Раферти грозничаво, надајући се да ће моћи да покаже уреднику бар неки доказ о боравку бића из свемира.

— То није новац — објасни Алсоп. — Они немају новац. Кад су пре шест година били овде донели су нам њихова јаја да се трапимо.

— Пре шест година! — јакну Раферти. — Каква су то јаја?

— Не знам — одговори Алсоп. — Пилиће смо звали „патке из свемира“. Јаја су била у облику звездица. Кад смо их ставили под кокошку она се љутила јер су је „звездице“ боцкале. Али патке нису биле укусне. Личиле су на мешавину нилског коња и ласте, а имале су осам ногу. Само две су се излегле и њих смо појели!

Раферти једва прошапута: — Да ли бар знате где су костури патки из свемира?

— Да ли мислите на кости? — упита Алсоп збуњено. — Да ли смо их псу. То је било пре пет година. Сад је чак и пас мртав.

Новинар зграби шешир и тетурајући се сиђе низа степенице.

Мало касније Алсоп потрча за њим вичући:

— Чекајте, господине Раферти! Нашао сам фото-апарат!

ТУНГА И ХОРДА С ДРВЕЋА

ЈАКУЕГ ДАНА, У РАДУ ЗОРУ...

ШТА ТО ТУНГА РАДИ?

РАТНИК СЕ НЕ МОЖЕ БОРИТИ ПРОТИВ РАЗНИХ ОПАСНОСТИ АКО НЕМА ОРУЖЈЕ! ЈА САМ ОВОЈЕ МОРАО ДА ОСТАВИМ, ПА САД ПРАВИМ ДРУГО!

МЕЂУ ЉУДИМА С ДРВЕЋА НЕМА ОПАСНОСТИ!

ЈА НЕ МОГУ ДА ОСТАНОМ С ЊИМА! ОБЕЉАО САМ ДА КУ СЕ ВРАТИТИ У ЛОГОР ОАК-РОСА! СТРАНАЦ КОЈИ МИ ЈЕ СПАСАО ЖИВОТ ЈОШ ЈЕ ЊИХОВ ЗАРОВАНИК!

НЕ ИДИ, ТУНГА! ОАК-РОСИ СУ СУРОВИ! ОНИ У ШУМИ УПОТРЕБЉАВАЈУ ДУГАЧКЕ ШУПЉЕ ШТАПОВЕ И ИЗ ЊИХ ДУВАЈУ ОТРОВНЕ СТРЕЛЕ! ЖРТВА ОДМАХ УМИРЕ! ТУНГА СЕ ОДАКНЕ НЕКЕ ВРАТИТИ!

СТРАНАЦ ЋЕ БИТИ ПРИНЕТ НА ЖРТВУ КАД ОПЕТ БУДЕ ПУН МЕСЕЦ! МОРАМ ДА ГА СПАСЕМ!

ОНДА ЋЕ ВО-МО СА ТУНГОМ!

НЕ! ВО-МО ЈЕ САД НАШАО СВОЈ НАРОД И С ЊИМ ТРЕБА ДА ОСТАНЕ! ТУ НЕМА ОПАСНОСТИ!

ВРАТИТИ СЕ, МАЛИ БРАТЕ! ЧИМ СПАСЕМ ОНОГ ЧОВЕКА!

ВО-МО ИМА ПРАВО! МОЈА ОДЛУКА ЈЕ ПРАВА ЛУДОСТ! ШТА ЈА САМ МОГУ ПРОТИВ ХОРДЕ ОАК-РОСА...

ПОДСЕТНИК

ЛЕГО СИСТЕМ, увоз из Италије. Од његових делова може се направити брод, тврђава, солитер и све што нам падне на памет. У продавници „Дечје уживање“, Теразије 24. Цена је 7 н. д. мањи и 20 н. д. већи.

ЗА ПОКЛОН

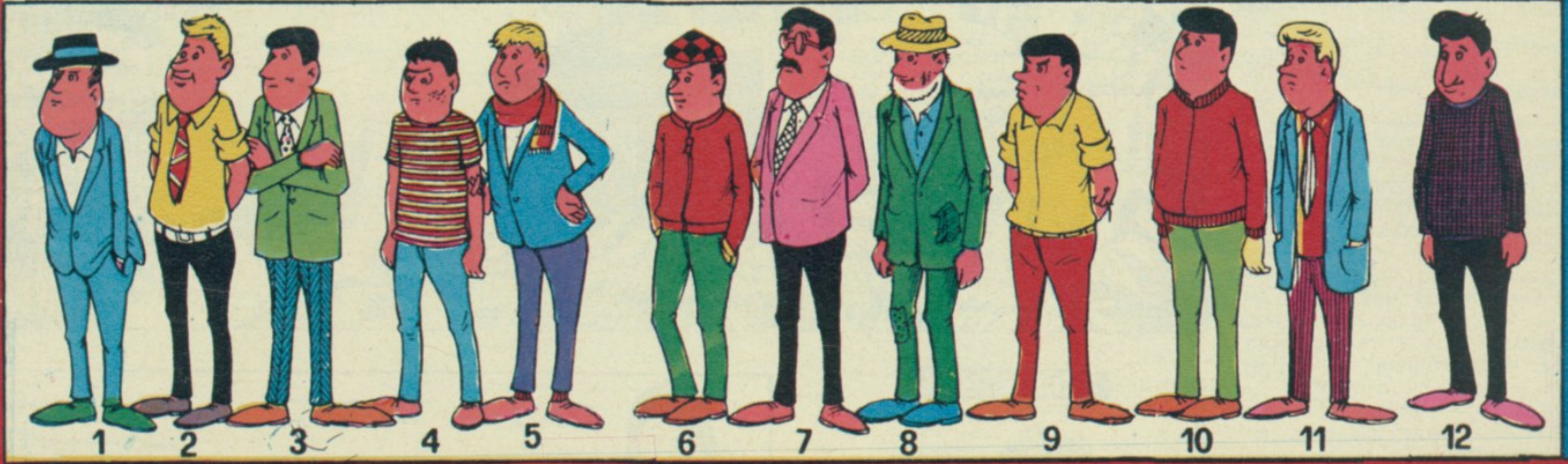
ПЛОЧА ЗА ВАС

»ЗЛАТНИ« ШЕРФЕЗИ

Певач са највише освојених златних трофеја, по томе и назван „Златни дечак“, онима и даље лаке сентименталне песме које достижу високе тираже. Многи му оспоравају неке веће певачке вредности и кажу да је још увек бољи тенисер него певач. Међутим, његове се плоче продају боље него иједног нашег певача. На новој плочи коју је издао „Југотон“ налазе се две композиције „Пијан од твоје љубави“, другопласирана на „Песми лета 70“ и „Море, сунце и лето“. Цена плоче је 8,30 н. д.

БУДИ
ДЕТЕКТИВ!

КО ЋЕ ДА ПЛАТИ?

У кафани „Три грозда“ избила је гужва. Разбијено је много чаша, столова и столица. Срећом није било озбиљнијих повреда али шеф сале Божа нашао се у невољи: „Ко ће да плати разбијени инвентар“? Милиција је зауставила 12 грађана (доњи цртеж) али само четворица од њих су учествовали у гужви.

Можете ли их открити упоређујући горњи цртеж са доњим. Напишите на дописници бројеве четворице учесника у гужви и испишите читко своју тачну адресу и дописницу пошаљите „ПОЛИТИКИНОМ ЗАБАВНИКУ“, Београд, П. факс 124, до 4. септембра ове године.

Међу добрим детективима на срећу ће се извући следеће награде:

I НАГРАДА златник у вредности 68.000 ст. дин.

II НАГРАДА златник у вредности 34.400 ст. дин.

III НАГРАДА два сребрњака у вредности 15.

НАГРАДЕ СУ ИЗЛОЖЕНЕ
У ПРАВИМ ВЕЛИЧИНАМА

БУДИ
ДЕТЕКТИВ!

TRAŽIMO PRIJATELJE

Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама — вршњацима широм Југославије. Имам 9 година. Навијам за „Црвену звезду“. Сакупљам разгледнице и салвете. Елеонора Ранц, 1. октобра бр. 77, Бела Црква — Банат.

Имам 10 година. Желим да се дописујем са друговима и другарицама широм Југославије. Навијам за „Партизан.“ Језик дописивања српскохрватски и македонски. Сакупљам салвете. Надежда Богосављевић, Сарајевска 2, Титово Ужице.

Имам 15 година. Желим да се дописујем са младињима и девојкама из Југославије. Језик дописивања пољски и руски. Małgorzata Ivanjska, Ul. Senicka 23/49, Varšava, Poljska.

Желим да се дописујем са другарицама и друговима из Југославије. Имам 12 година. Навијам за „Црвену звезду“. Скупљам маркице од чоколаде. Вера Ракић, Бранковина код Ваљева.

Имам 15 година. Ученик сам I разреда Трговачке школе. Волим забавну музику и Крунослава Слабинца. Сакупљам разгледнице и плоче. Навијам за „Црвену звезду“. Желим да се дописујем са друговима и другарицама из Југославије. Владимир Боровац, Радничка 68 Н. Н. Пивнице — Вачка.

Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама из целе земље. Идем у VI разред. Скупљам поштанске марке и разгледнице. Језик дописивања српскохрватски и мађарски. Ева Патаки, А. М. Тита 3/II стан 18.

Желим да се дописујем са својим вршњацима из Југославије. Имам 14 година. Сакупљам фотографије певача, салвете и маркице. Марија Тот, Рибничарска 4, Вело Влато — Банат.

Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама из целог света. Имам 10 година. Волим бит музику и Тома Џонса. Ксенија Сић, Трг Царице Милице 7 — приземље, Нови Сад.

Имам 17 година. Желим да се дописујем са девојкама и младињима широм наше земље. Навијам за „Партизан“. Сакупљам разгледнице и марке. Ненад Ковачевић, Н. Коник 34, Титоград.

Желела бих да се дописујем са другарицама из Београда. Завршила сам V разред. Учим енглески језик. Весна Савановић, Ул. Ново насеље 54/7, Трстеник.

Желим да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље и Француске. Имам 15 година. Навијам за „Црвену звезду“. Скупљам значке, разгледнице, фотографије страних глумаца и плоче. Језик дописивања српскохрватски и француски. Стојана Тасић, I булевар 116/26, Нови Београд.

МАЛА ПОШТА

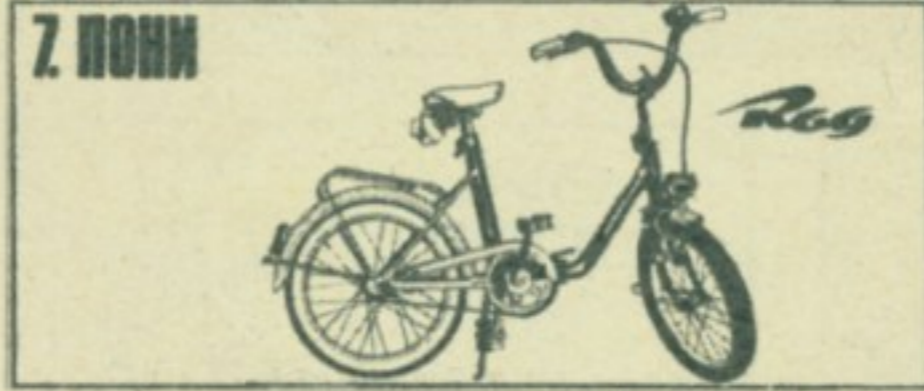
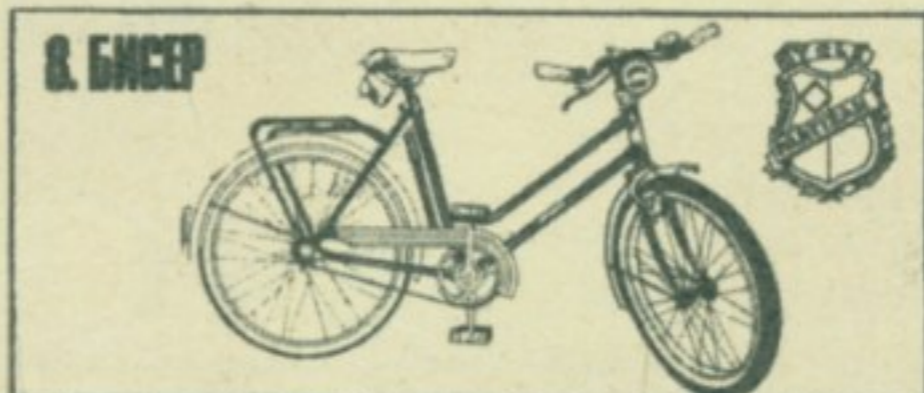
СЕТИО САМ СЕ

Драги Забавниче, волим једну девојчицу која је са мном у разреду и зове се Весна. Целе године сам смишљао како да јој приђем и сетрио сам се. Пошто не знам њену адресу да јој пишем, а знам да и она редовно чита Забавник, молим те објави ово писмо. **МАРЈАН ЈЕЛИЋ, ОШ „Милан Јелић-Чича“, Аранђеловац**

Другарице Весна, кад прочиташ ову изјаву одговори ако хоћеш на ову адресу или преко „Забавника“.

БИЦИКЛИ »РОГ« И »ПАРТИЗАН«

Поштована редакцијо, у 970. броју на 13. страни уз цртеж бицикла »Рог« ставили сте заштитни знак фабрике бицикла „Партизан“, а уз бицикл „Бисер“ заштитни знак фабрике „Рог“. Текст који праги цртеже је исправан, само су заштитни знаци замењени.

Милорад Јоваковић, Вукасовићева 46, Београд

У праву сте, погрешили смо, а уједно се извињавамо и нашим читаоцима и произвођачима ових бицикла.

МОМИРЕ, ЈАВИ СЕ!

Драги Забавниче, живим у Копору и једнога дана сам на плажи упознала једног дечака из Београда. Био је веома пажљив и добар према мени и ја сам га заволела. Рекао је само да се зове Момир. Такође је рекао да живи на Душановцу и да му мама ради у робној кући „Београд“. За неколико дана колико је провео у моме друштву, веома смо се зближили и постали добри пријатељи. Међутим,

изненада — 16. VII — отпутовао је а нисмо се ни поздравили нити ми је оставио своју адресу. Молим те, Забавниче, да га пронађеш и да му даш моју адресу. Нека све ово остане у тајности.

Топла захвалност,
Котор

Да се договоримо: Момир ће доћи у нашу редакцију, а ми ћемо му дати твоју адресу.

ЧЕ ГЕВАРА

Драги забавниче, ради се о опклади, па ми одговори на два питања: када је боље да се учи — ујутру или увече и, како се пише „ЧЕГЕВАРА“?

МАЦА, Зрењанин

Медицина је утврдила да је боље учити ујутру, док је човек одморан јер се тада боље памти. Пуно име јужноамеричког хероја је Ернесто Че Гевара Серна.

ПЕТЛОВО ПЕРО

Драги Забавниче, у вези с наградном игром „Ишчупај петлу перо“ имао бих неколико питања: да ли у једном писму могу по слати два пера; да ли се перо сме дотеривати и да ли перо мора бити послано са кореном и осталим деловима?

Каћ

Перо, онако како је ишчупано петлу шаље се нама. У писму може бити само једно перо.

ПЛОЧЕ ЗА СССР

Драги Забавниче, Мој друг из Совјетског Савеза замолио је да му пошаљем неколико грамофонских плоча наших забавних мелодија. Које плоче да изаберам и како да их упакујем да се у путу не поломе?

Петру Јовачке, Ковин

Предлажемо плоче Ђорђа Марјановића, Радмиле Караклајић, Ивице Шерфеџија, Терезе Кесовије, Вање Стојковић, Дубровачких трубадура, Корни групе итд. Плоче треба ставити у јачу картонску кутију, или између два дебља картона, па их послати као пакет.

У СЛЕДЕЋЕМ БРОЈУ КОМПЛЕТАН СТРИП
РИП КИРБИ
лажна узбуна
HBC 219

* укршћене речи *

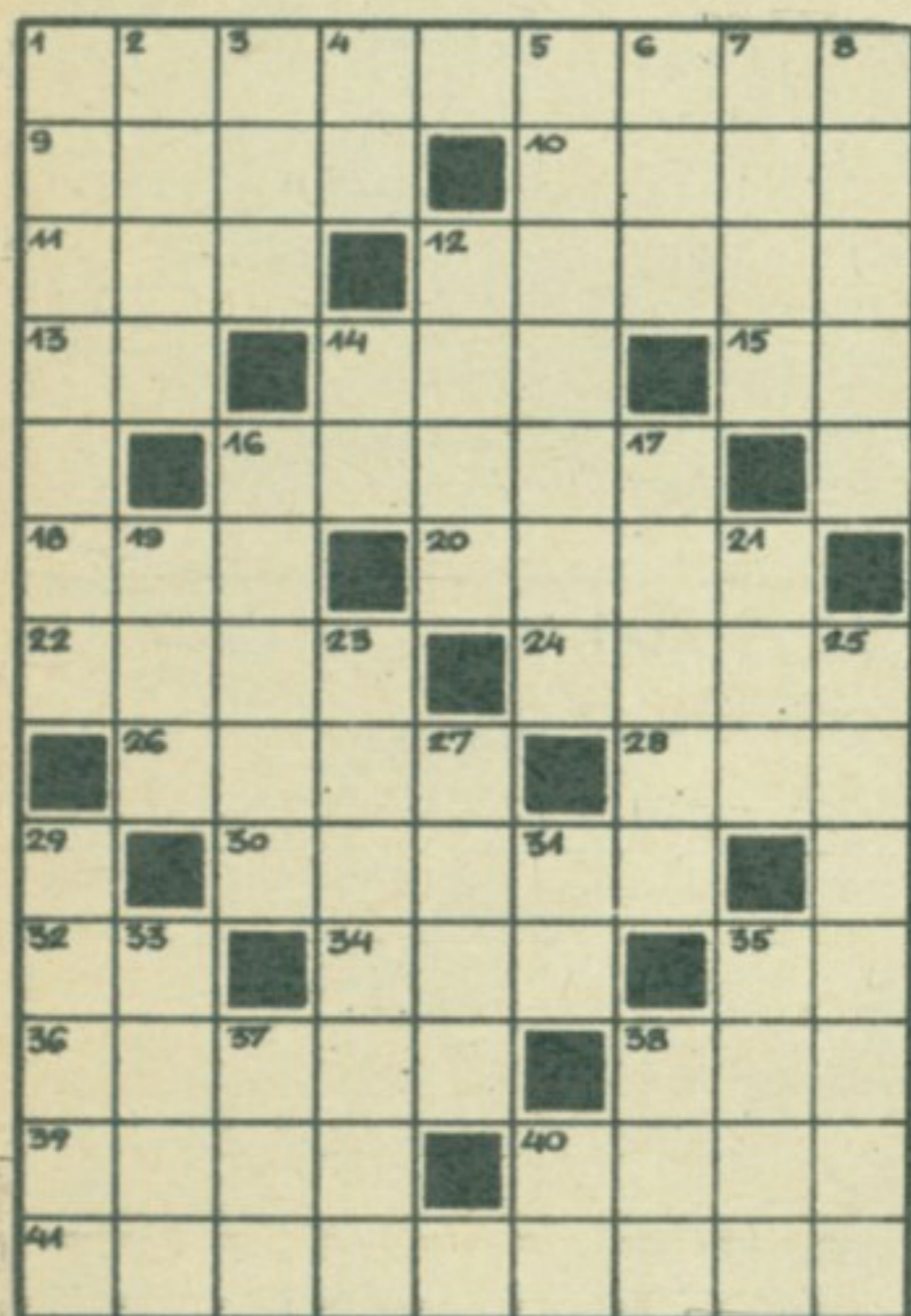
Водоравно: 1) планински венац у Словенији; 9) планински венац у СССР; 10) врста минерала, миловка; 11) врста коњског кретања; 12) стари сребрни новац; 13) памет; 14) кретање воде; 15) предлог; 16) самогласник; 18) орган чула слуха; 20) главни град Јордана; 22) француски књижевник („Нана“); 24)

глас (тур.); 26) женско име; 28) језеро у Северној Америци; 30) стари римски цар; 32) јединица електричног отпора; 34) тишина; 35) лична заменица; 36) река у Банату; 38) свеза; 39) показна заменица; 40) река у Босни; 41) југозападни полуострвски крак Италије.

Усправно: 1) врста жита; 2) име совјетског композитора Хачатурјана; 3) стара српска престоница; 4) хемијски знак за алуминијум; 5) пустиња у Чилеу; 6) личност из индијског спева „Махабхарата“; 7) ексер; 8) биоскопско платно; 12) врста женске капе; 14) показна заменица; 16) управљач на аутомобилу; 17) град у Истри; 19) војна формација; 21) холандски сликар пејзажа; (17 век). 23) малокрвност; 25) склониште за чување драгоцености, трезор; 27) четинарско дрво; 29) мањи водени ток; 31) злато (фр.); 33) недостатак; 35) ланено уље; 37) француски филмски редитељ (Луј); 38) други; 40) вавилонски град.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

ВОДОРАВНО: 1) „Песма“; 6) Харвард; 8) јод; 9) гем; 11) ер; 12) Раб; 14) аоз; в; 15) бокал; j; 16) то; 18) дар; 19) ба; 20) уста; 22) Ирак; 24) шал; т; 26) ехо; е; 27) екран; в; 30) НС; 32) око; 33) С(теван) С(ремац); 34) кор; а; 36) пак; 37) окер; релн; 40) оперета.

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА“ Београд, Македонска 29. Директор Милојко Дрловић. Главни и одговорни уредник Никола Лекић, технички уредник Владимир Горбунов. Претплата за нашу земљу: годишња 66,00 дина, полугодишња 33,00. Претплата за иностранство: годишња 132,00 дина, полугодишња 66,00 дина. Годишња претплата у страниј валути: DM 40. — \$ 10,60 — Ff 58,80 — Sfr 46. — Skr 56. Текући рачун број 608-1-82-1 за уплате из земље. Девизне уплате из иностранства преко Привредне банке — Београд на рачун 608-620-3-32009-10-54. Поштански фах 124. Телефони: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 31, тел. 22-711.

WALT
DISNEY

МИКИ

